

GUTST

FLATERS SCHADE

door *Franquin*

DUPUIS

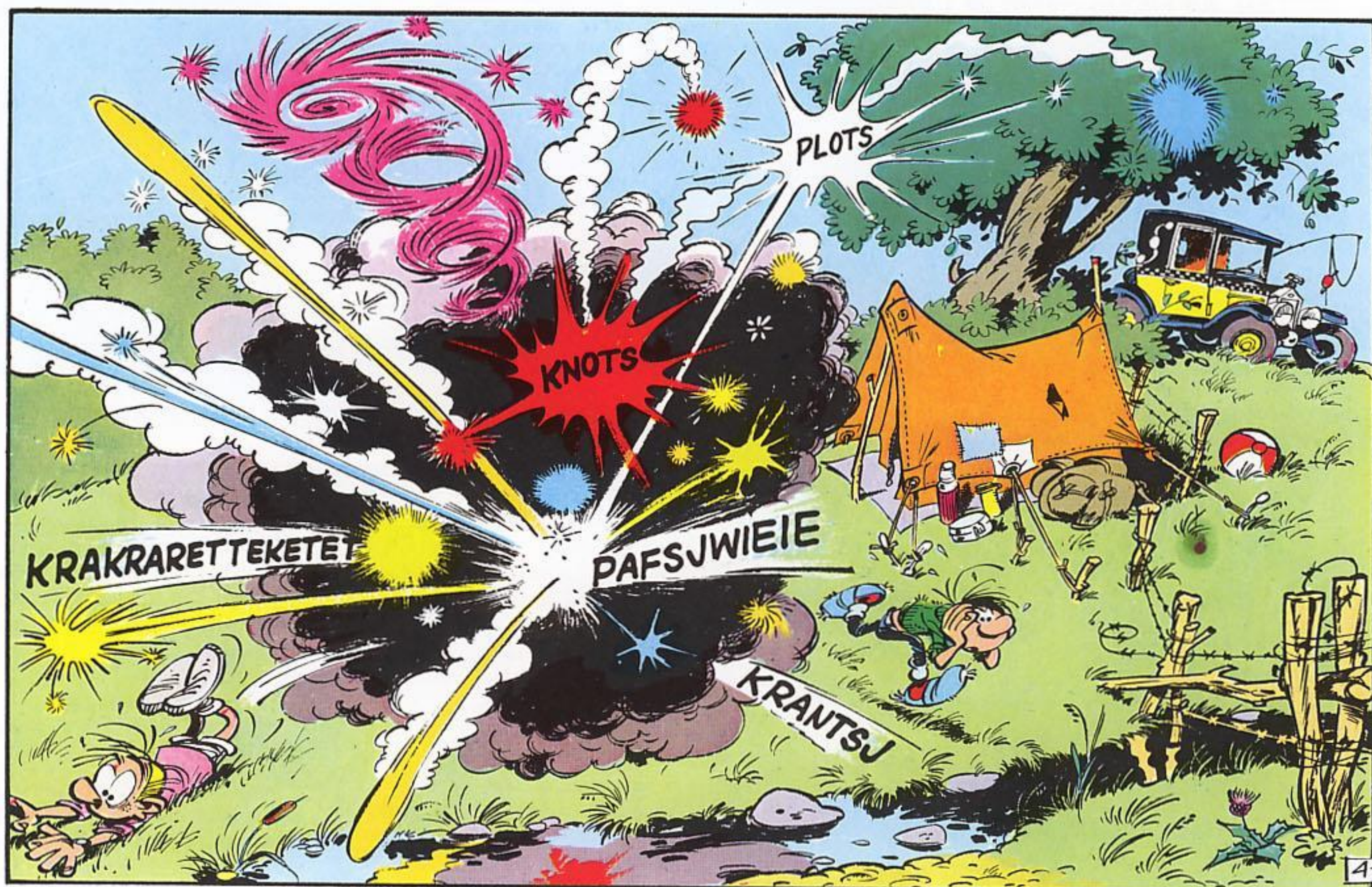
FLATERS SCHADE

DOOR *Franquin*

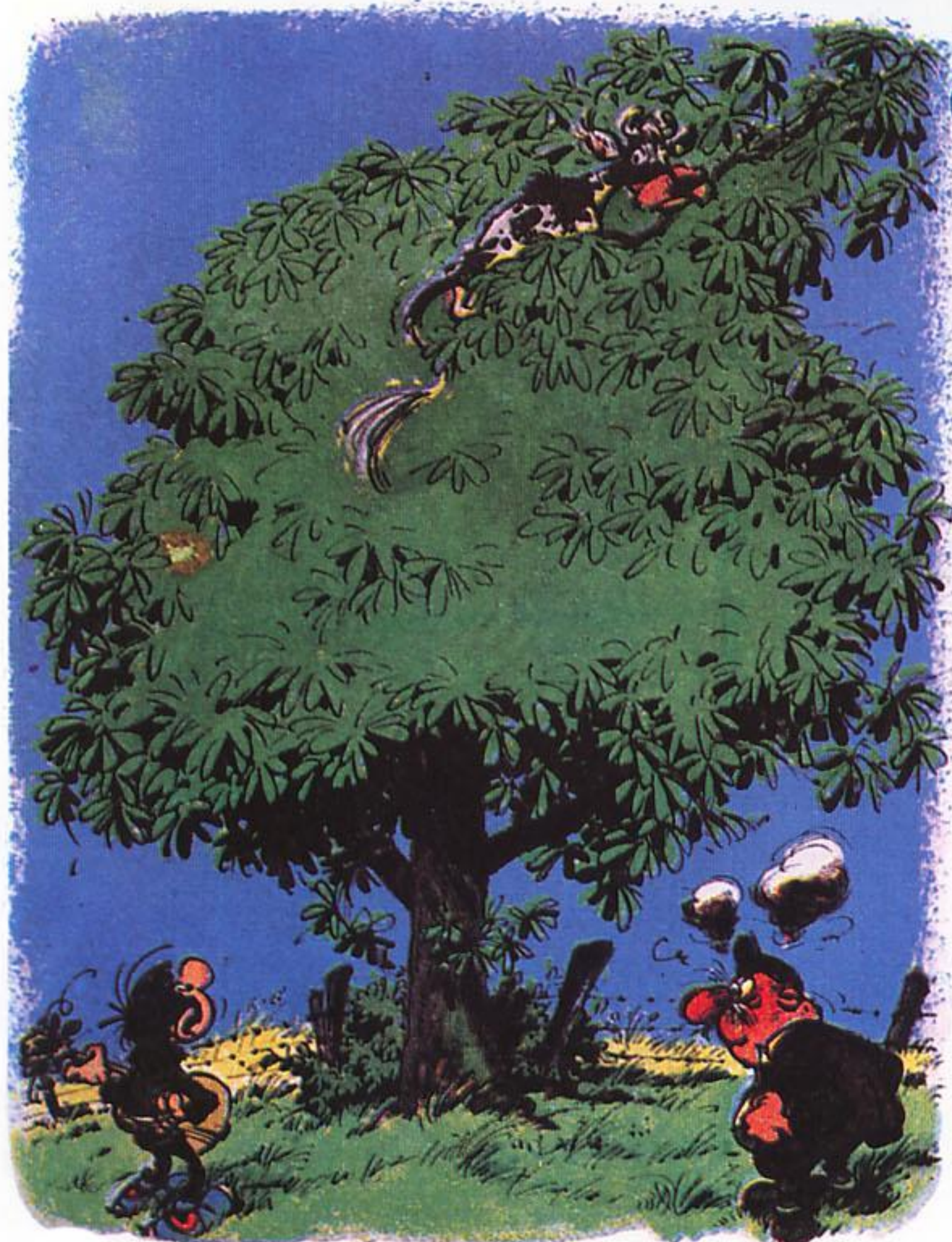
415A

415B

415C

Heet van het Platteland

Ik ben ervan overtuigd dat jullie me allemaal erg missen en dat zonder mij de tijd voor jullie langzaam verstrijkt. Maar binnenkort ben ik weer terug. Ik zit nu op het platteland en vermaak me er best. De boeren trouwens ook, al zijn er dan een paar bij die zeggen dat figuren als ik nog geboren moeten worden. Gisteren heb ik in de wei op mijn gitaar een paar nieuwe liedjes ingestudeerd. Het was grappig, want plotseling kreeg ik in de gaten dat de koe van boer Koekoek boven in de boom zat. De boeren uit de buurt

kwamen kijken naar de koe, die boven in de boom zat te loeien. Om haar wat moed in te pompen, zong ik toen maar :

« Jantje zag eens pruimen
[hangen
« O, als eieren zo groot... »

Iedereen stond me vreemd aan te kijken. Toen heb ik maar opgehouden. Ik kreeg trouwens in de gaten dat het een kastanjeboom was.

Maak je nu geen zorgen over de koe. Ze is er zonder brokken uitgekomen. Nu staat ze op stal en maakt het uitstekend. Alleen de melk had vanmorgen een vreemd smaakje. Haar val werd overigens gebroken door boer Koekoek. Hij maakt het ook goed. In het ziekenhuis zeggen ze dat hij maar een paar ribben heeft gebroken. Ik ga hem een deuntje voorspelen om hem wat op te monteren. Jongens, tot zien,

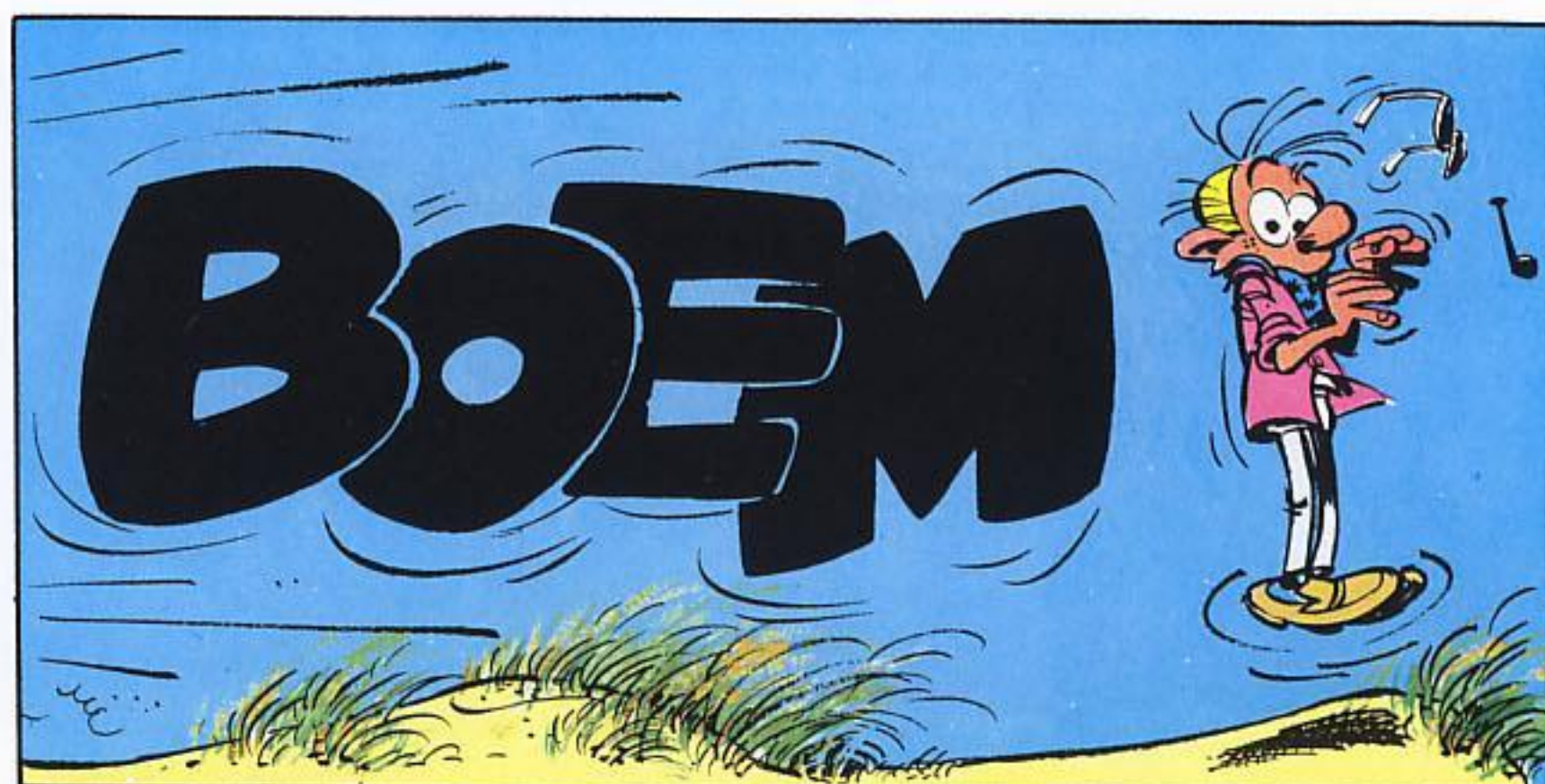
Guust.

ZEG NIET :

Een melkkoetje.

MAAR ZEG :

Een kip met gouden eieren.

Dag allemaal!

Jullie zullen allemaal wel stomverbaasd staan dat jullie nu een briefje van me krijgen terwijl ik aan zee zit. Vorige week zat ik immers nog op het platteland, maar het was nodig m'n vakantieplekje te veranderen. Stel je eens voor, door een stelletje stomme konijnen moest ik met m'n elektrische gitaar (op batterijen) en m'n hele zootje vertrekken. Ze waren wild geworden en begonnen te bijten als ik in de velden aan het spelen sloeg. De mensen kregen gewoon angst dat de konijnen en koeien, boeren en andere huisdieren zouden aanvallen, en daarom vertelden ze me dat er op het strand zoveel mooie plekjes waren die ik beslist eens moest bezoeken. Maar voordat ik vertrok had ik nog een mooi mazzeltje: een echt leren jasje, met knopen en alles eraan en helemaal niet duur. Er zat maar één foutje aan. Ze hadden de staart in de rug laten zitten.

Ik zit nu midden in de duinen en ik voel me best thuis. Alleen zitten ik en het voedsel helemaal onder het zand. Maar de meeuwen schijnen zich daarvan niets aan te trekken. Ik heb ook een nieuw recept uitgevonden: kabeljauw met aardbeien. Het is heel erg goed voor mensen die geen last hebben van netelroos.

Ik had ook een klein voorvalletje met mijn nieuwe uitvinding, de motorwaterfiets. Ik heb dat dingetje in elkaar gedraaid met de motor van een oude motorfiets. Je maakt er je niet zo moe mee want je hoeft nu bijna niet te trappen, zelfs al staan er huizenhoge golven. Ik had wat benzine in de tank ge-

Heet van de Zee

daan en ging een tochtje over zee maken. maar er scheen een lek in de tank te zitten want plotseling stond de motor stil. Gelukkig verloor ik niet mijn koelbloedigheid, maar riep een boot aan, die net voorbij kwam. Het was een tanker. Die kerels lieten een tros zakken om te verhinderen dat

ZEG NIET :

Maliënkolder

MAAR ZEG :

Mij liever kolderverzen

ik door de stroming naar zee gesleurd zou worden, toen lieten ze 'n vat niet geraffineerde benzine aan 'n kabel naar beneden zakken. Bij het vullen knoeide ik er wat naast — ik heb het niet expres gedaan — en ik geloof dat dat de reden was waarom een grote vis — diepgrijs met een driehoekige vin op de rug, die er leuk uitzag en al een half uur in mijn buurt zwom — er plotseling vandoor ging. Als ik iets te eten bij me had gehad, zou ik het hem gegeven hebben. Kortom, toen ik m'n tank weer vol had ben ik weer vertrokken (gelukkig dacht ik eraan de tros, waarmee ik aan het schip vastzat, los te gooien anders had ik het op sleeptouw genomen). Jammer genoeg dacht ik er niet meer aan dat de tank lek was zodat ik vlak voor de haven weer stil kwam te liggen. Ik heb toen m'n grote gele zakdoek aan m'n hengelstok vastgebonden en wachtte totdat er hulp zou komen opdagen. Om de aandacht van de mensen te trekken begon ik wat op m'n batterijgitaar te spelen en wat te zingen, maar er kwam niemand. Integendeel, toen er een vissersbootje de haven uitkwam maakte het rechtsomkeert zodra het mij in de gaten kreeg. Pas toen de volgende morgen eindelijk een stelletje verplegers met een motorsloep me kwamen ophalen, wist ik de betekenis van een gele vlag. Dit wil namelijk zeggen dat er een besmettelijke ziekte aan boord heerst, verklaarden ze me. Daar kwam nog bij dat mijn gezang de mensen ook niet al te geruststellend in de oren geklonken heeft, zeiden ze me.

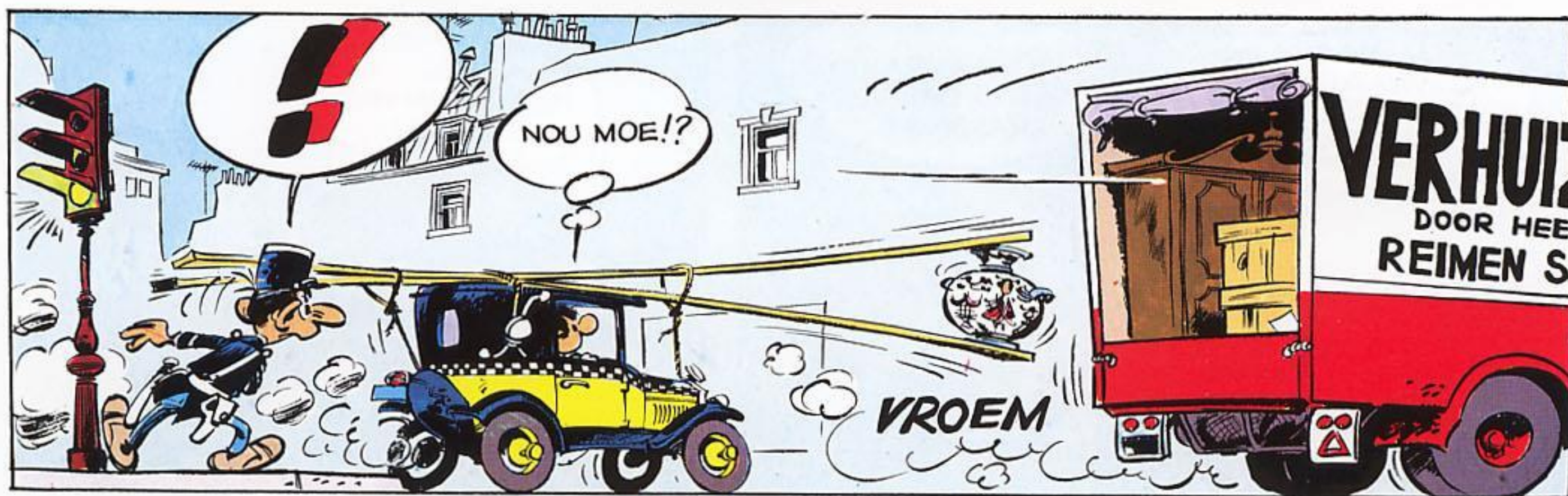
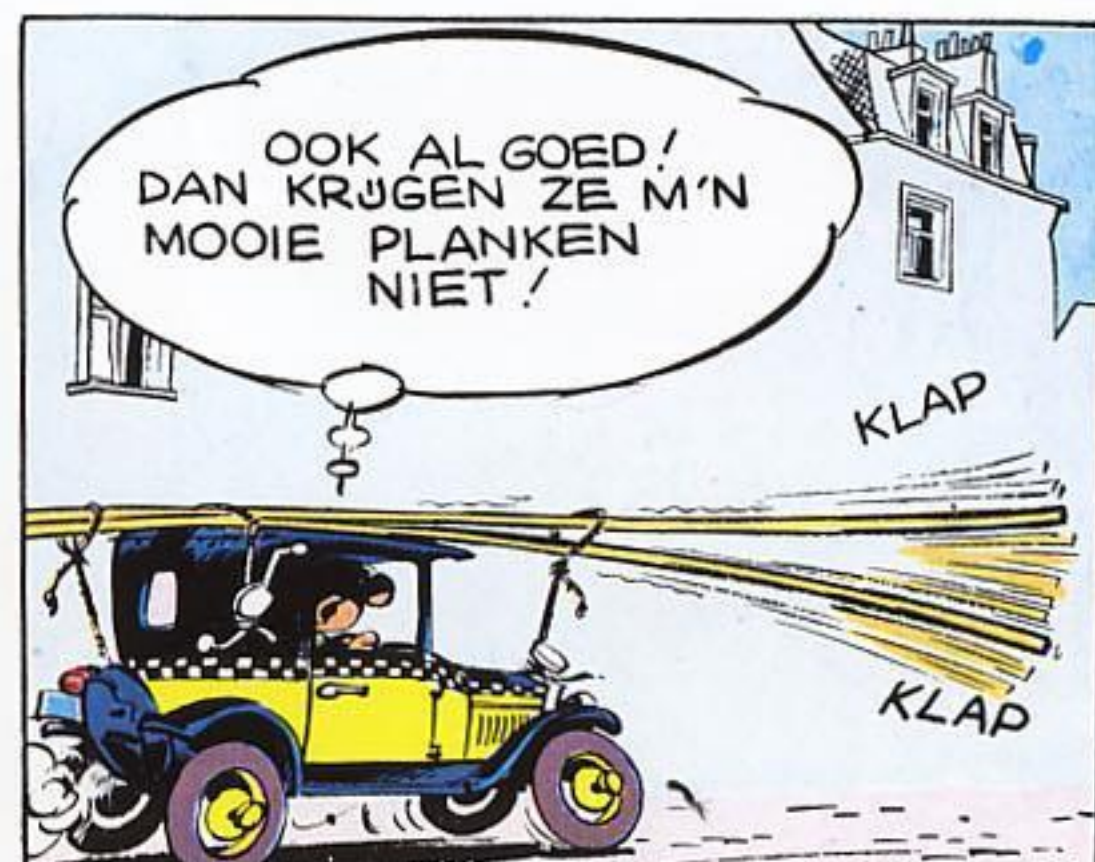
De volgende week kom ik weer thuis. Probeer je intussen maar een beetje te vermaken.

GUUST.

ZOET WATERMEEUWEN NA HET ETEN VAN KABELJAUW
MET AARDBEIEN, DIE GUUST HEEFT KLAARGEMAAKT

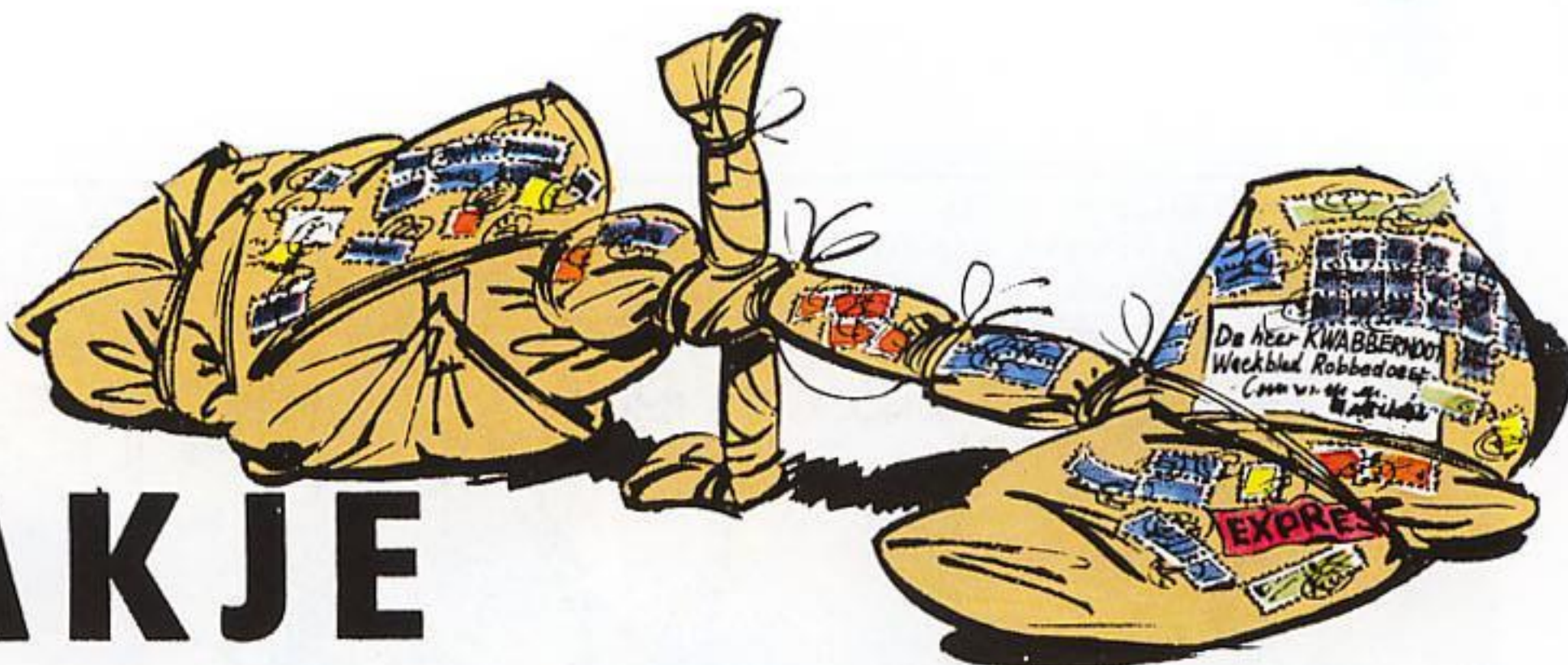

Heet van
de Redactie

HET PAKJE

Het pakje was gewikkeld in grijs pakpapier, bezaaid met postzegels in alle mogelijke kleuren en het had een grillige vorm. Het kwam bij de conciërge aan. Deze belde naar de redactie om het bij hem af te laten halen. Maar wij zaten allemaal tot aan onze nek in het werk. Daarom vertelden we hem dat hij best even tijd had het zelf te brengen. Maar nee hoor, de conciërge weigerde, zeggende dat hij ook geen twintig meer was, dat zulke dingetjes — vooral omdat er met grote letters PER EXPRES opstond — beslist belangrijk waren, en dat hij bovendien de hal opnieuw moest aandweilen bepaalde lieden van het personeel weer eens waren komen binnenvallen zonder hun voeten te vegen, dat vloermatten niet voor de honden waren gemaakt en hoe dikwijls hij dat nog zou moeten herhalen?

Kortom, Pruijpit en Krasser gingen het ding toen maar beneden ophalen. Het kostte hun wel een paar zweetdruppeltjes, want het onding woog 184 kilo en 500 gram.

Toen juffrouw Jannie op de verpakking het handschrift van onze medewerker Guust ontwaarde, sloeg zij haar handen tezamen en zond een zielsvergenoegde blik ten hemel. We pakten het pakje uit en stonden toen allen stomverbaasd. We zagen een scheepsanker, verroest en bedekt met schaal diertjes.

Toen Guust terugkwam — hij was even weggeweest om voor een koopje een veertig-tal meter koperbuis voor zijn privé jeneverstokerijtje te halen — kregen we het volgende te horen :

« Is dat ding nu pas aangekomen? Wel, de post schijnt het ook op z'n elf-en-dertigst te doen! En dat voor de prijs die ze me ervoor hebben laten betalen. Kwabbernoot, zal ik je eens vertellen hoeveel me dat gekost heeft? Je zult het niet geloven, maar... »

Om verdere schandelijke bijzonderheden te vermijden vroegen we Guust wat nu precies zijn bedoeling was geweest met ons dat zware en plumpe ding te sturen.

« Ah... hebben jullie dat nog niet door? Waarom zouden we het niet aan het plafond hangen? Een elektrische draad er langs en op iedere punt een luxe luchter? Wat zeggen jullie daarvan? Met zo'n ding doe je jaren... »

Met een Jobsgeduld hebben we Guust toen uitgelegd dat een redactie het best kon stellen zonder een luchter van verroest staal dat meer dan twee centenaren woog. En als hij toch persé een mooie luchter wilde zien, hij dat ding nog altijd op zijn eigen kamer kon hangen. Dat onding zou daarin beslist goed tot zijn recht komen.

Guust scheen enigszins teleurgesteld te zijn.

« Na al die moeite die ik ervoor gedaan heb... »

De wederwaardigheden van Guust

« Weet je, dit anker heb ik voor een appel en een ei op de kop getikt bij een scheeps-sloper. Ik heb het toen op het dak van m'n wagentje gehesen (de sloper heeft me een handje geholpen, het was een aardige kerel...!) en ben

van de weg steken. Je had hem eens moeten zien grinniken. En toen had ik dat akkefietje toen ik over een houten brug heen reed. Het ding was nogal hobbelig met als gevolg dat het anker opnieuw van het dak afschoot en alle planken uit de brug ritste. Dat was een gek gezicht. Misschien krijgen Knuvelder, Platanen & Zonen daardoor weer eens wat werk. En toen dacht ik bij mezelf dat ik het misschien beter per post zou kunnen opsturen. Ik heb nog nooit

ZEG NIET : EEN BROMMER
MAAR ZEG : EEN PLOF

toen op weg gegaan. Maar plotseling bleef m'n karretje stokstijf staan. Gelukkig stond er een benzinepomp in de buurt waar ik een van de mecaniciens ben gaan halen. Die kerel zei direct dat er iets aan de starter mankeerde, maar toen hij het zaakje van dichtbij bekeek, bleek daarvan niets waar te zijn. De rest onder de kap bleek ook in orde te zijn en toen die kerel een half uur later om de wagen heen liep, zag hij het anker in het asfalt

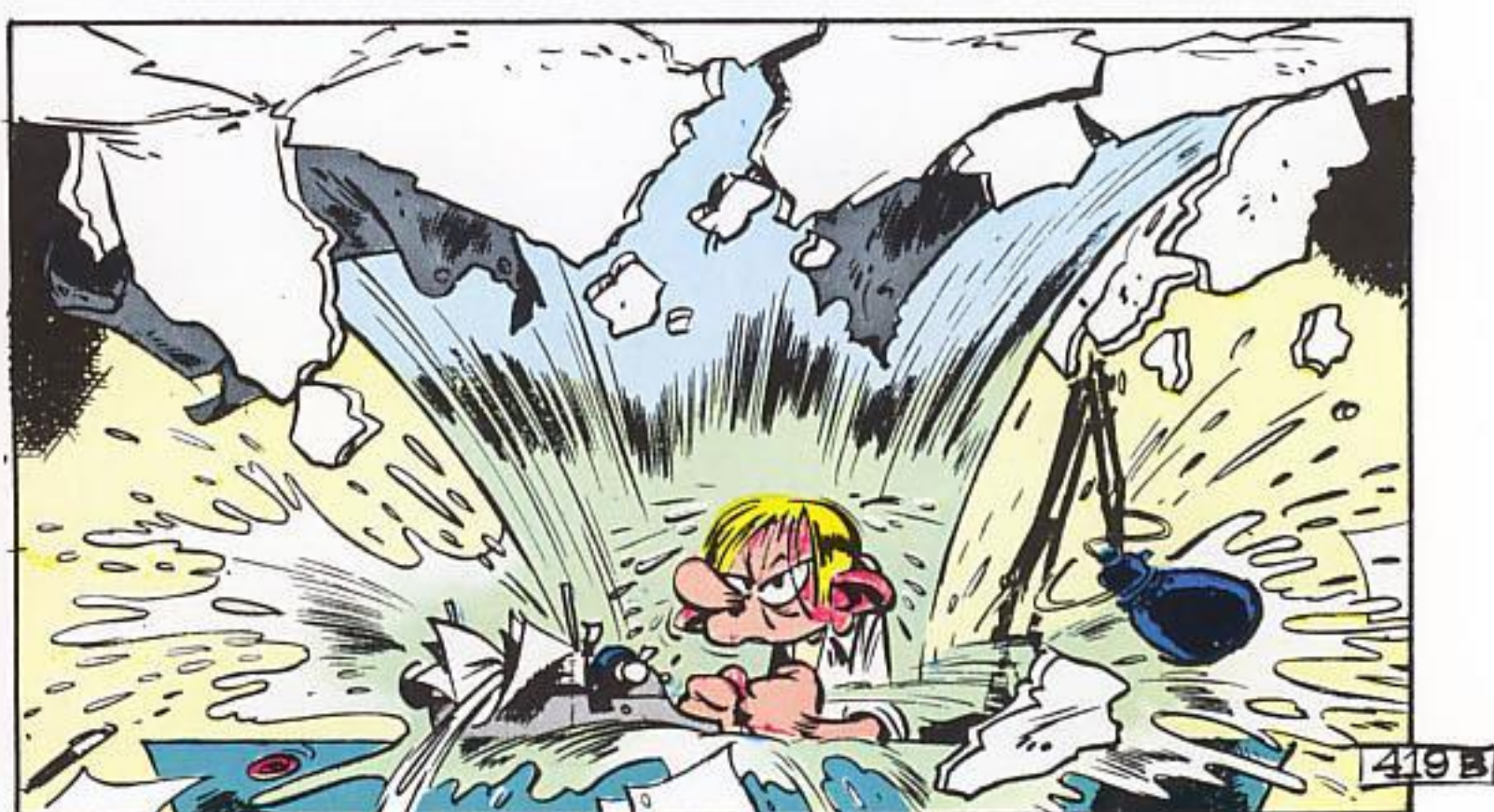
zulke onvriendelijke post-beambten gezien!

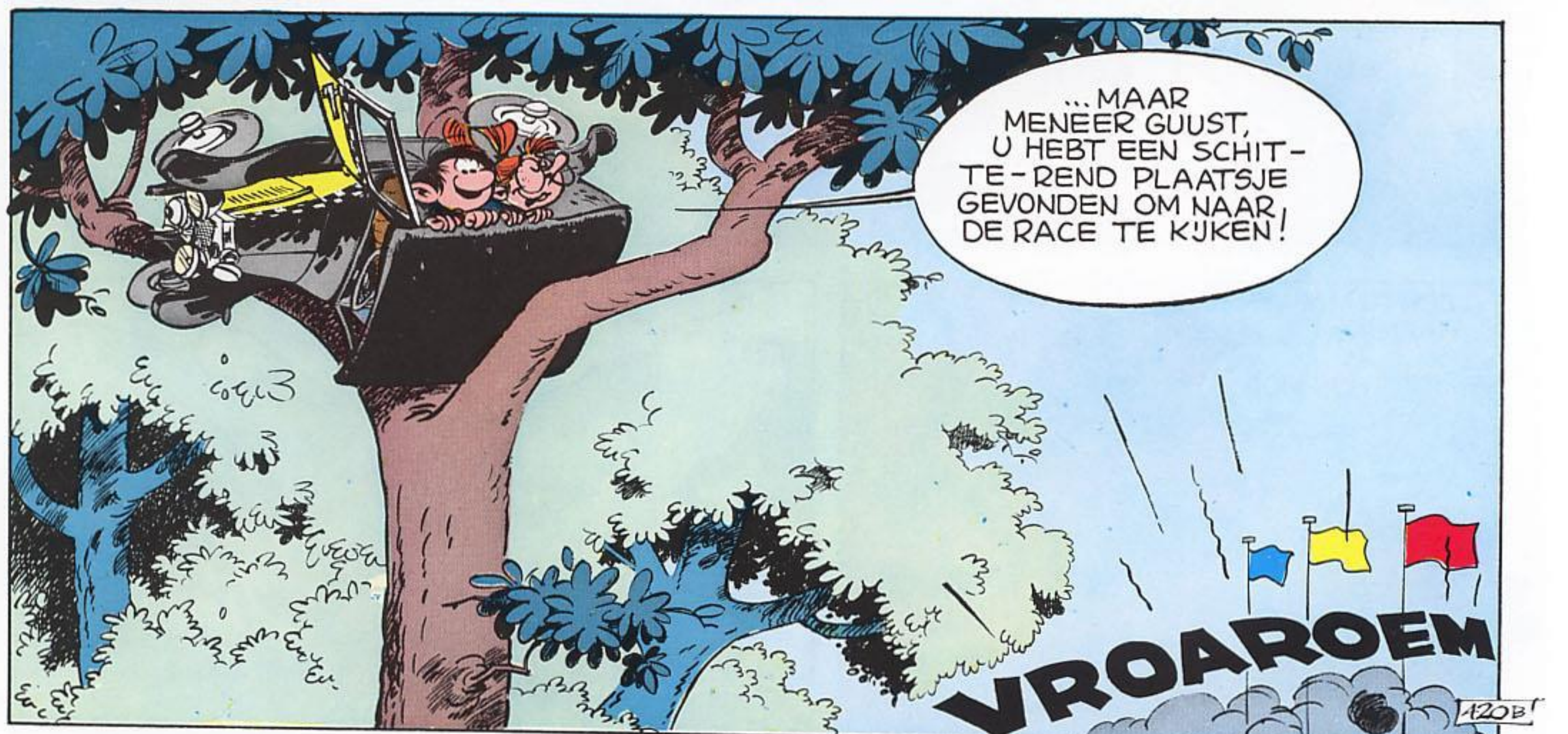
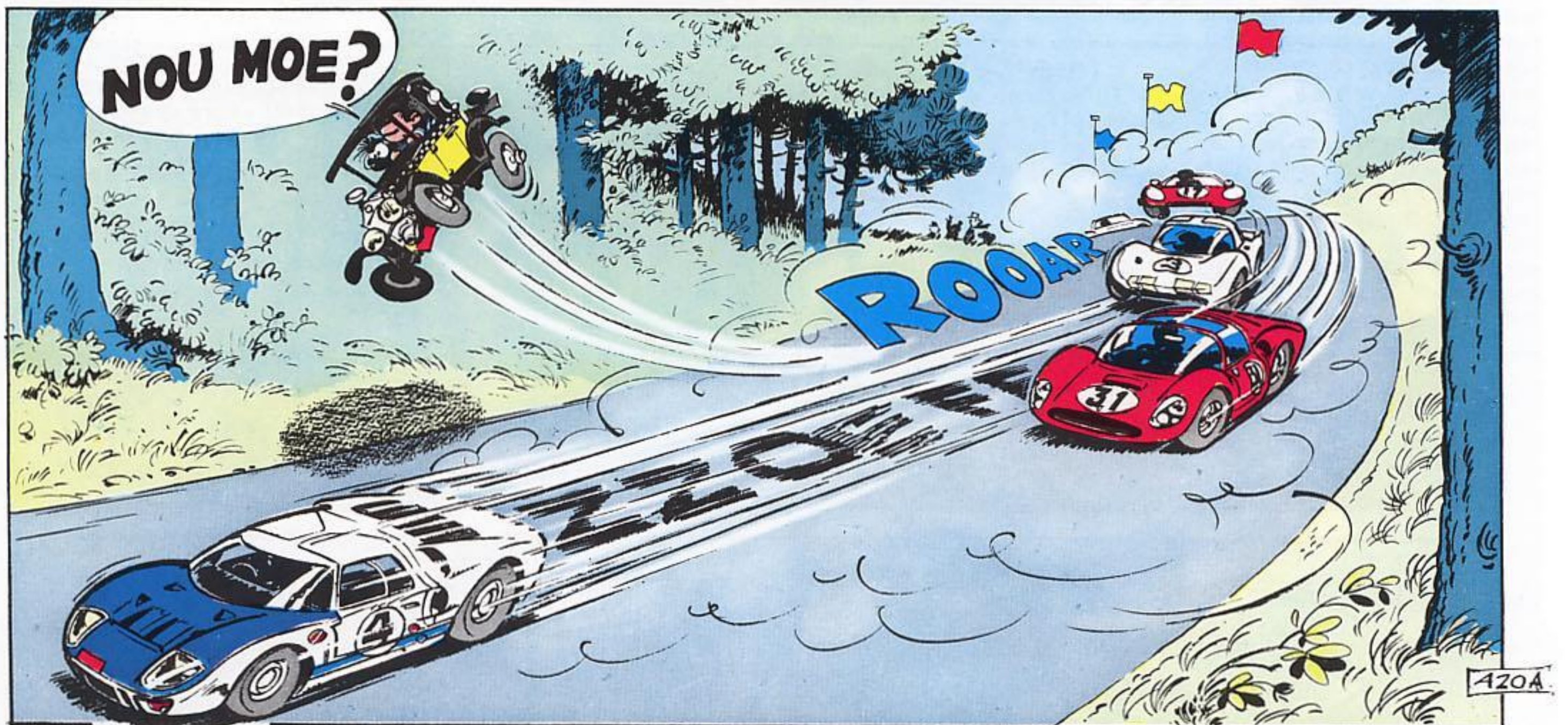
Laatste nieuws

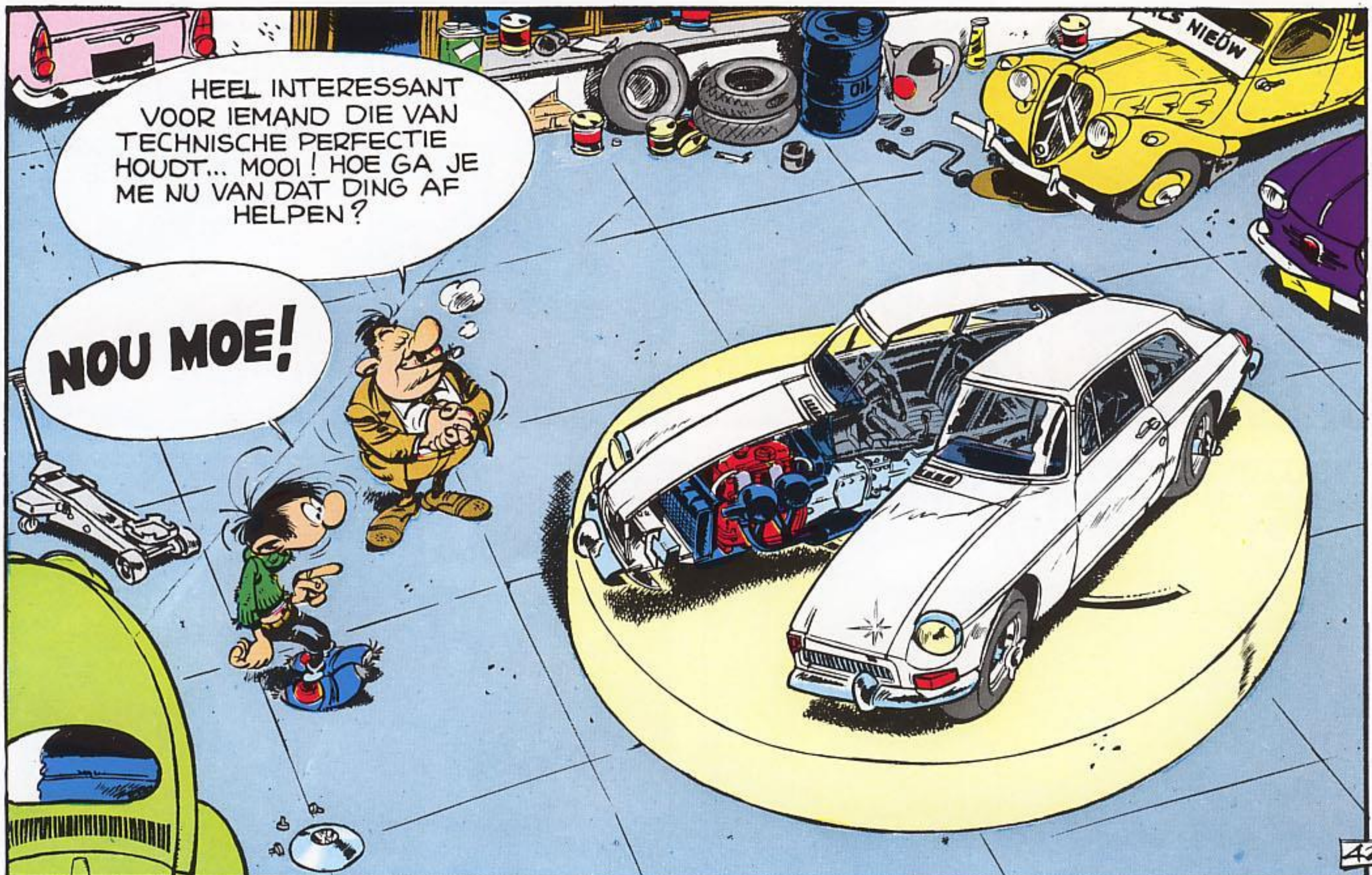
We kregen net nog door dat Kwabbernoot aan Guust de opdracht heeft gegeven om dat anker op te ruimen. Onze medewerker is ermee in de richting van de lift verdwenen.

Hoogstwaarschijnlijk zal de brandweer eraan te pas moeten komen. Maar veel haast daarmee hebben we nu ook weer niet.

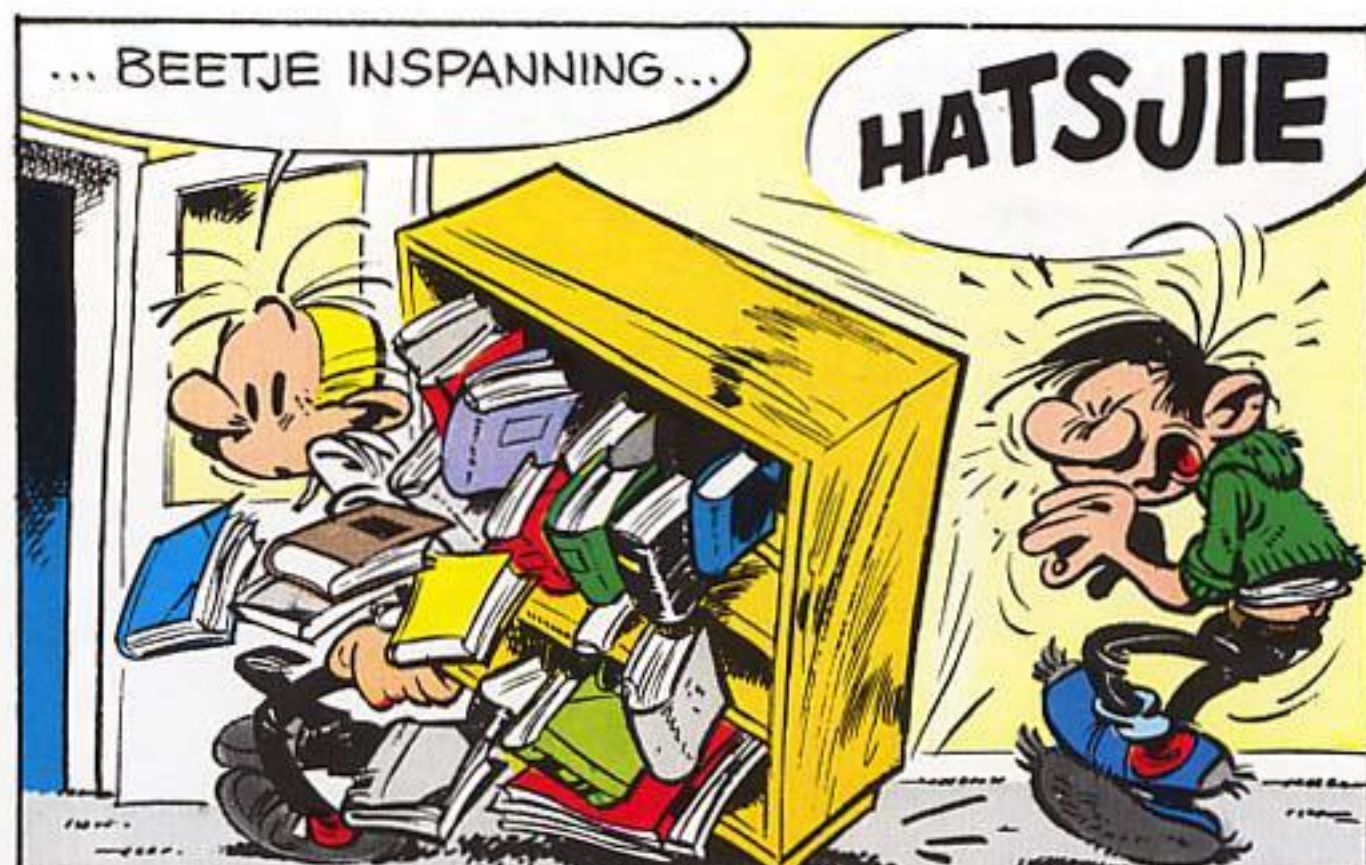

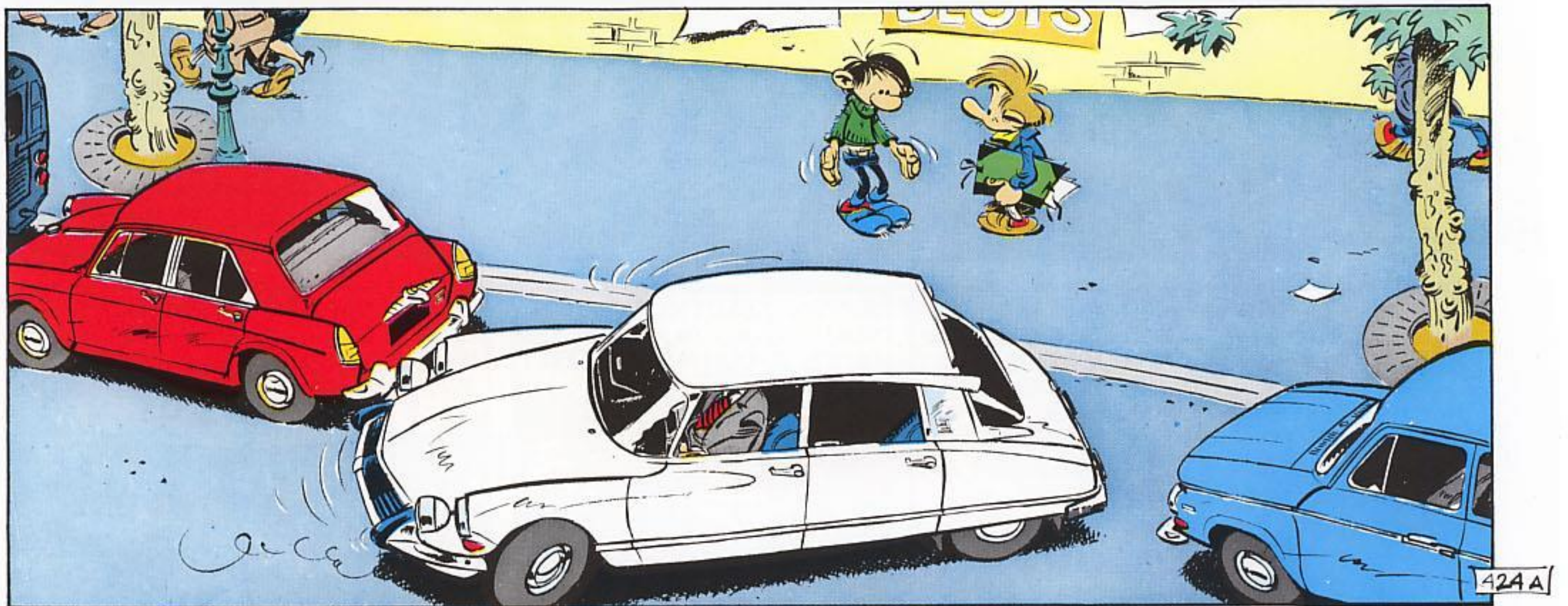
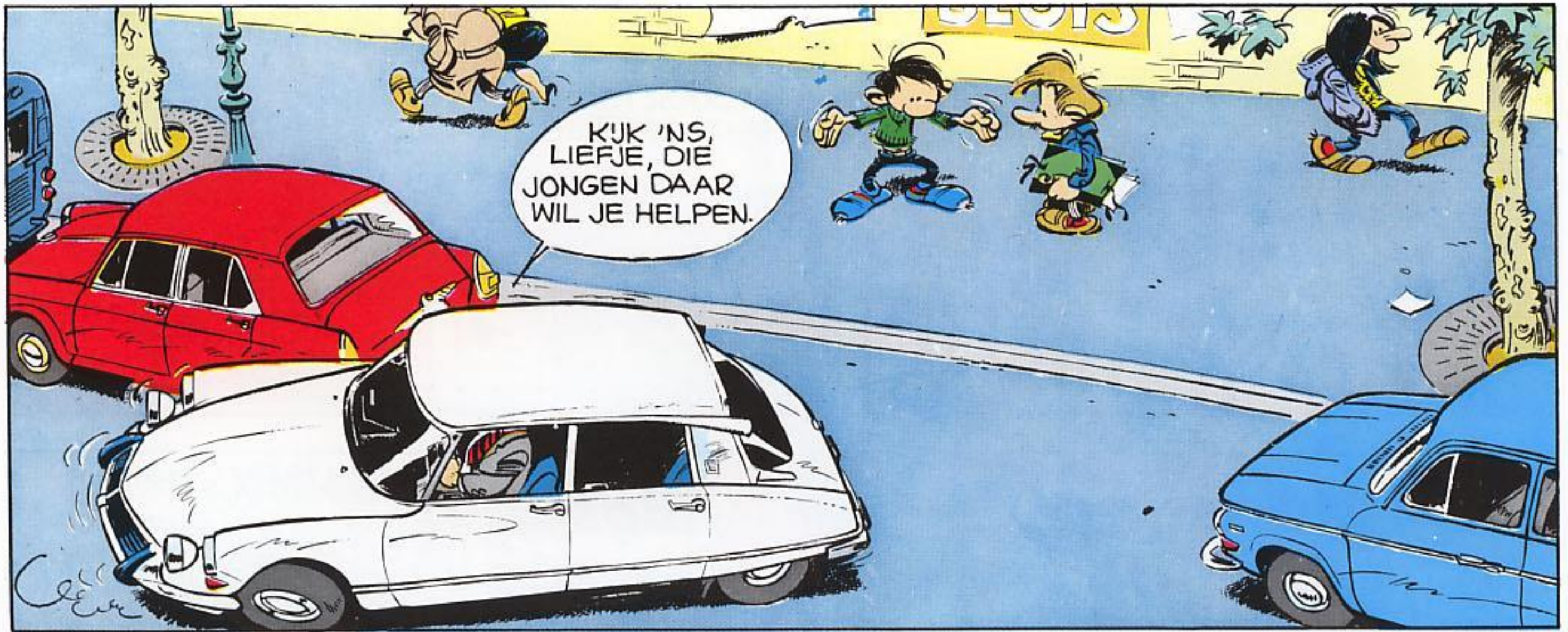

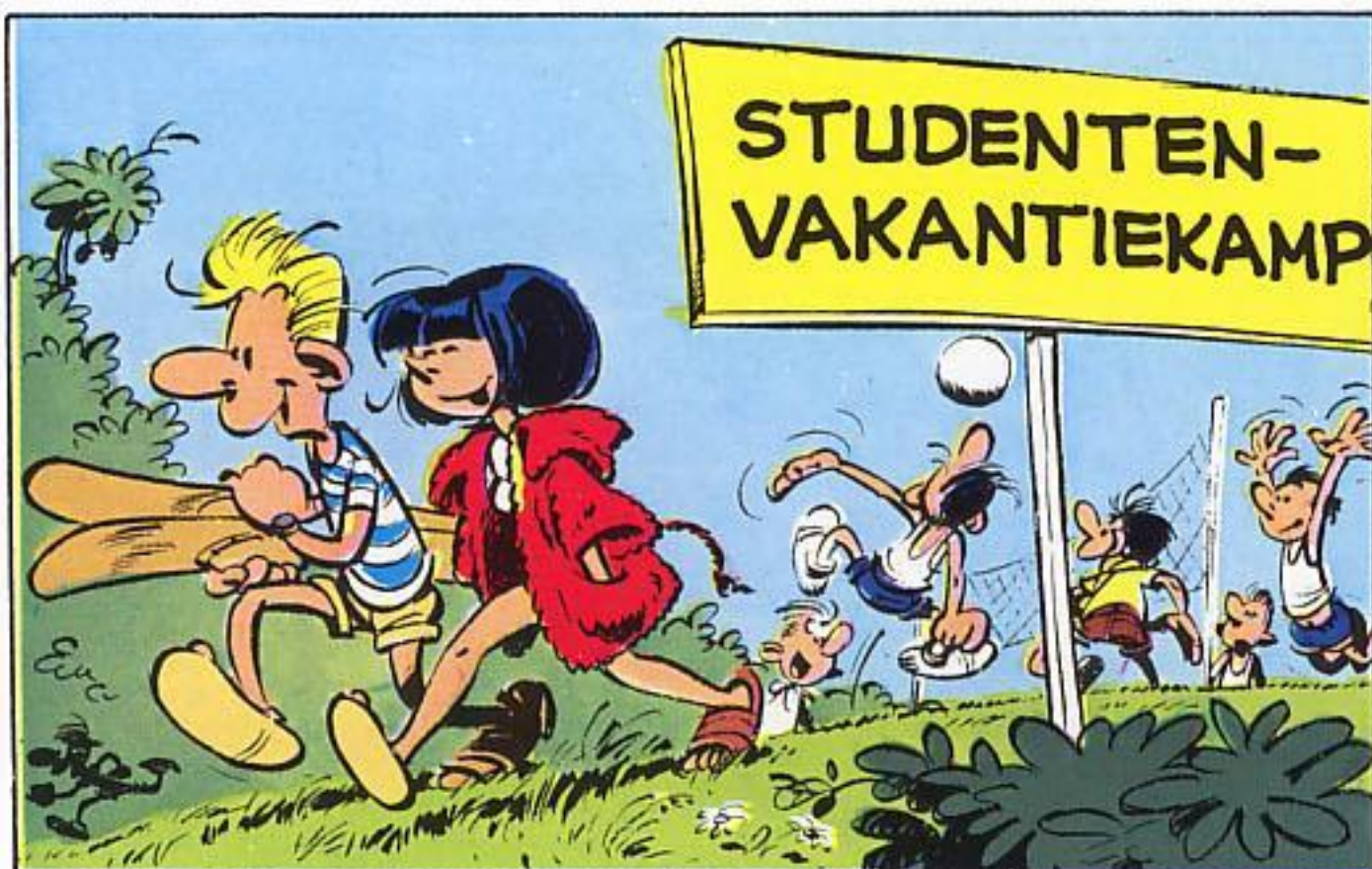
421A

421B

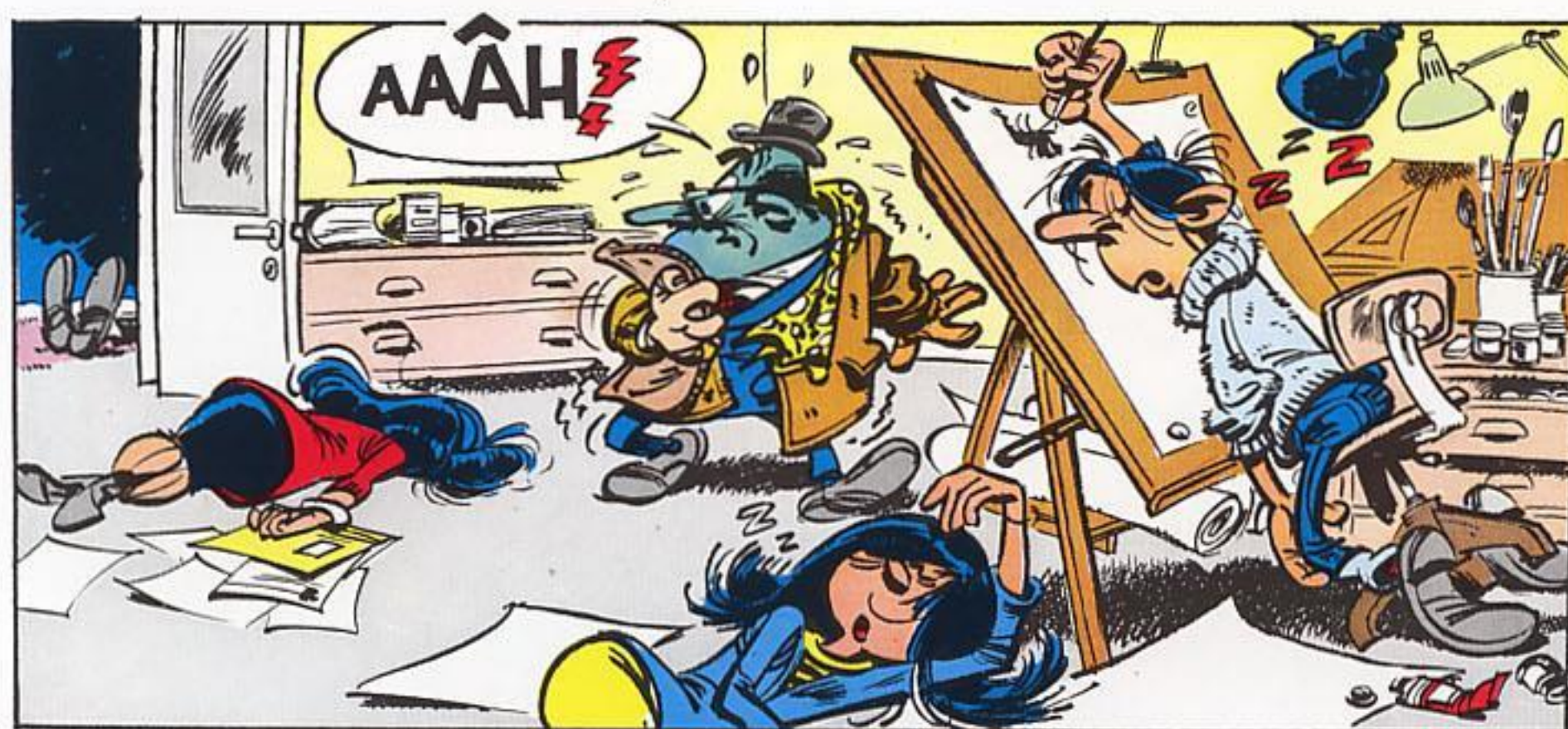
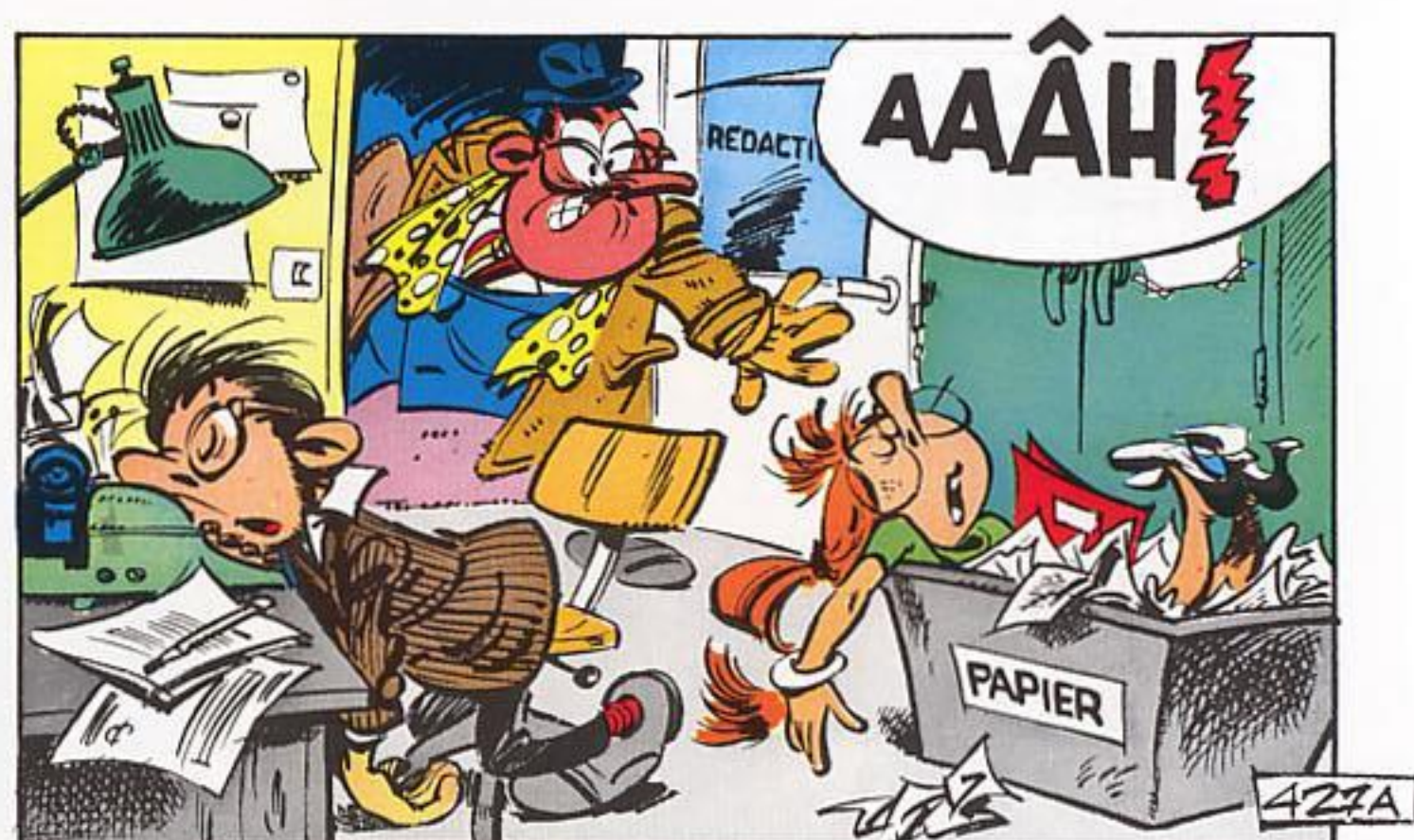
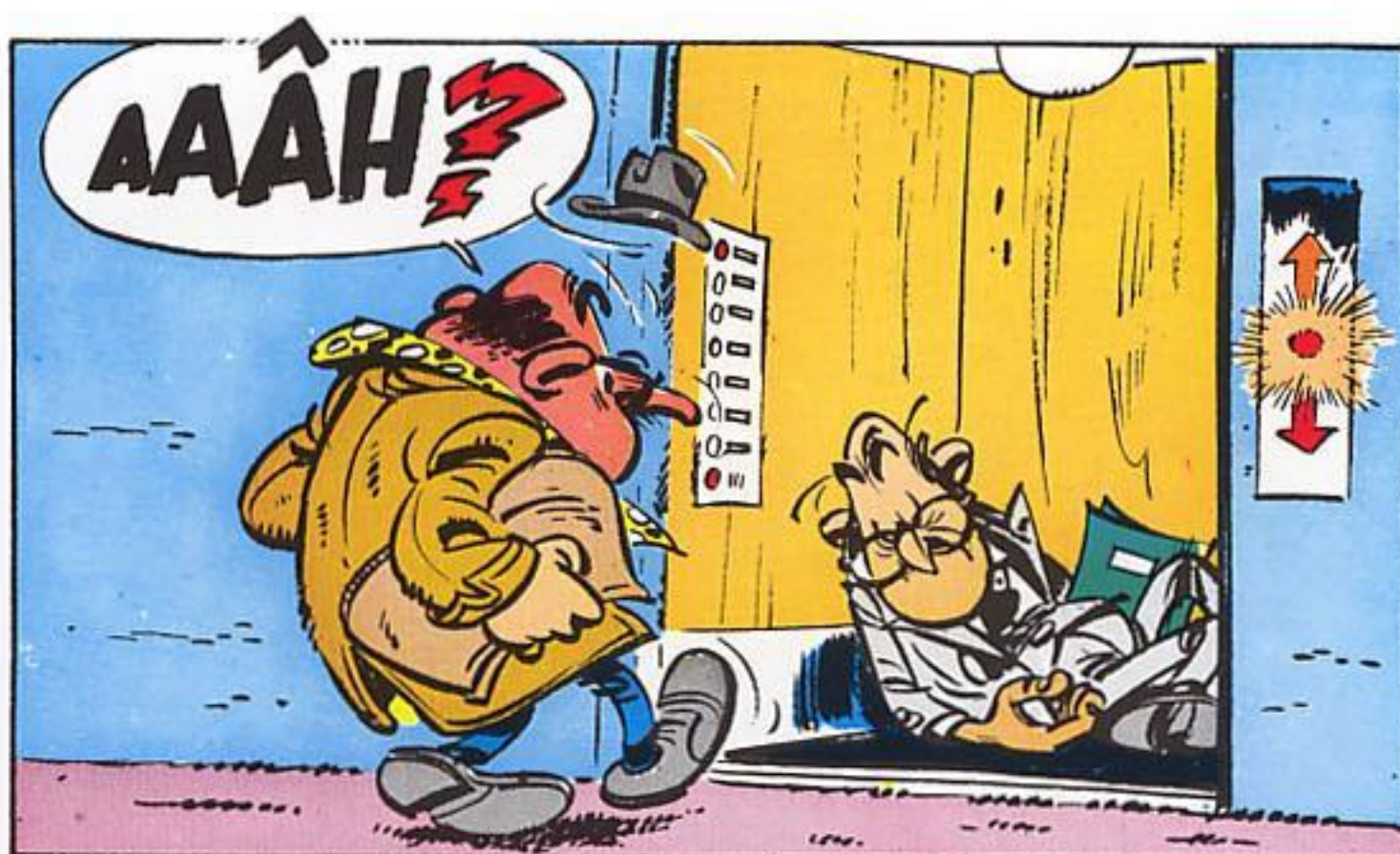
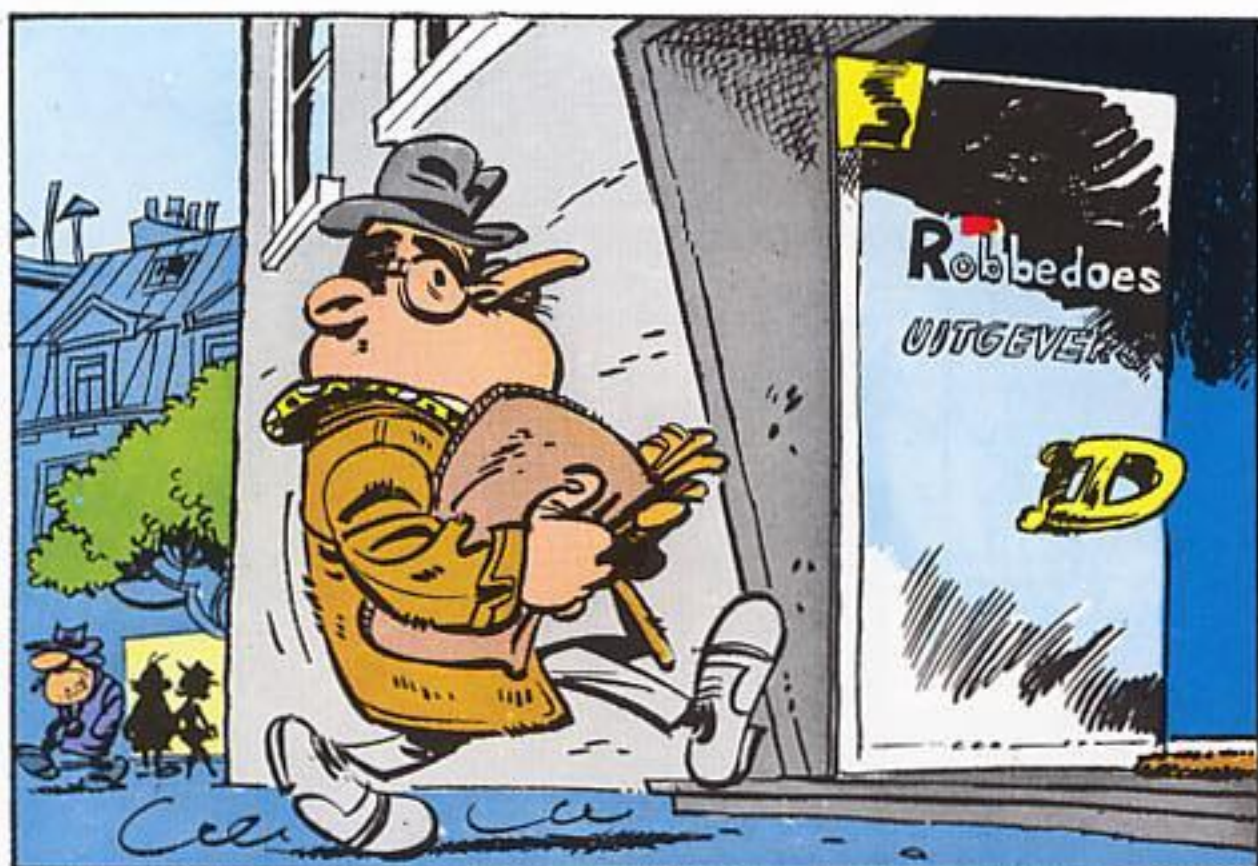
425 BIS A

425 BIS B

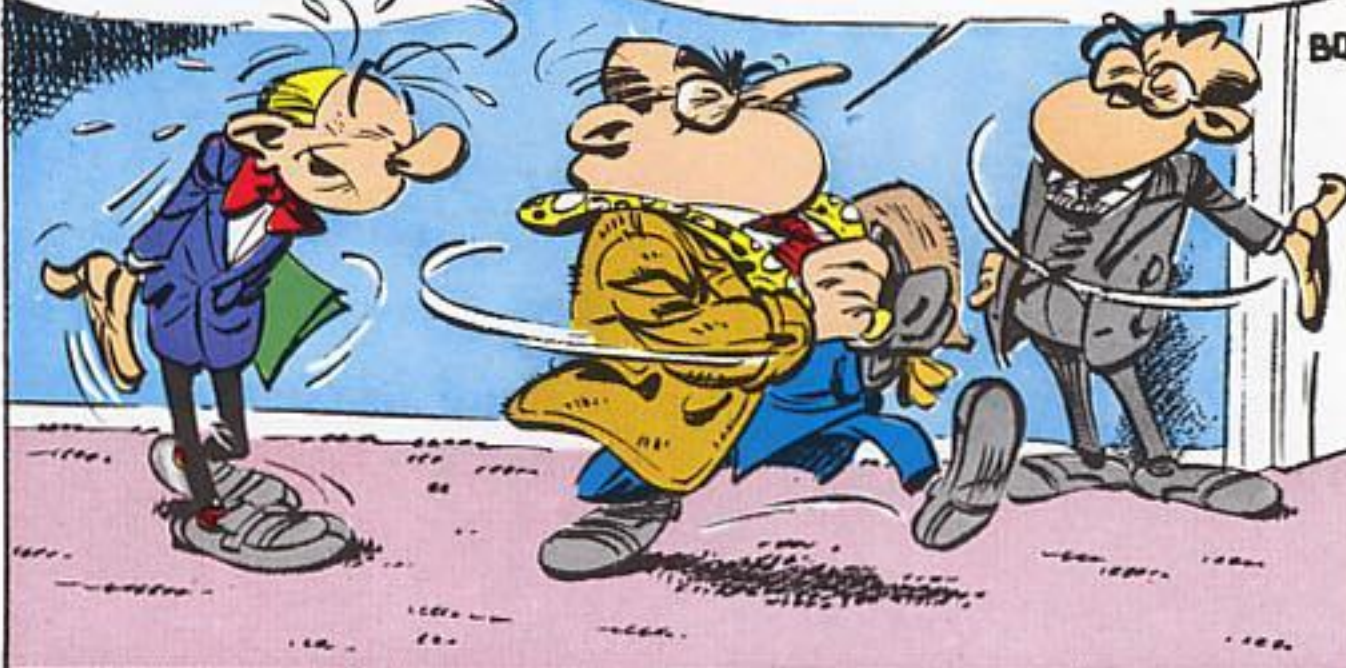

NEE, MENEER! OP DEZE VERDIEPING ZUL JE ME NOOIT MEER ZIEN. IK BEN VASTBESLOTEN DEZE ZAAK MET EEN VOLWAARDIGE GESPREKSPARTNER AF TE HANDELEN!

WEL... EH... DAN KAN IK ALLEEN MAAR WENSEN...

NIETS DAARVAN / NU DE ERNSTIGE ZAKEN, WAARDE VAN GESTEL...

WAT SPOOK JIJ UIT, **GUUST**

SCHEIKUNDE... SCHEIKUNDE IS DE TOEKOMST!

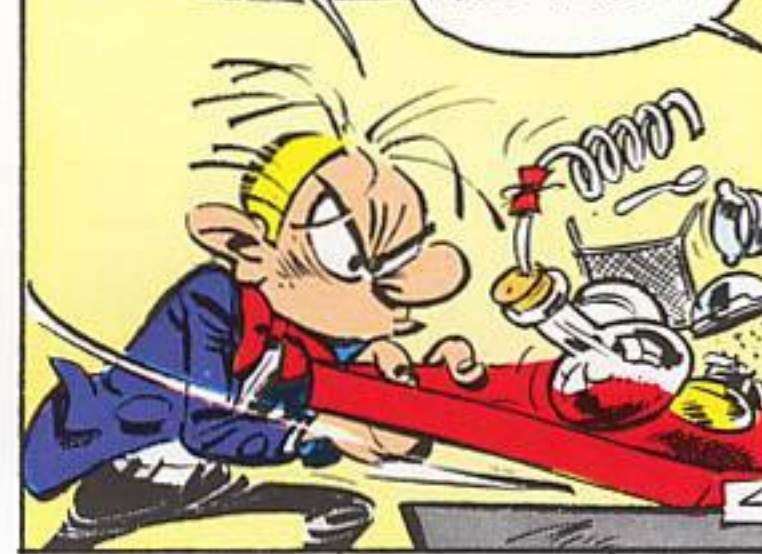
NEE! HIER BEHOORT SCHEIKUNDE TOT HET VERLEDEN... VOOR DAT EXPERIMENT VAN JOU HEEFT VAN GESTEL M.J.

GEFELICITEERD?

UITGEKAFFERD! MAAR DAT GAAT VERANDEREN! ONTRUIM HET LABORATORIUM!

NOU MOE!

428A

IK HAD NET ZO'N MOOIE WONDERBARE VLOEIBARE ZEEP GEVONDEN. VERZACHT DE HUID... M'N ZEEP!

OLALA?

KRRITSJSJ

HIER HEB IK TENMINSTE NIET HET GEVOEL DAT ER EEN ZWAARD VAN DAMOCLES BOVEN M'N HOOFD HANGT...

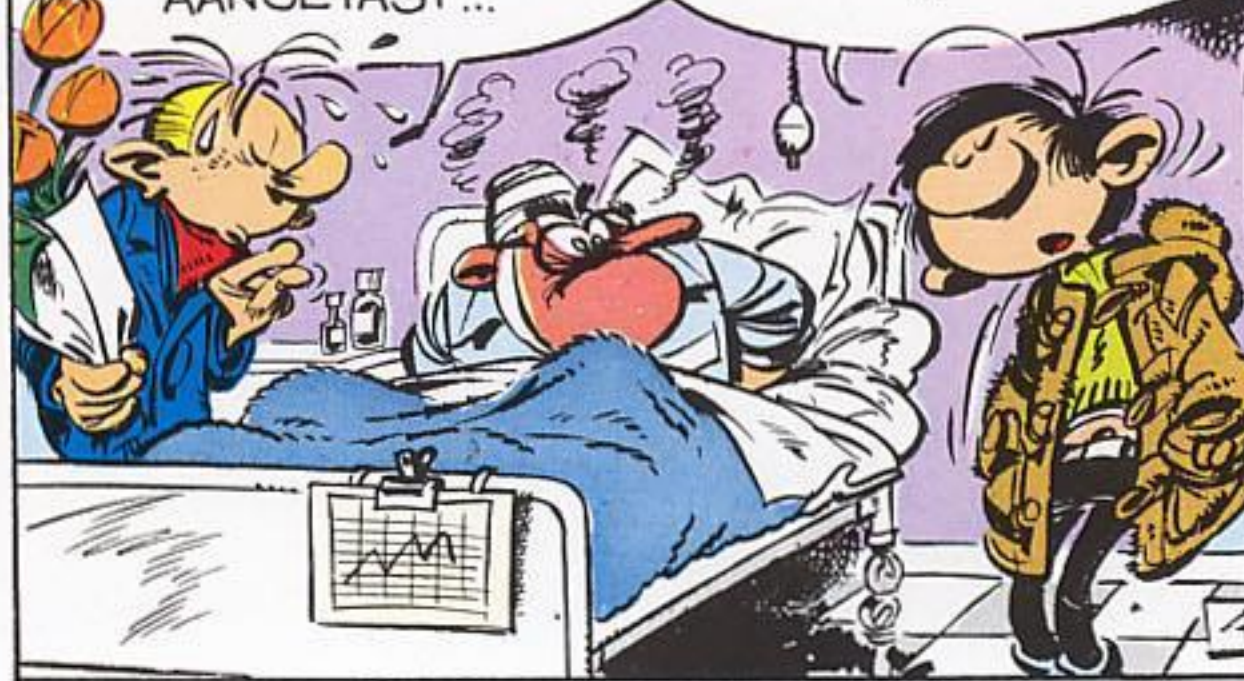

BLIP KRRITSJSJ

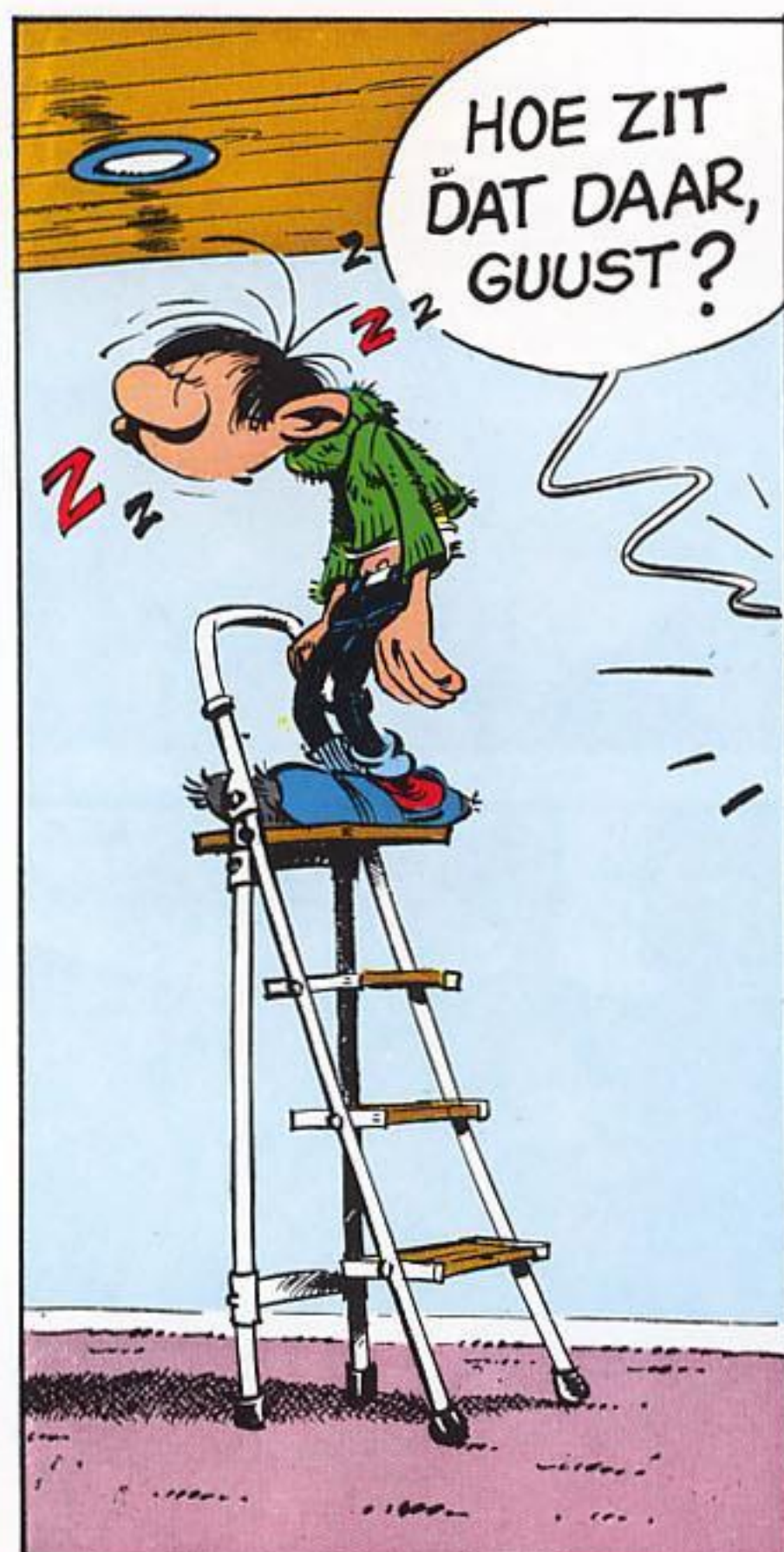

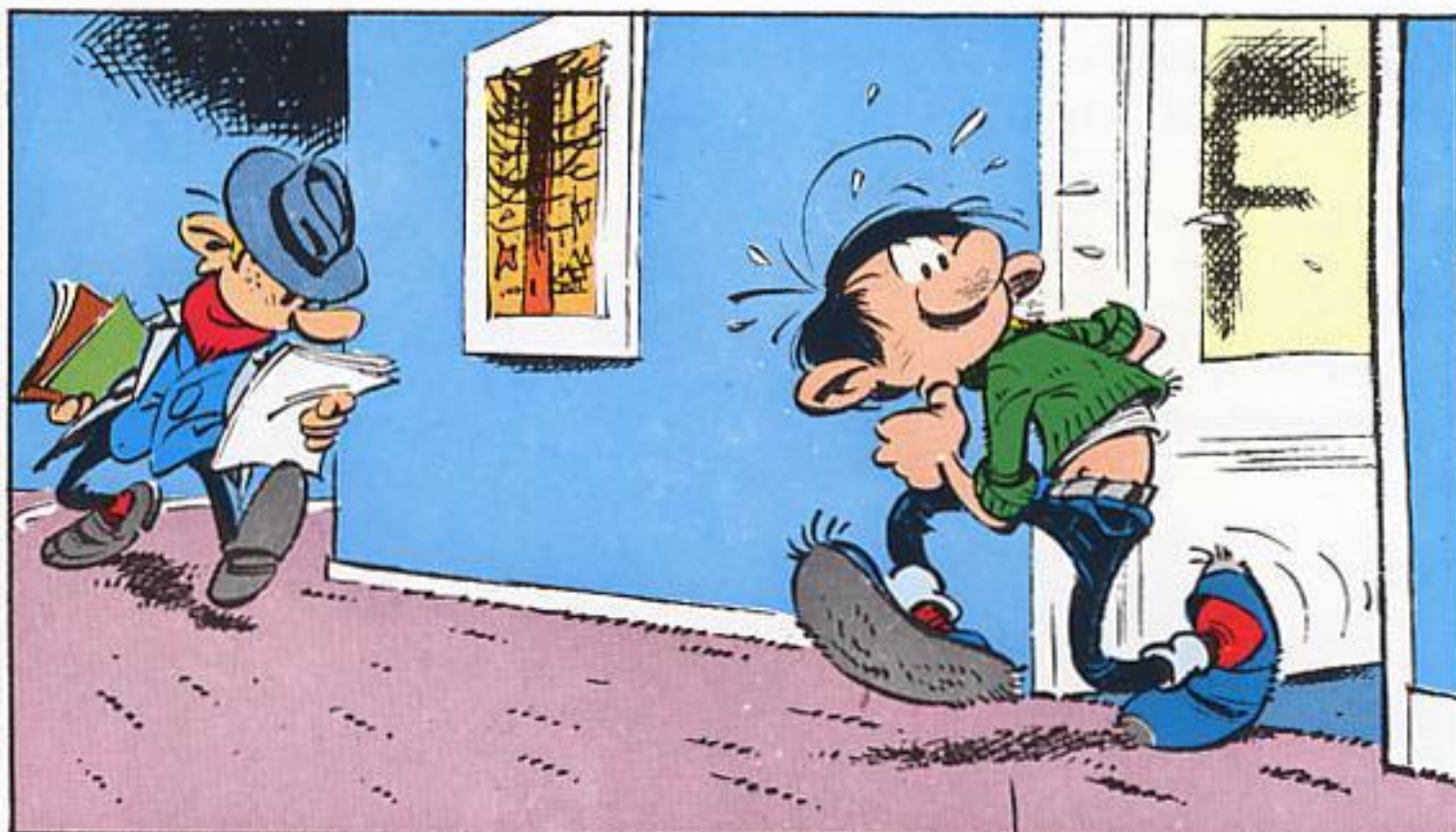
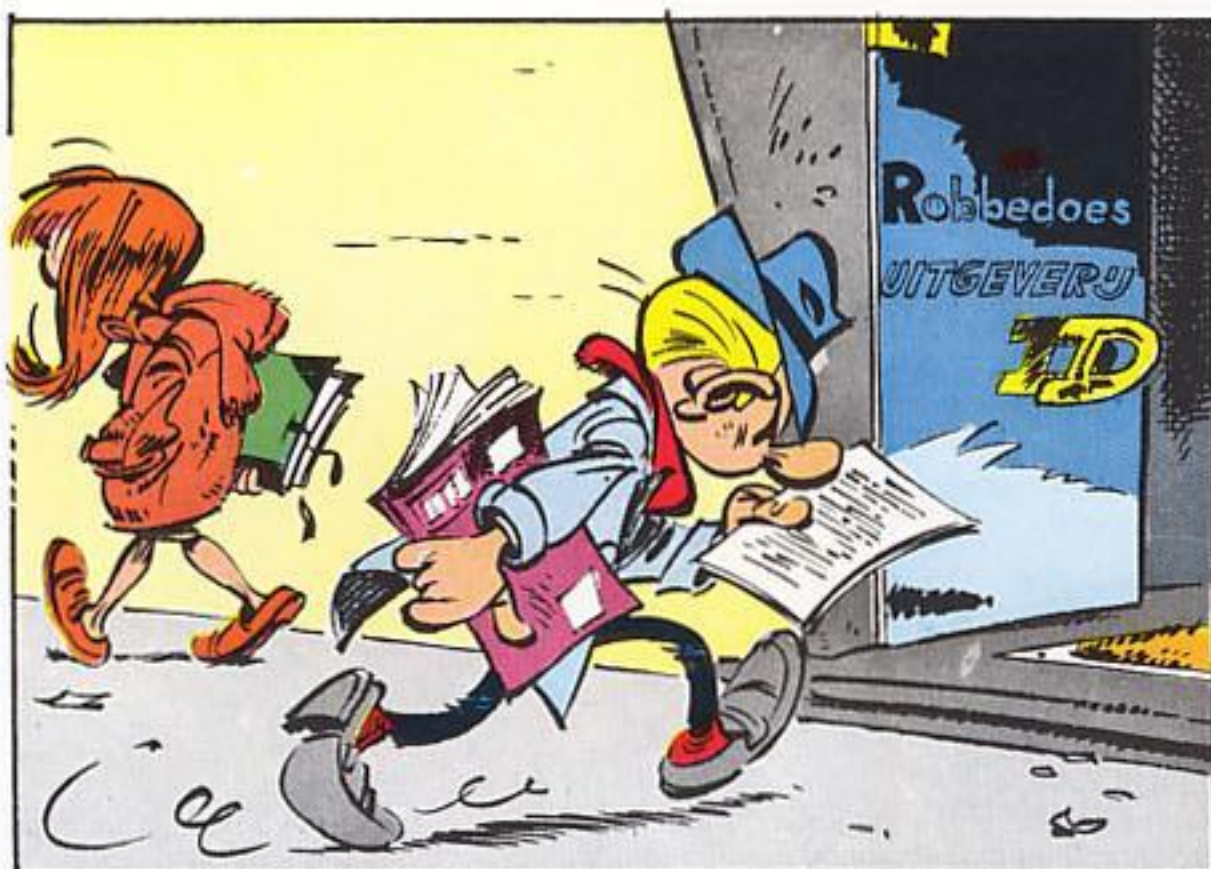
GELUKKIG HEEFT DAT ZUUR SLECHTS DE... EH... BEHAARDE HOOFDHUID AANGETAST...

ALS ZE MAAR BEHAARD WAS GEWEES!! DAN WAS ER NIETS GEBEURD...

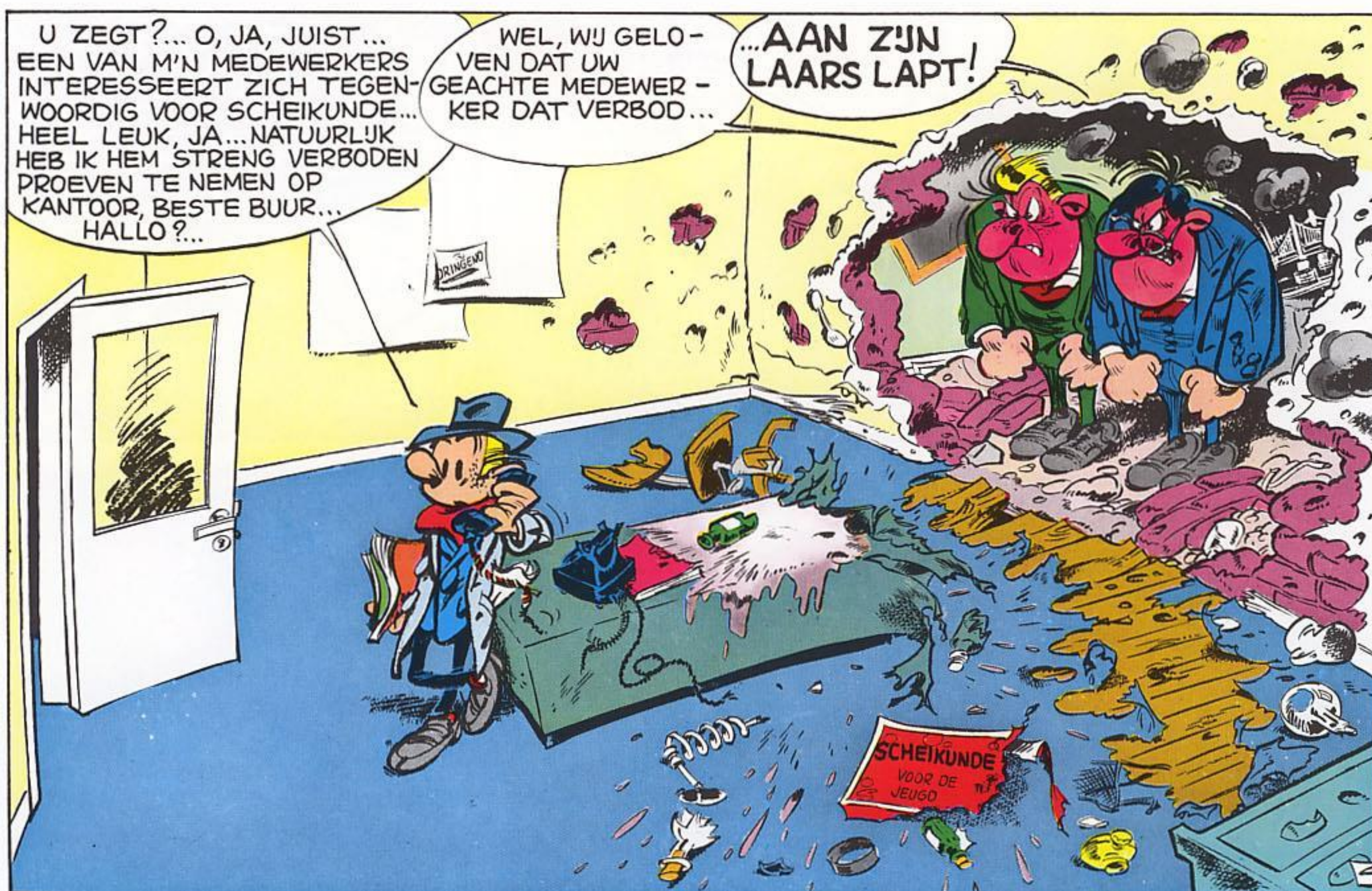

428B

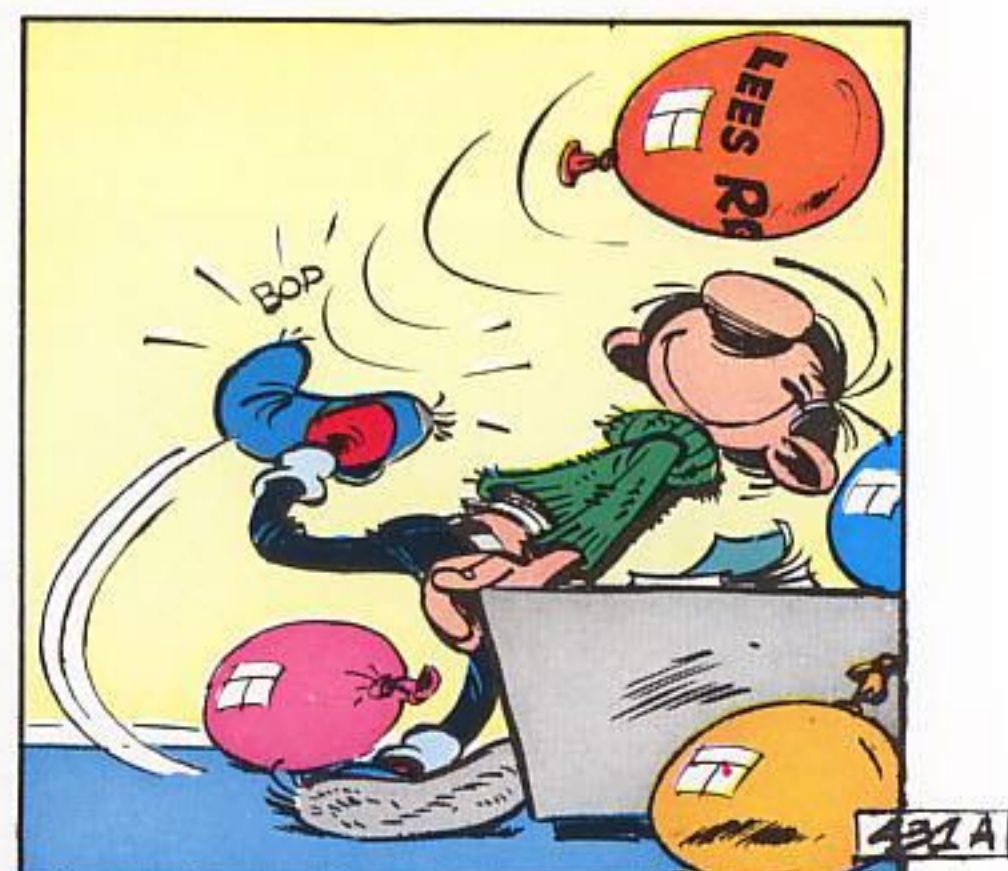
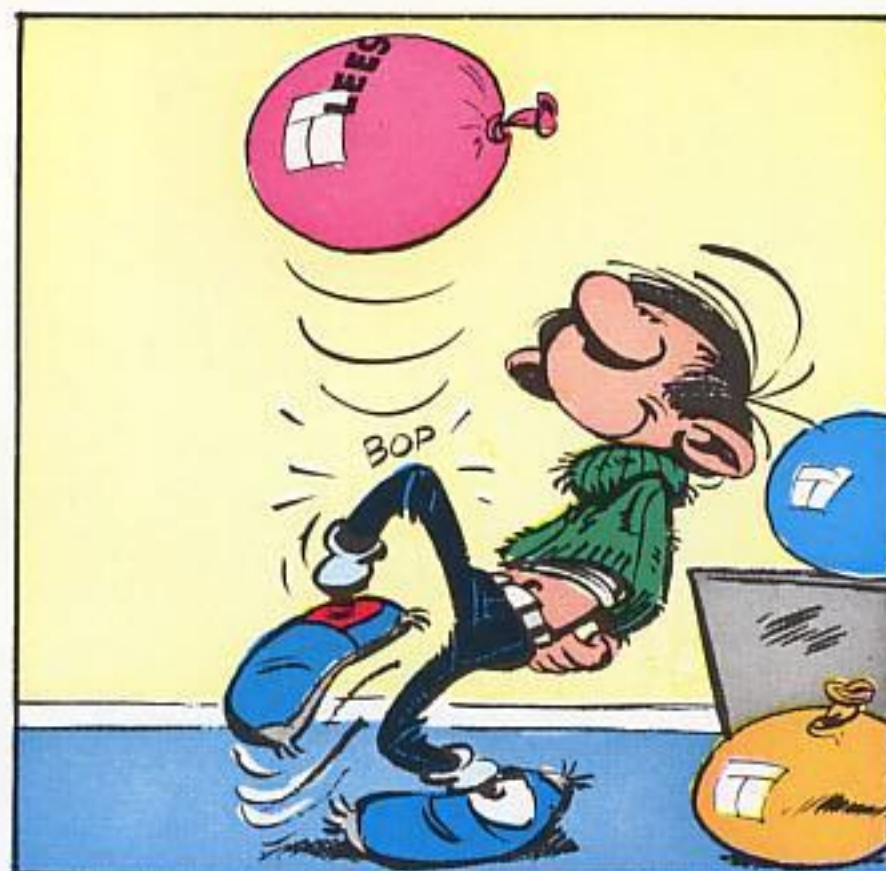
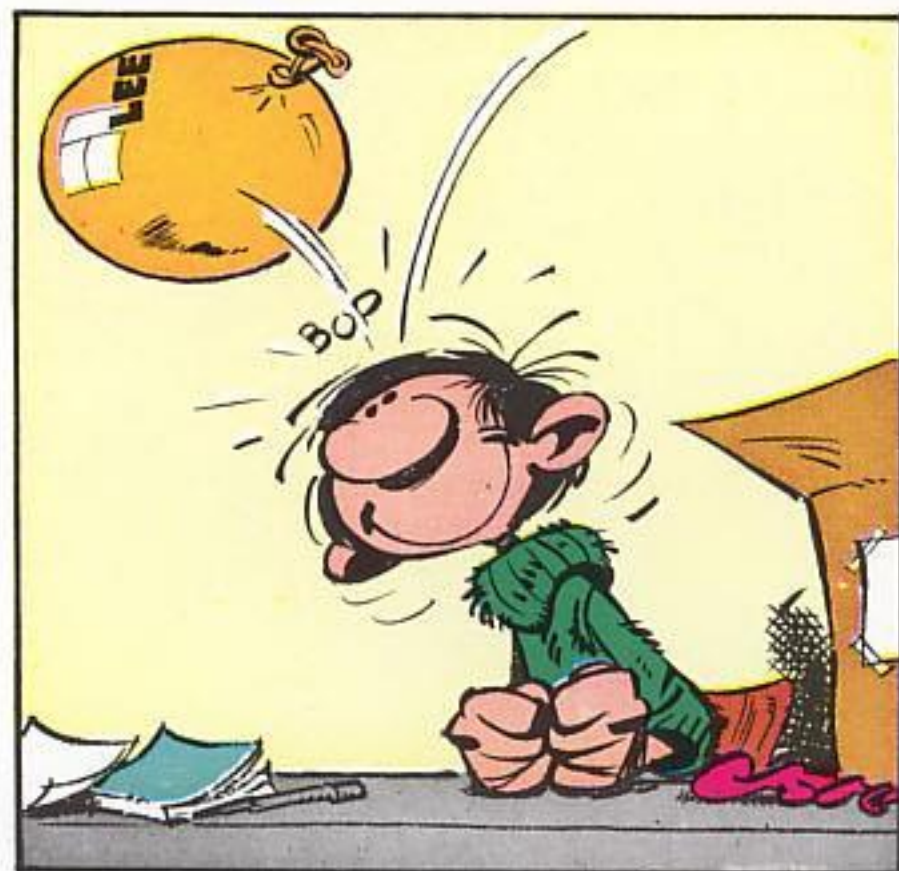
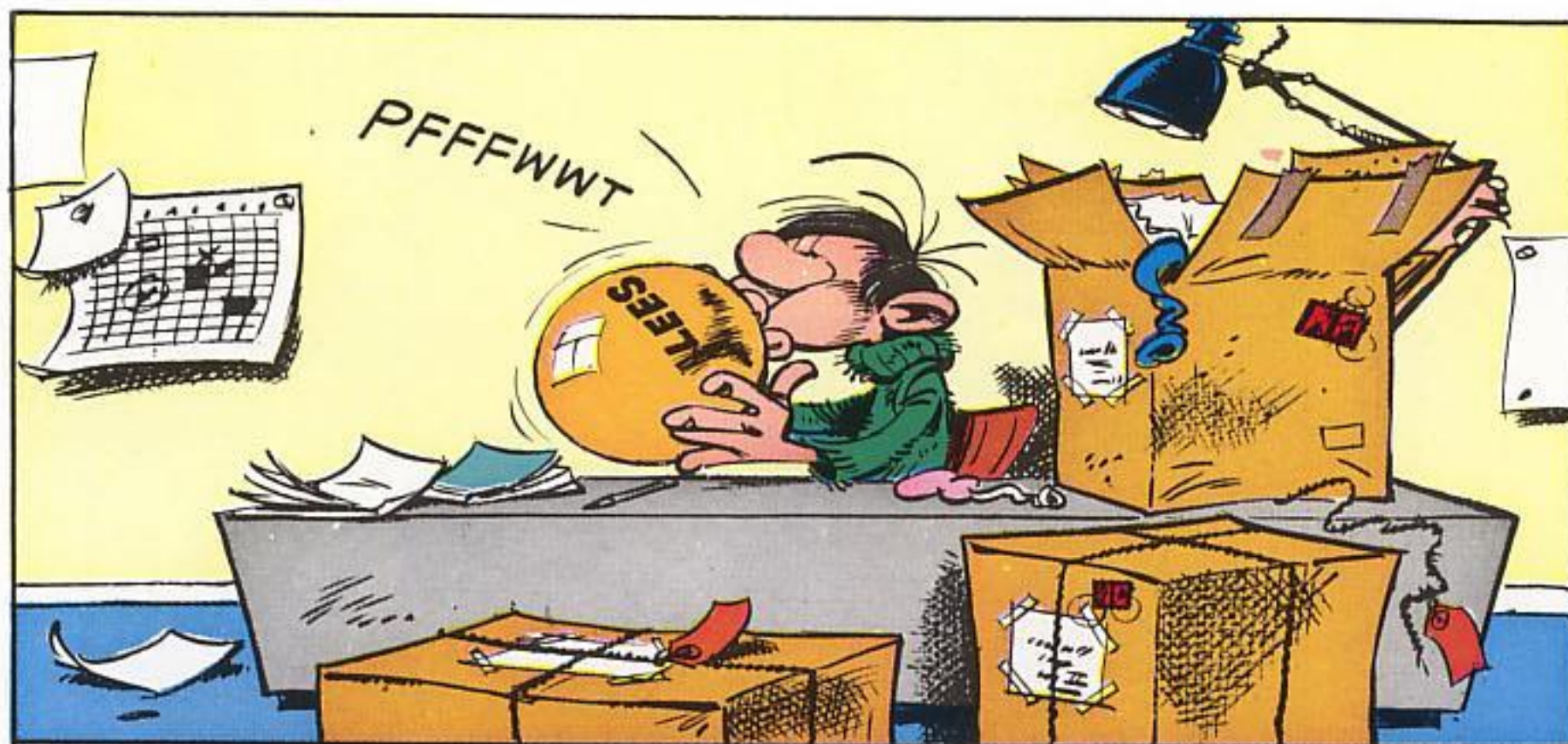

430A

430B

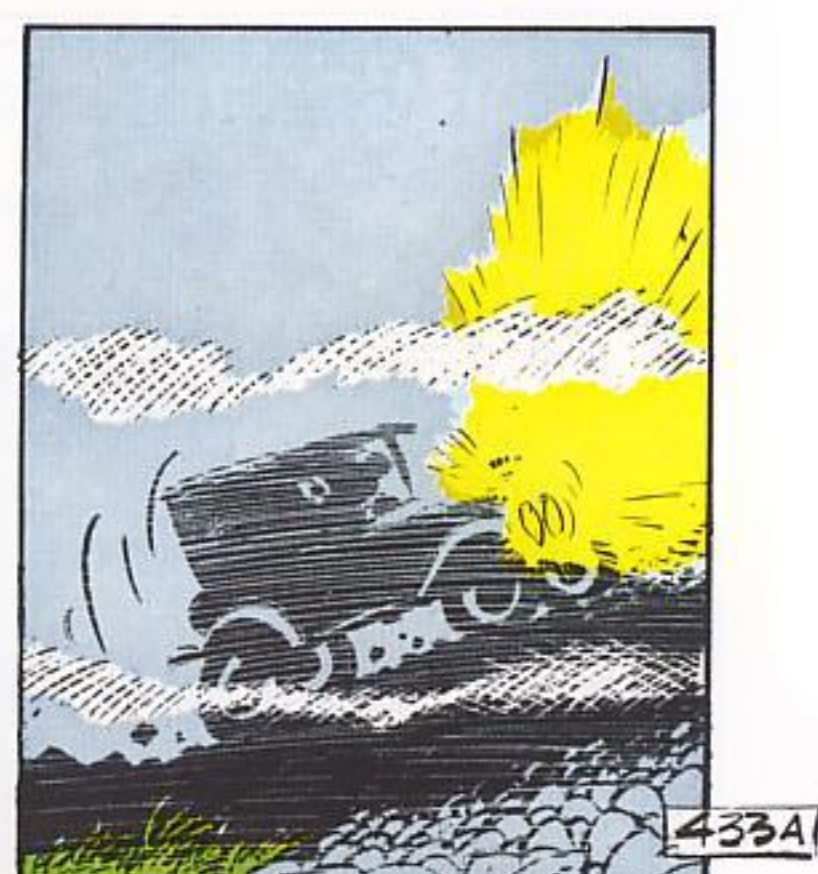

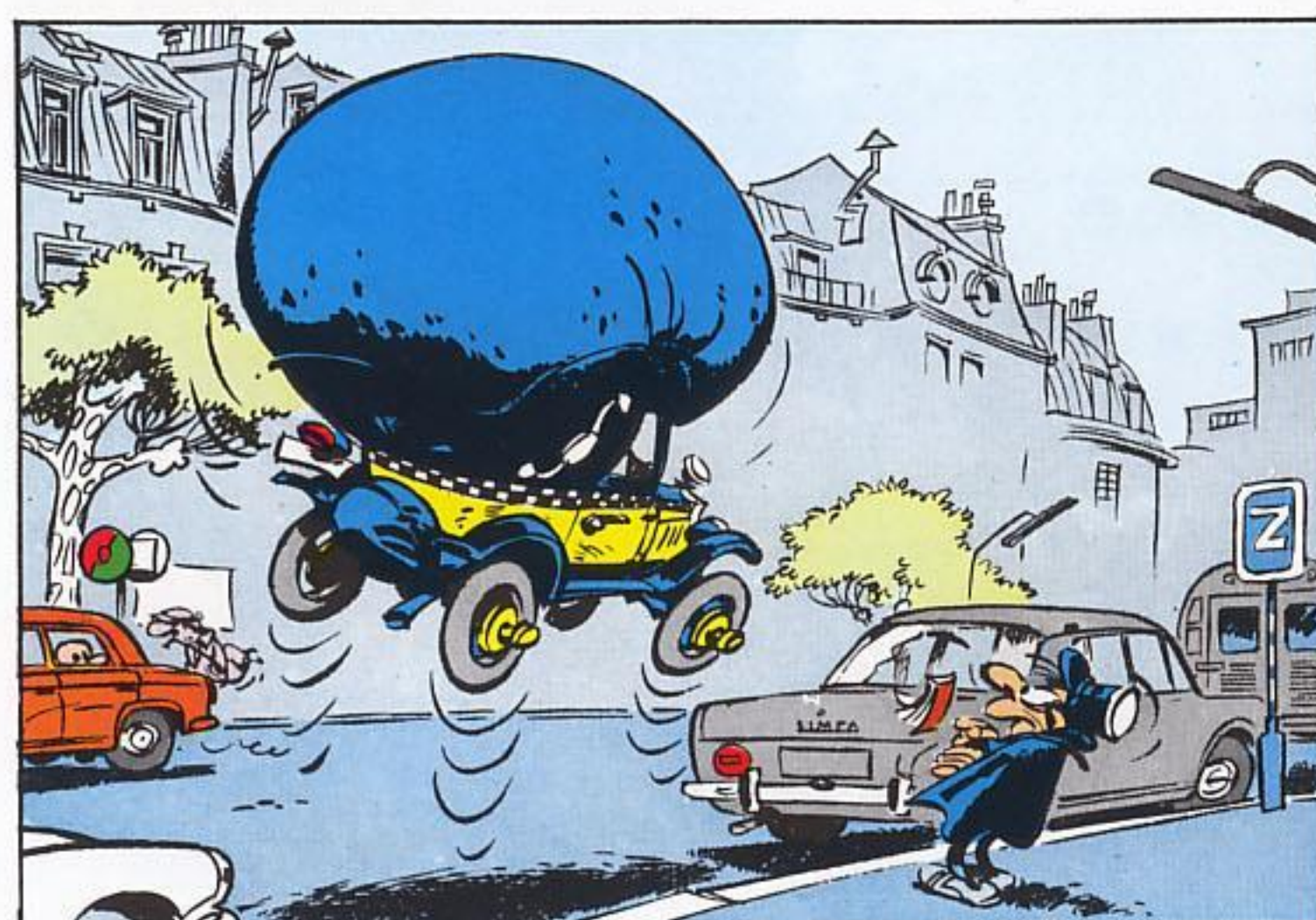
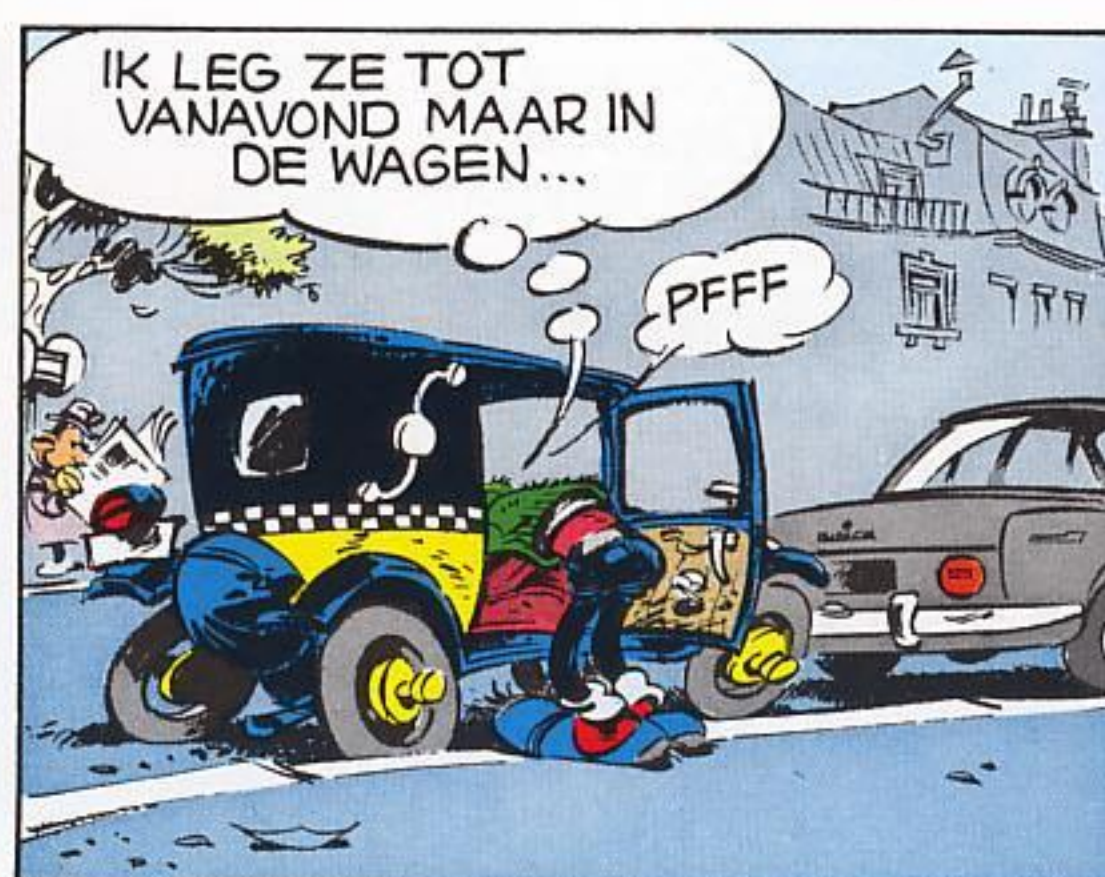

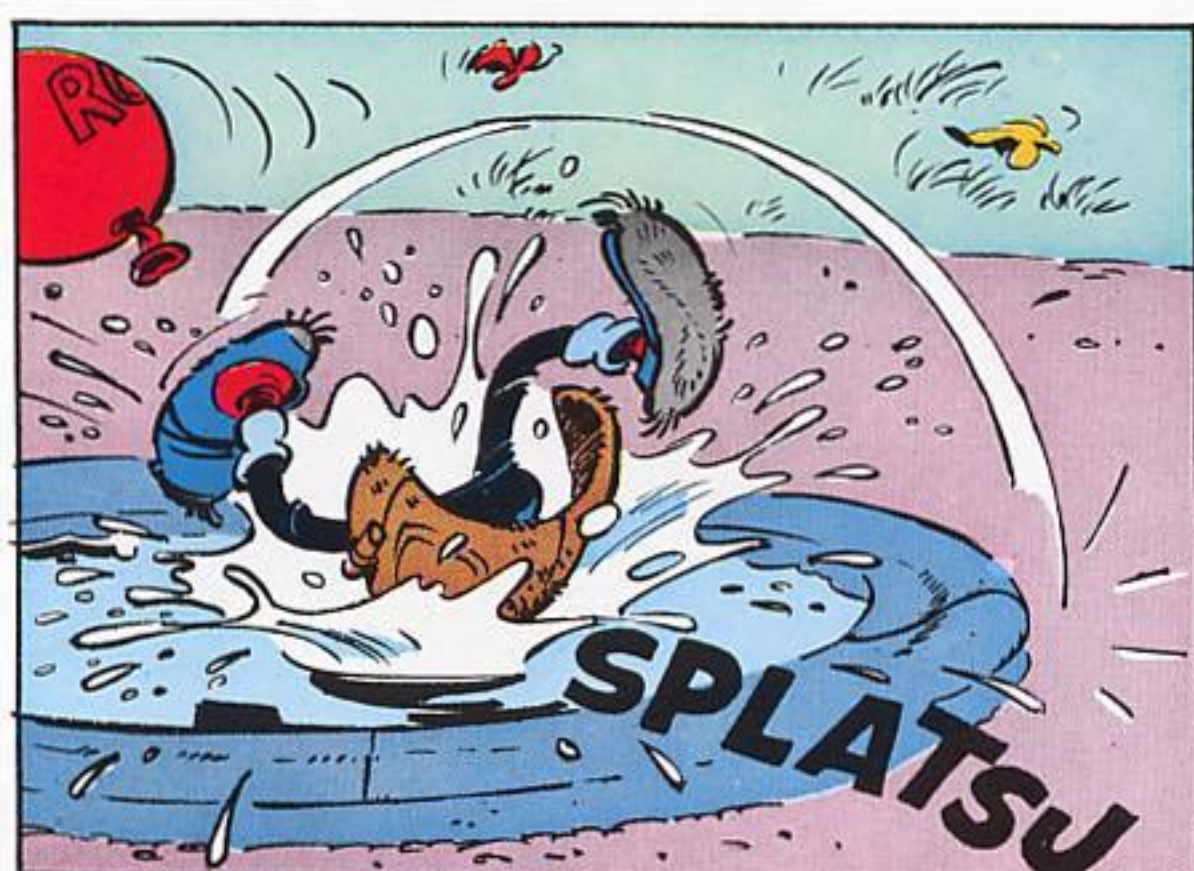
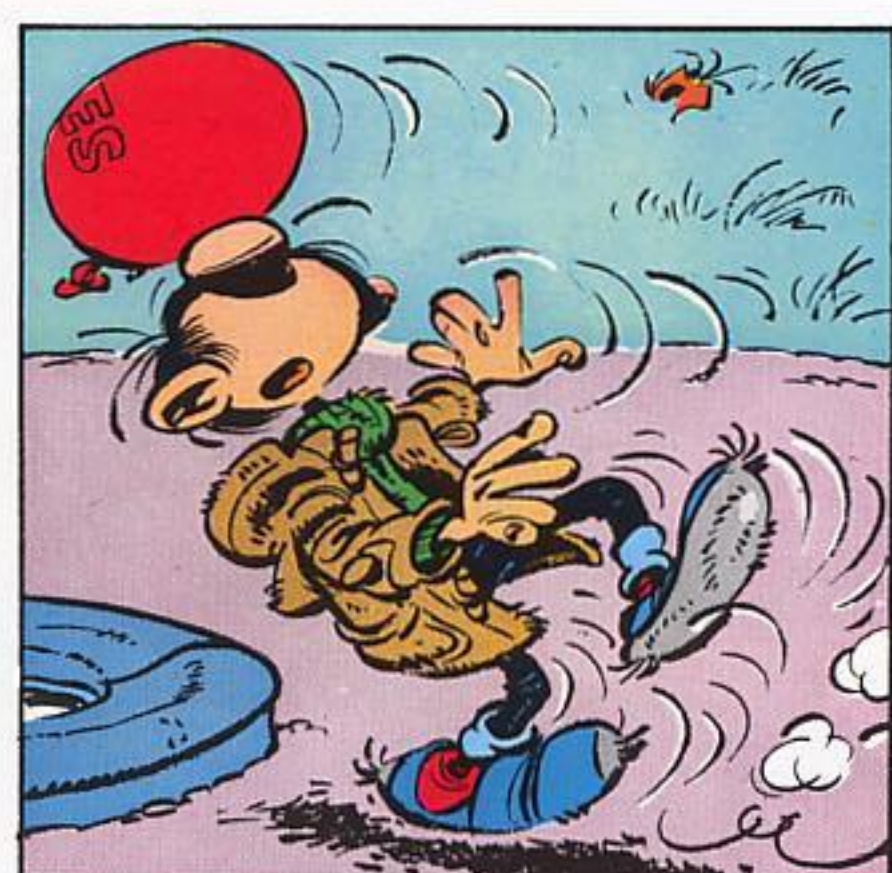
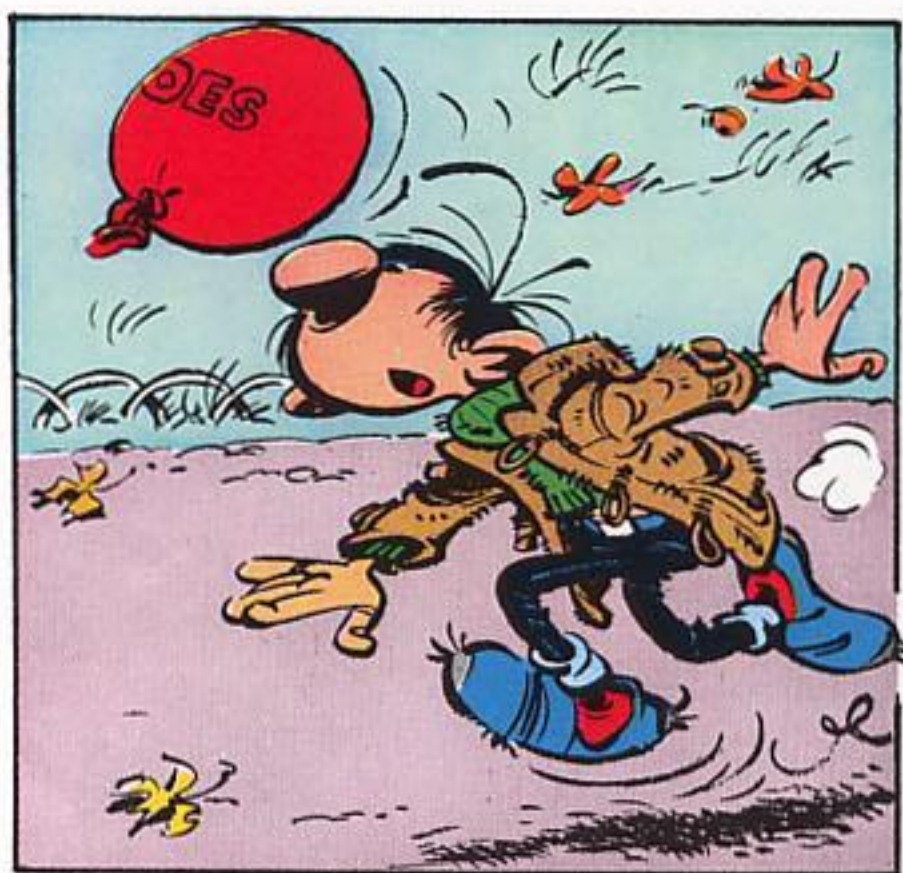
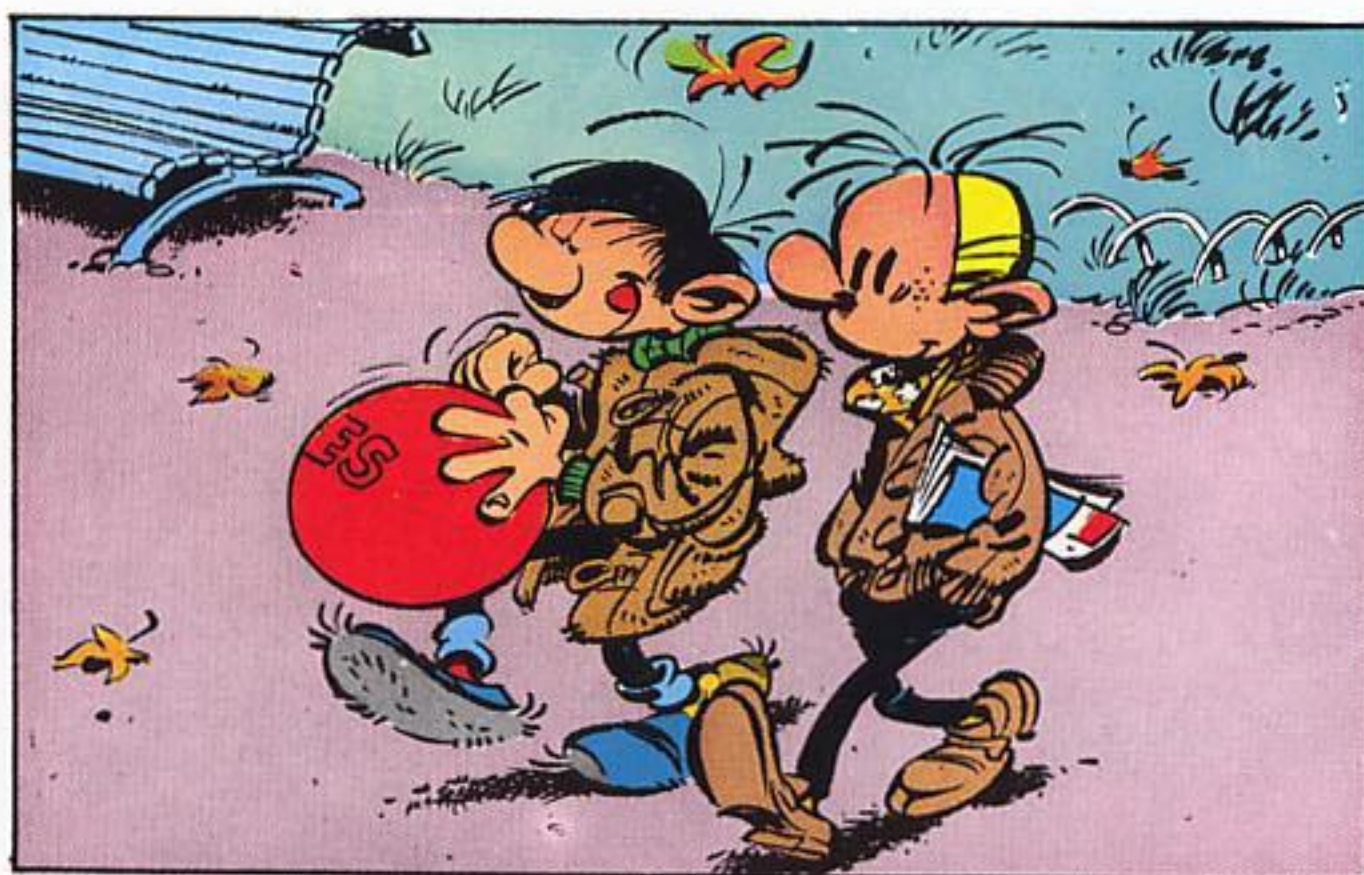
432A

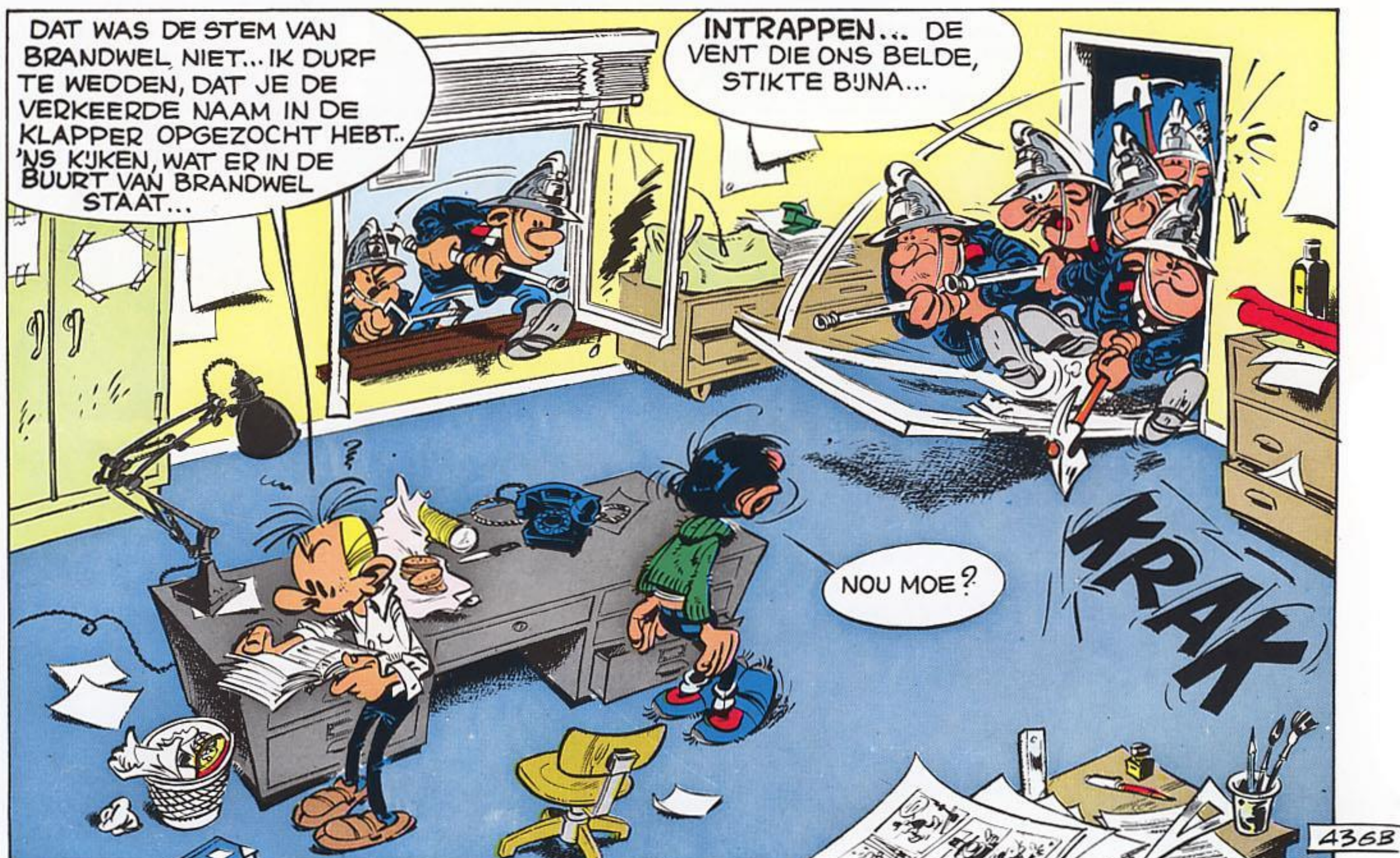

432B

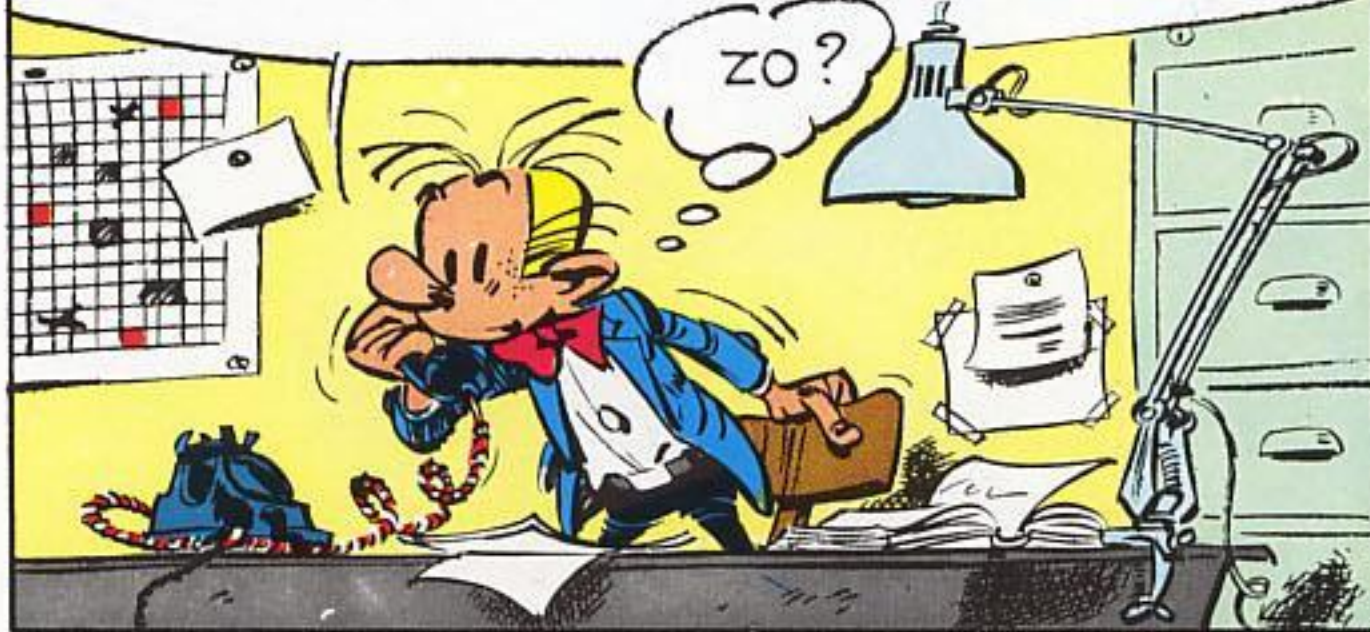

O!... BENT U HET, MENEER DE MESMAEKER?!
PRETTIG KERSTFEEST, MENEER DE MESMAE...
AHA? WILT U ME IETS LATEN ZIEN?
U BENT OP HET VLEGVELD VAN... IK KOM!

DE MESMAEKER SCHIJNT IN
EEN SCHITTEREND HUMEUR TE
ZIJN... IK ZAL M'N CONTRACTEN
MAAR MEENEMEN!
HIHI...

MENEER KWABBERNOOT,
MAG IK EVEN VOORSTELLEN...
MIJN ZAKENVLEIGTUIG... IK
HEB HET NET GEKOCHT...

GEFELICITEERD!

JE MOET MET JE TIJD
MEEGAAN, M'N WAARDE...
ZOU JE 'NS PROEFVLUCHT
WILLEN
MAKEN?

GRAAG! ALS U
EEN BEROEPSPILOOT
HEBT...

... DIT IS
EEN WAAR
VLEGEND
BUREAU!

MENEER KWABBERNOOT... IK KAN
NU 'S MORGENS EEN CONTRACT IN
STOCKHOLM TEKENEN, 'S MIDDAGS
EEN IN LONDEN, EN 'S AVONDS
EEN DERDE IN...

VAN CONTRACTEN
GESPROKEN... IK HEB ER
HIER EEN PAAR... DIE...
EH... IK...

GEEF MAAR OP...
IK ZAL ZE NOG
'NS OVERLEZEN...

OOOO... EEN WITTE
KERSTMIS IS TOCH VEEL
POËTISCHER... JAMMER
DAT ER DIT JAAR...

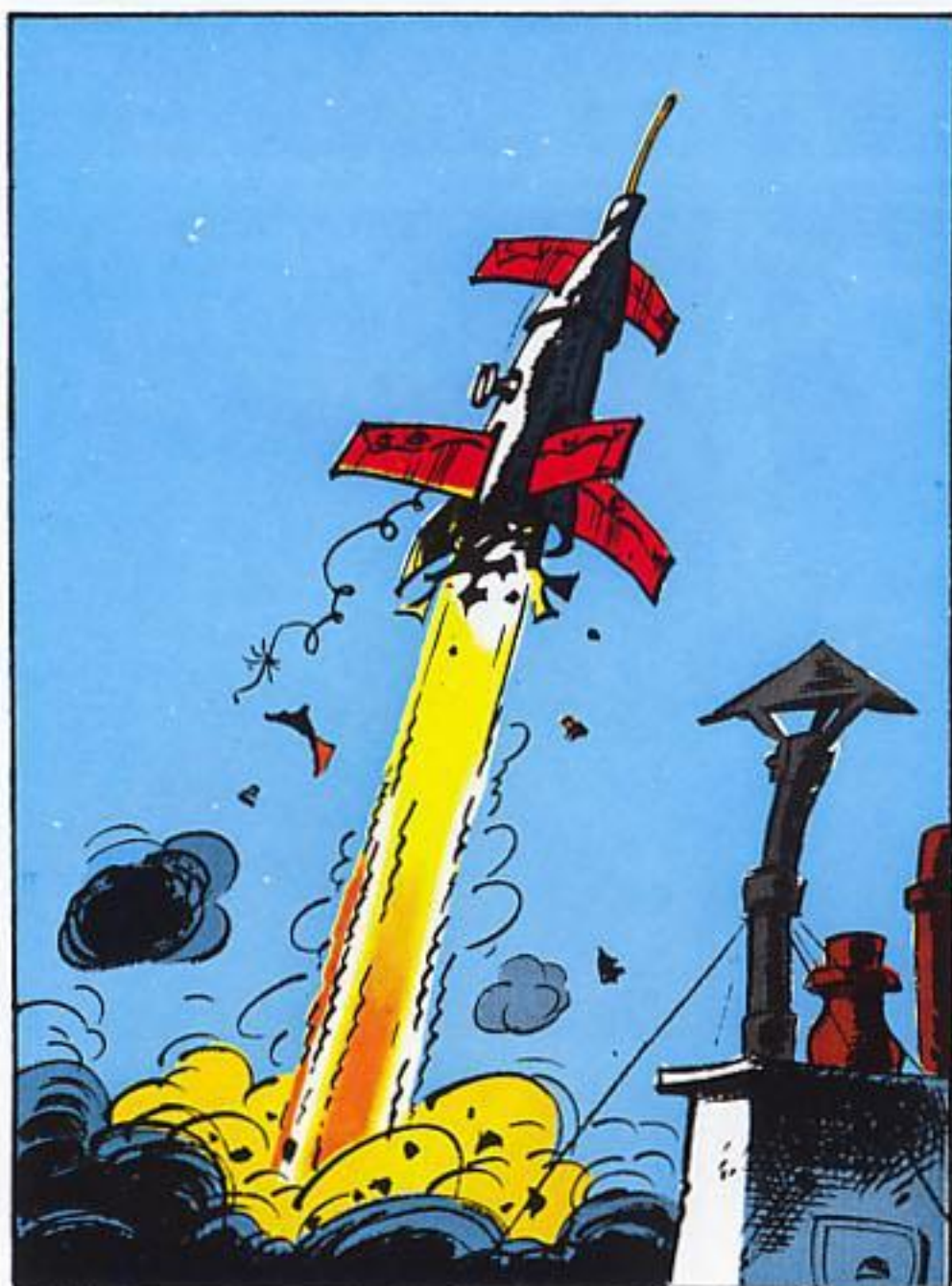
ALS IK U NU EENS EEN
SNEEUWLAAG OP DE
STAD AANBOOD, JUFFROUW
JANNIE... DANK ZIJ MIJN
LAATSTE UITVINDING?

... IK WEET DAT U ERG
VINDINGRIJK BENT,
MENEER GUUST,
MAAR DIT... O, NEE!
DAT LUKT U
NOOIT!

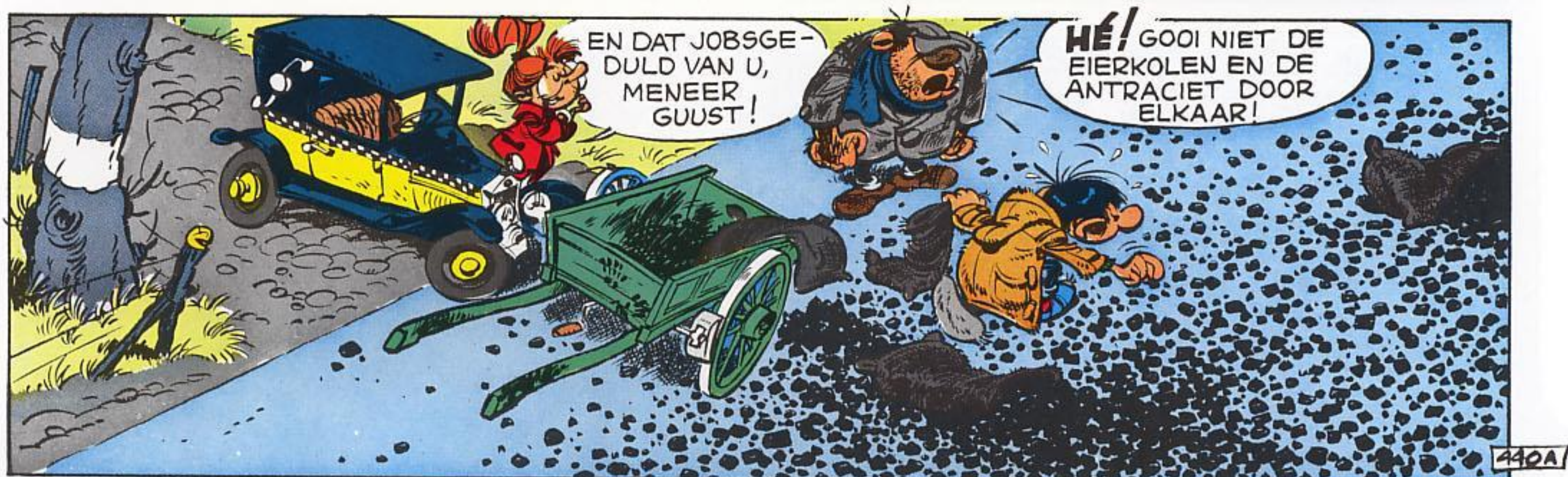
HIHI... JE MOET
DE SNEEUW
GAAN ZOEKEN WAAR
SNEEUW IS!

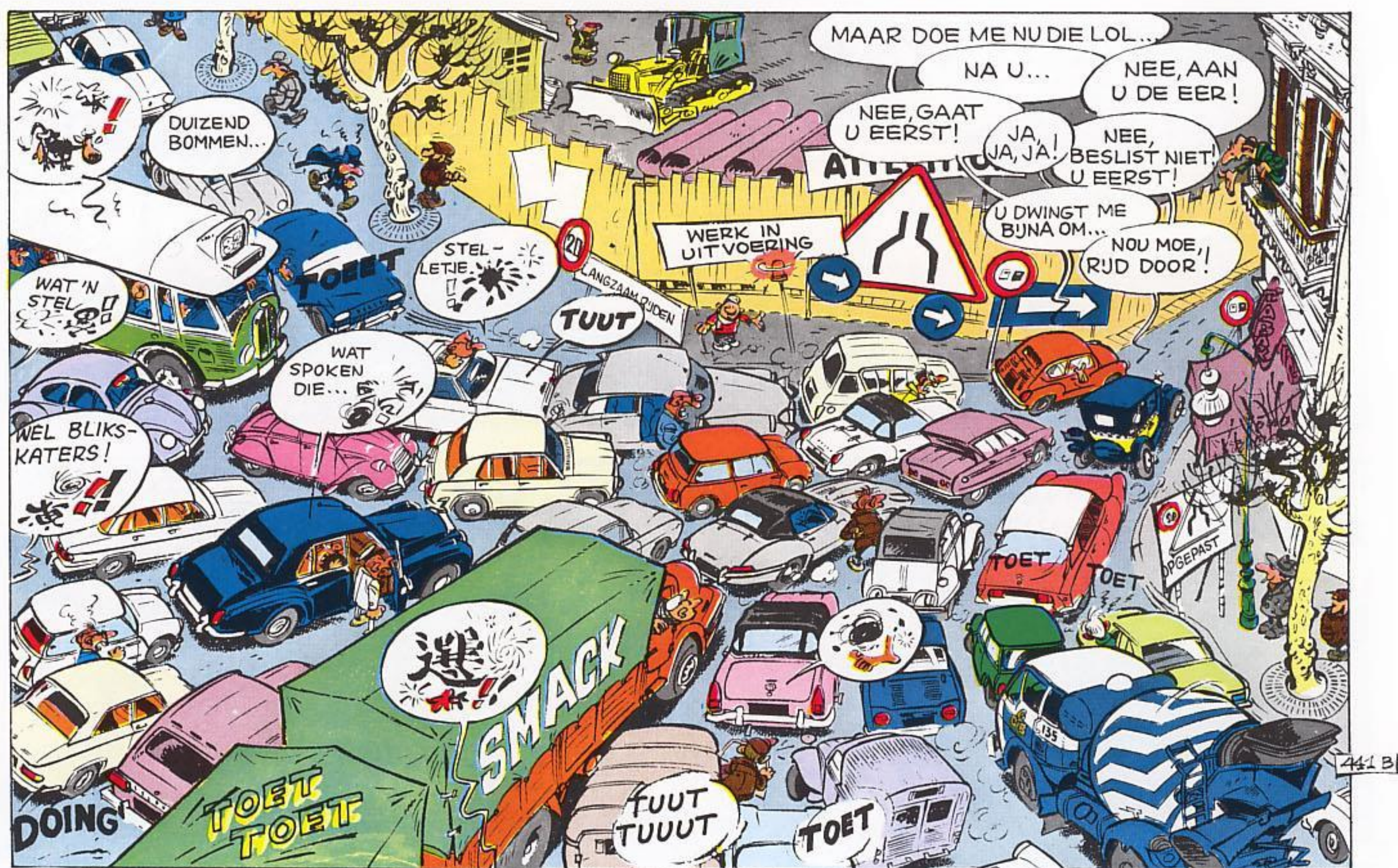
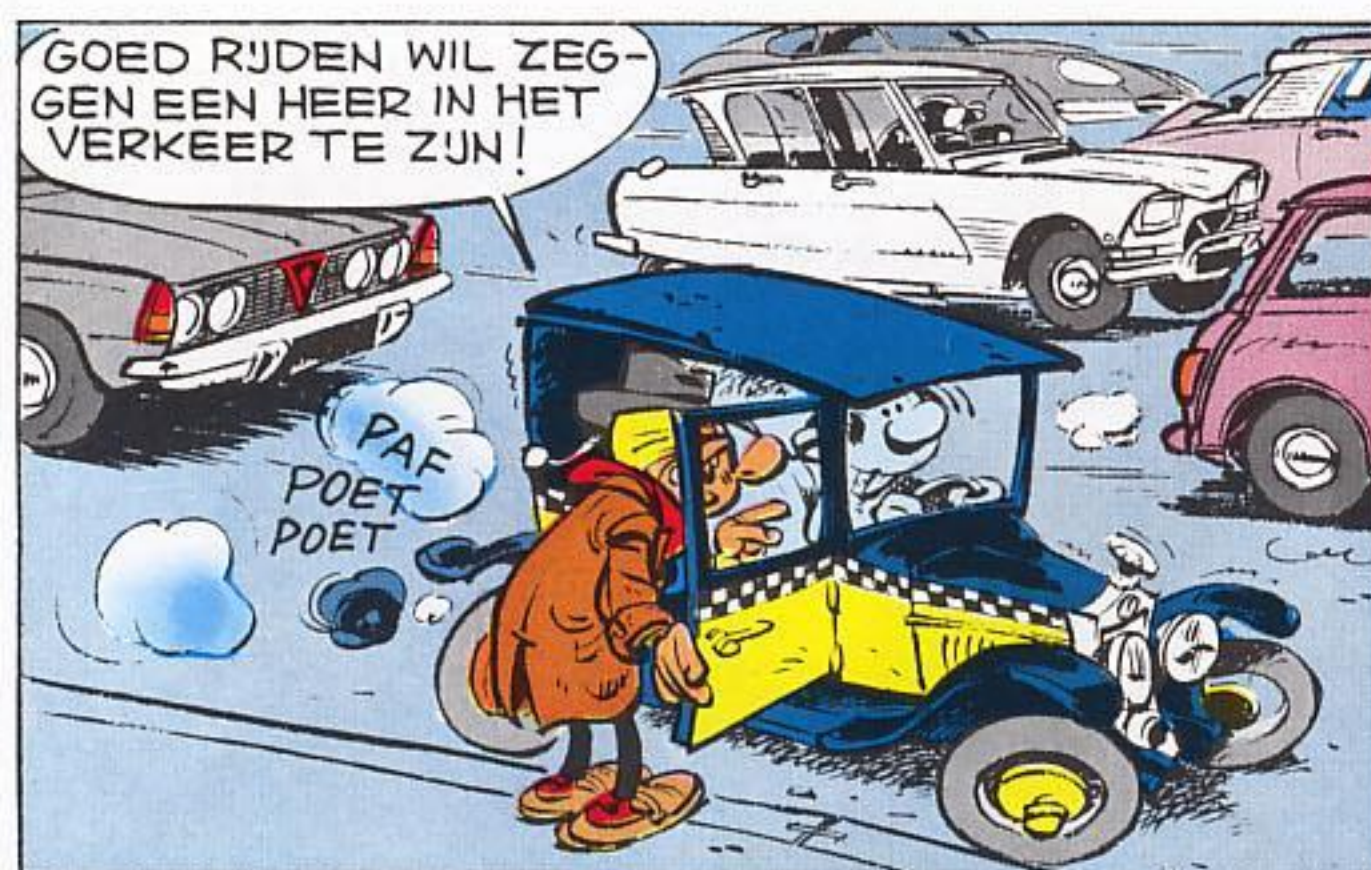

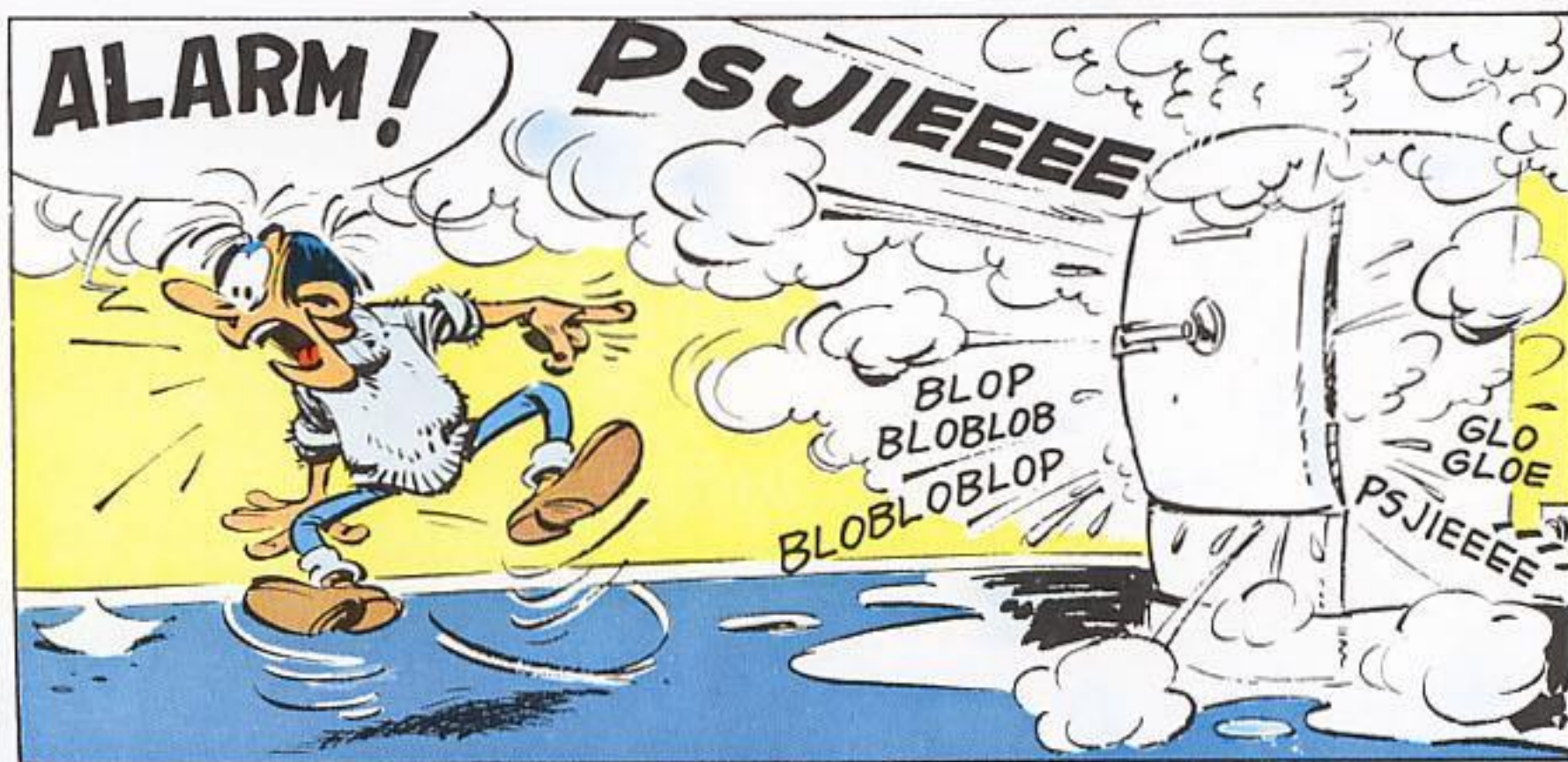

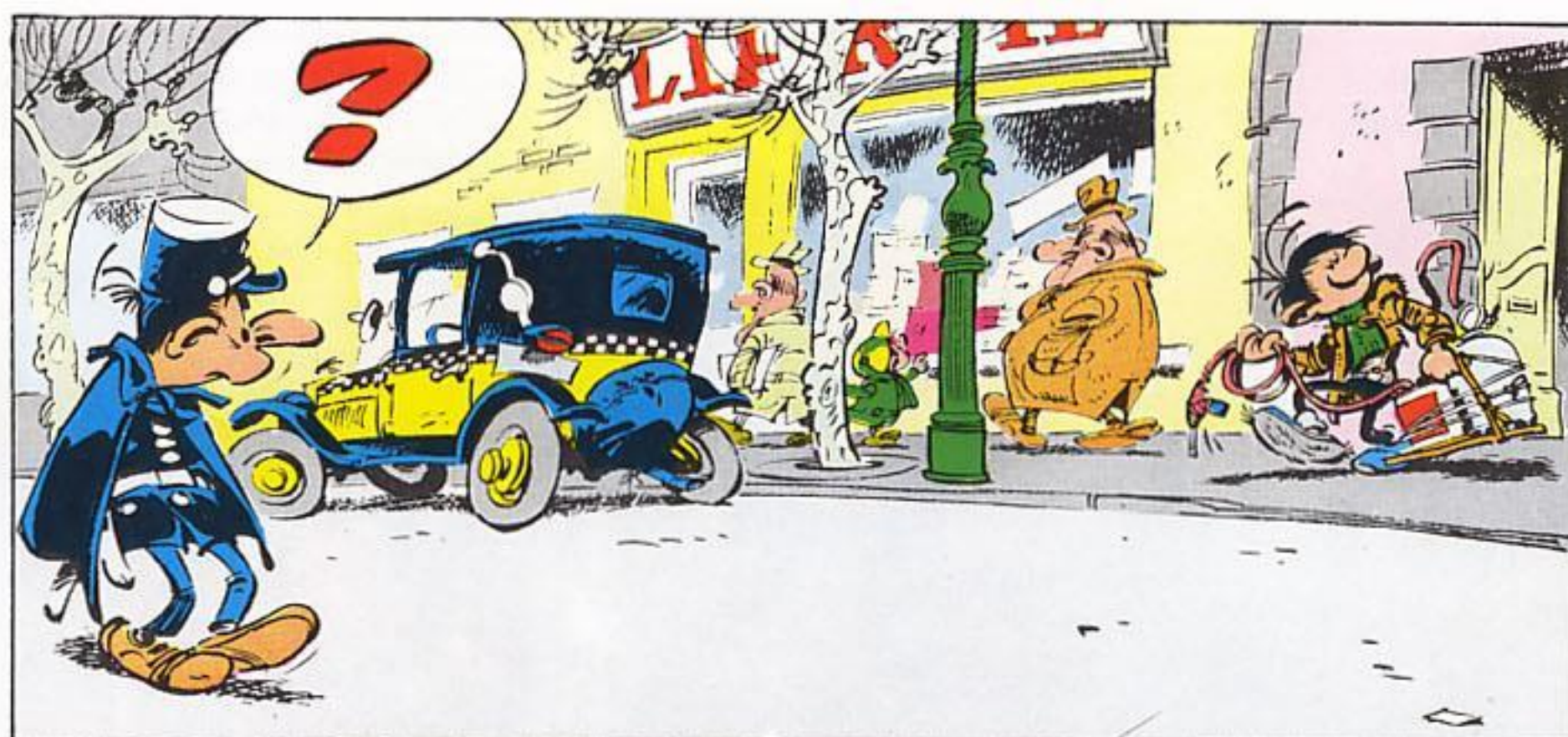

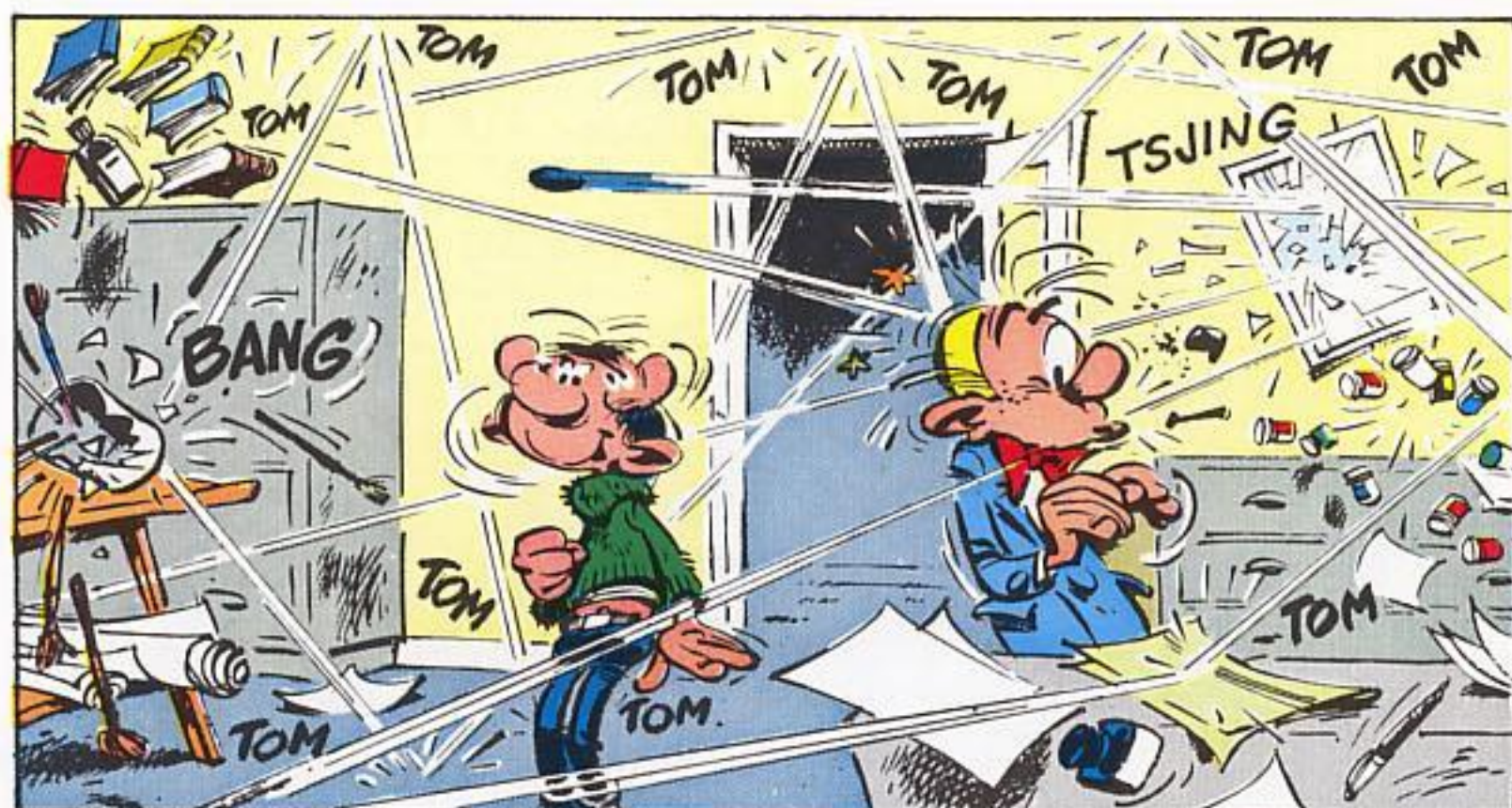

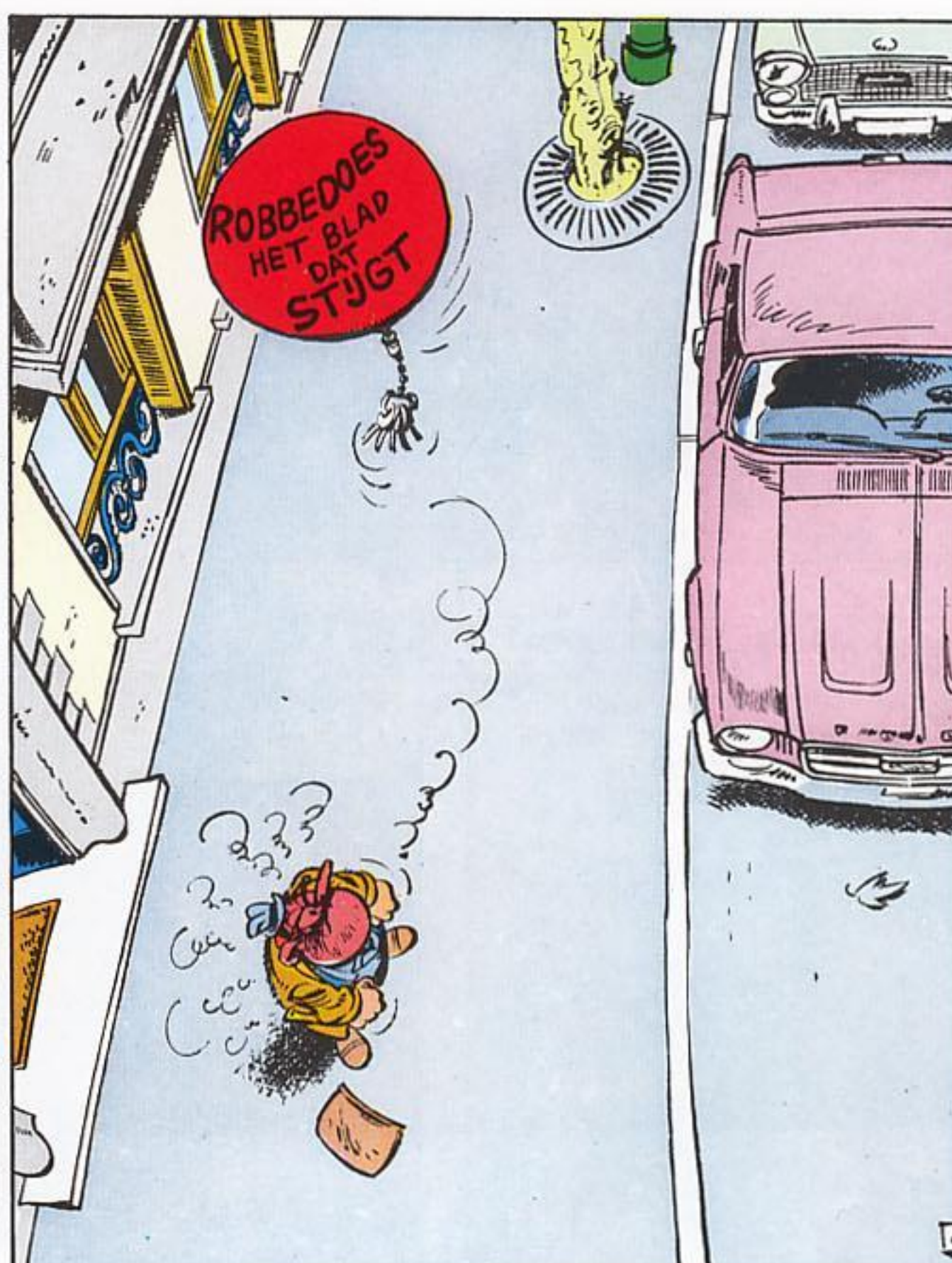

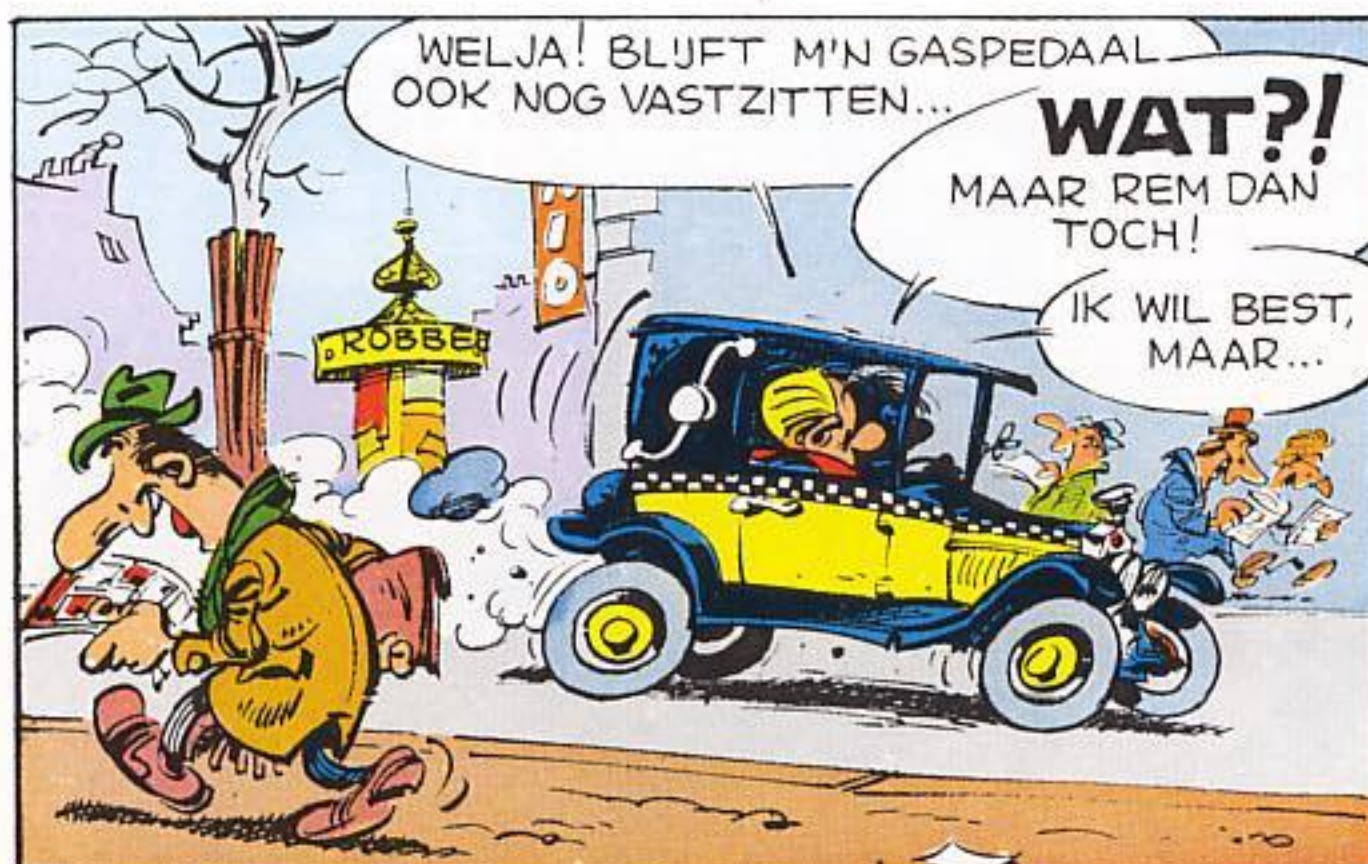
443A

443B

DAT IS 'N ZEGEN VOOR
DE HELE MENSHEID! JA,
MENEERTJE!

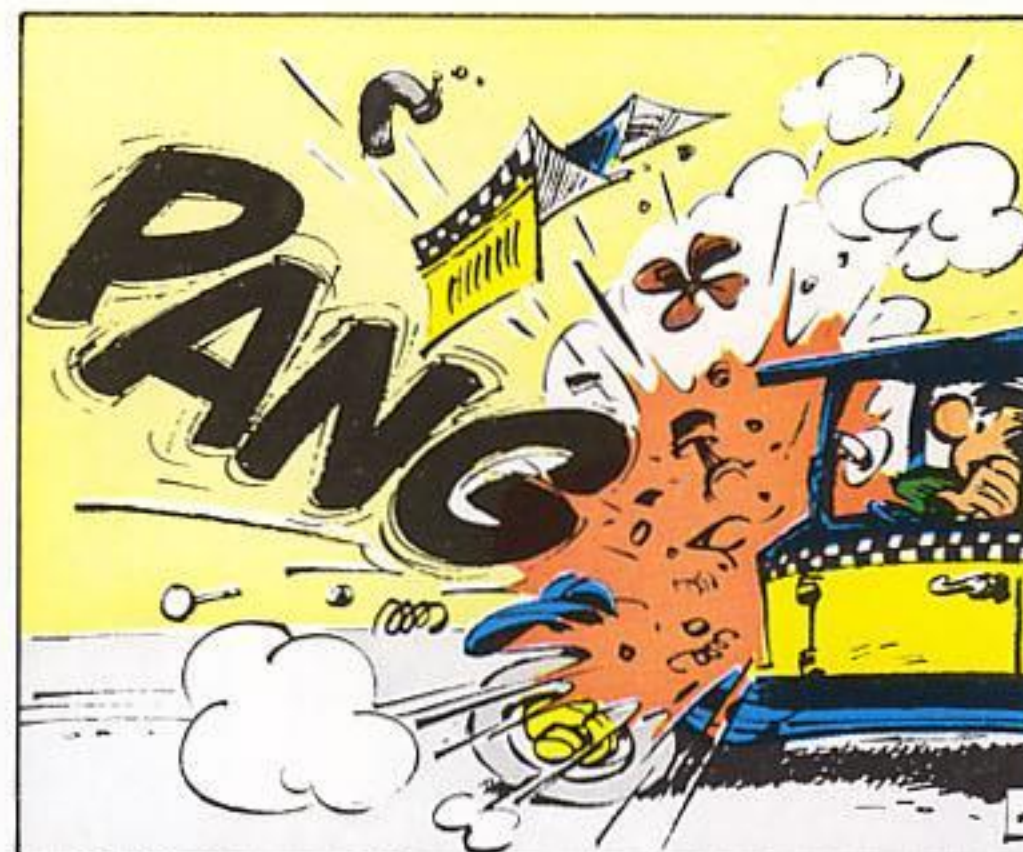
JA... EN
JOUW KAR
DRAAGT DAAR
50% TOE BIJ!

HIER... GA
JE GANG MAAR!

EH, NEE...
MAAR IS DAT MOTOR-
LAWAAI WEL
NORMAAL?

**VROEM
POEF PAF
DOGODOEF**

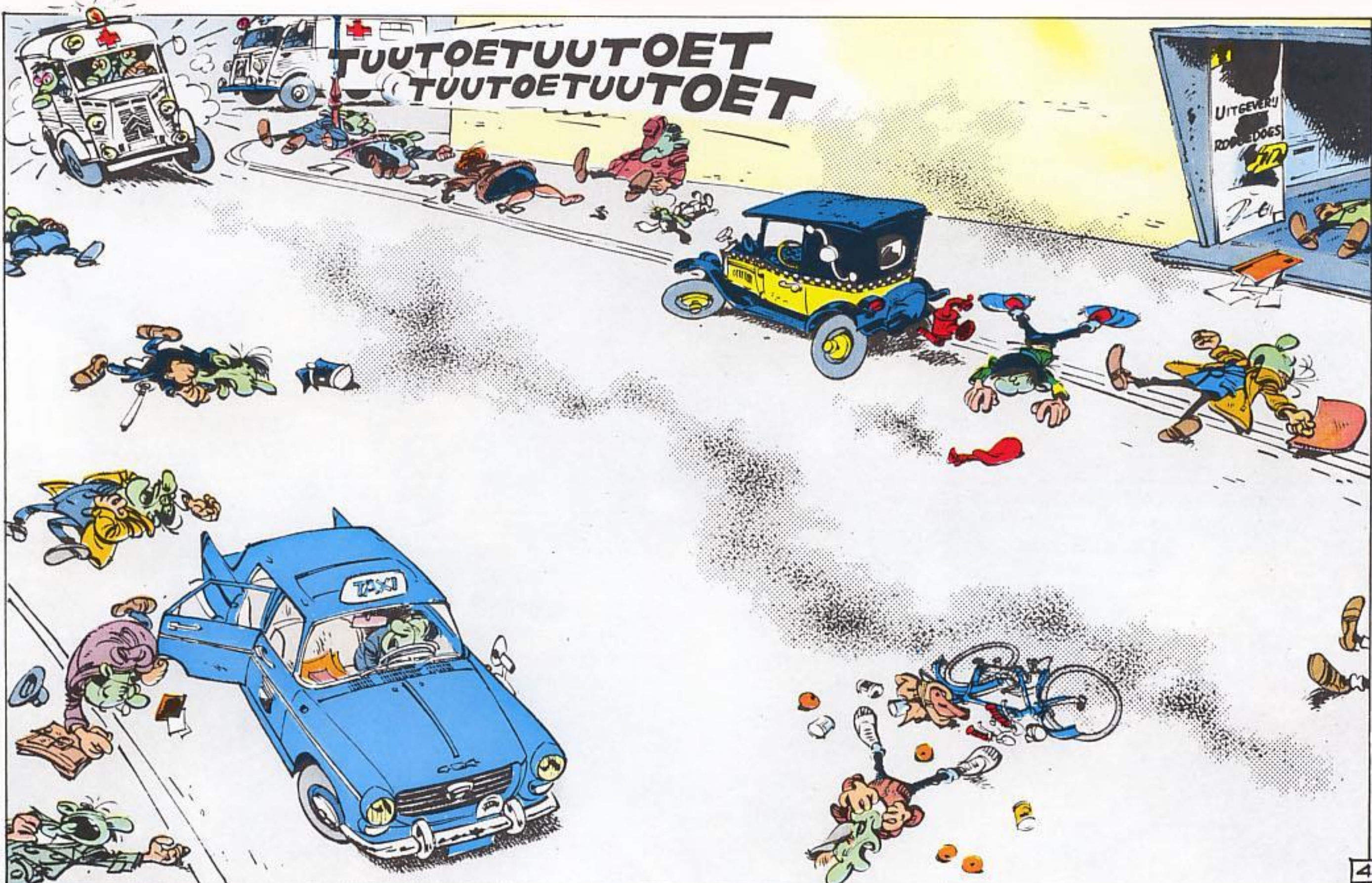
JAZEKER!
IK GARANDEER U DAT
DEZE WAGEN EEN
ANTIROOK - APPARAAT
HAD...

... AAN
DE ACHTER-
KANT!

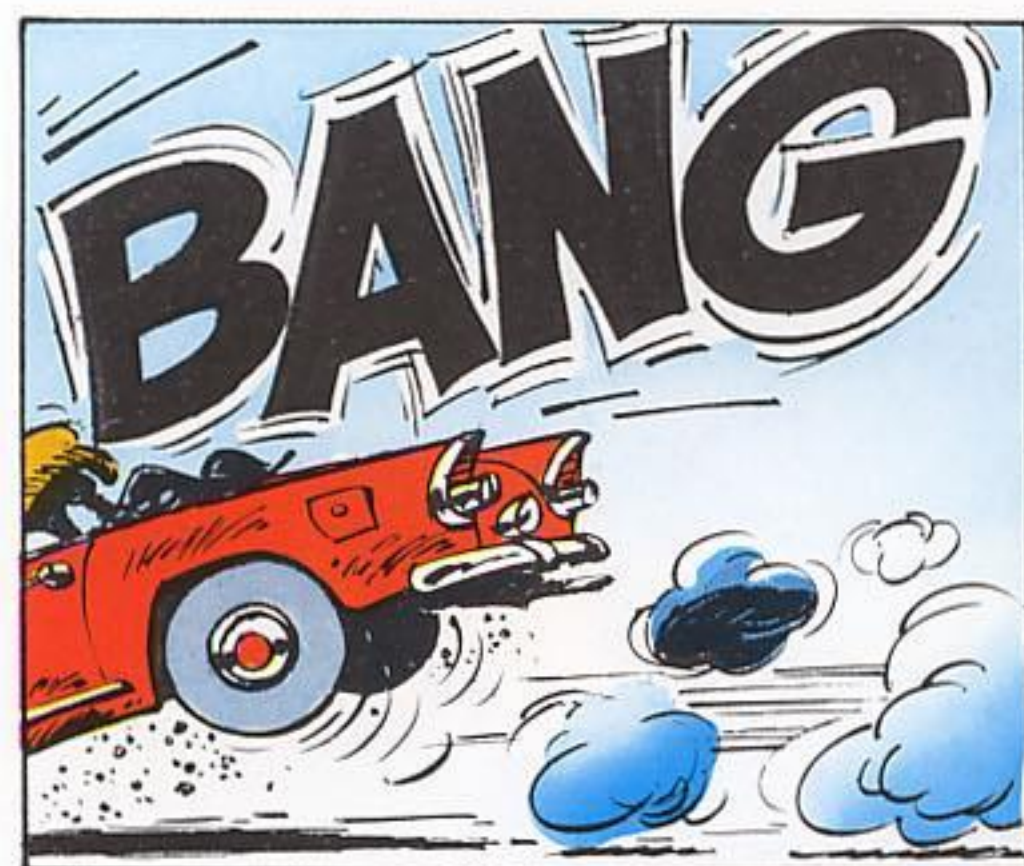

448A

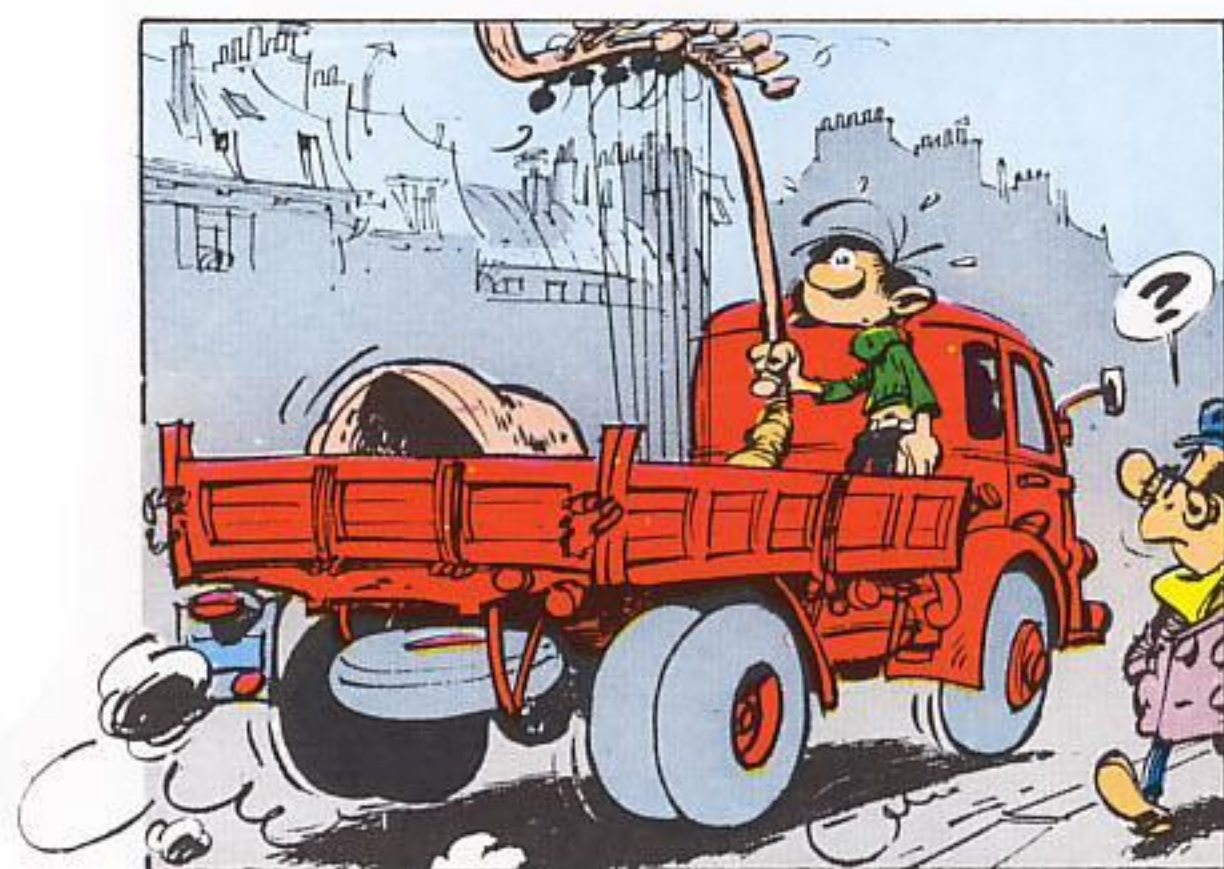
448B

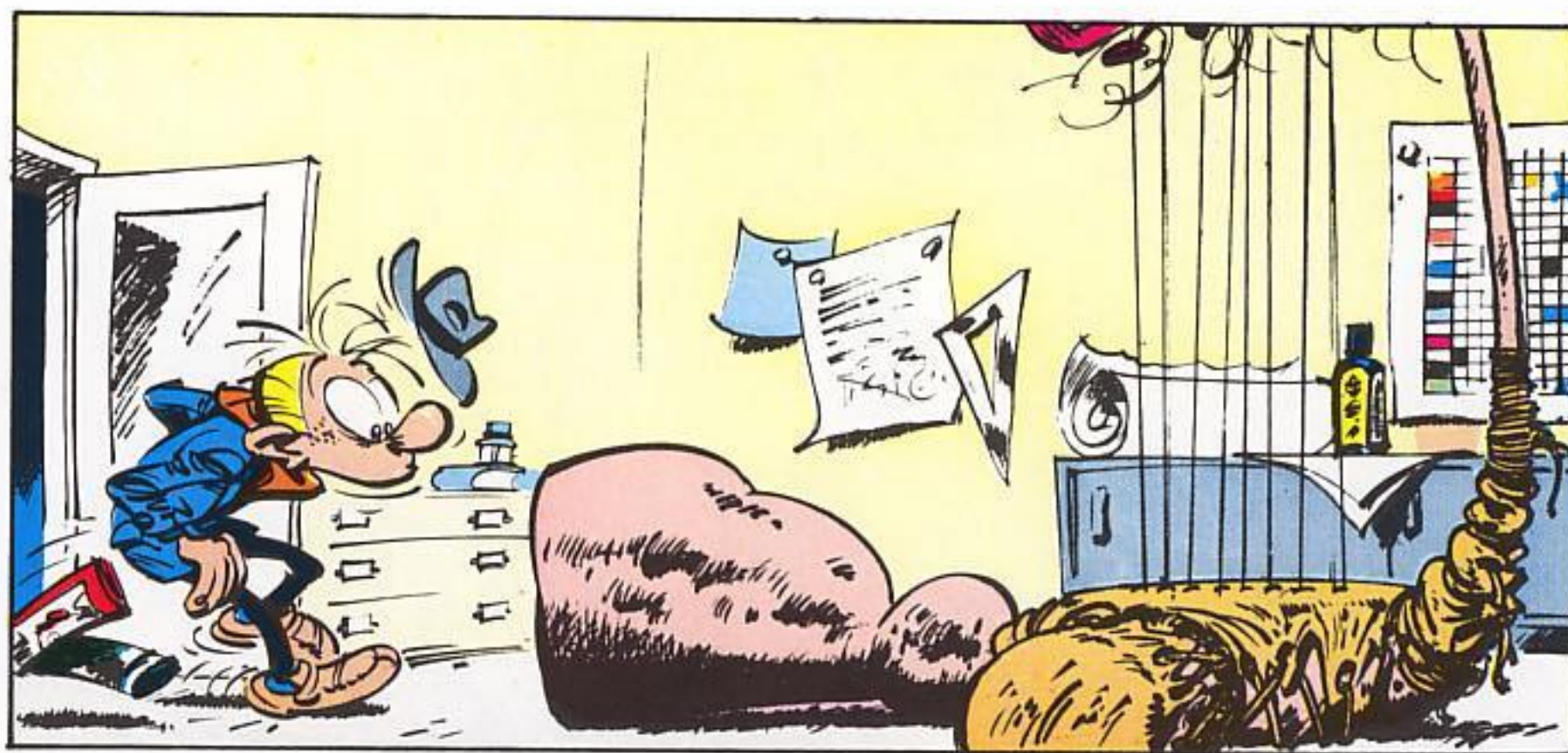

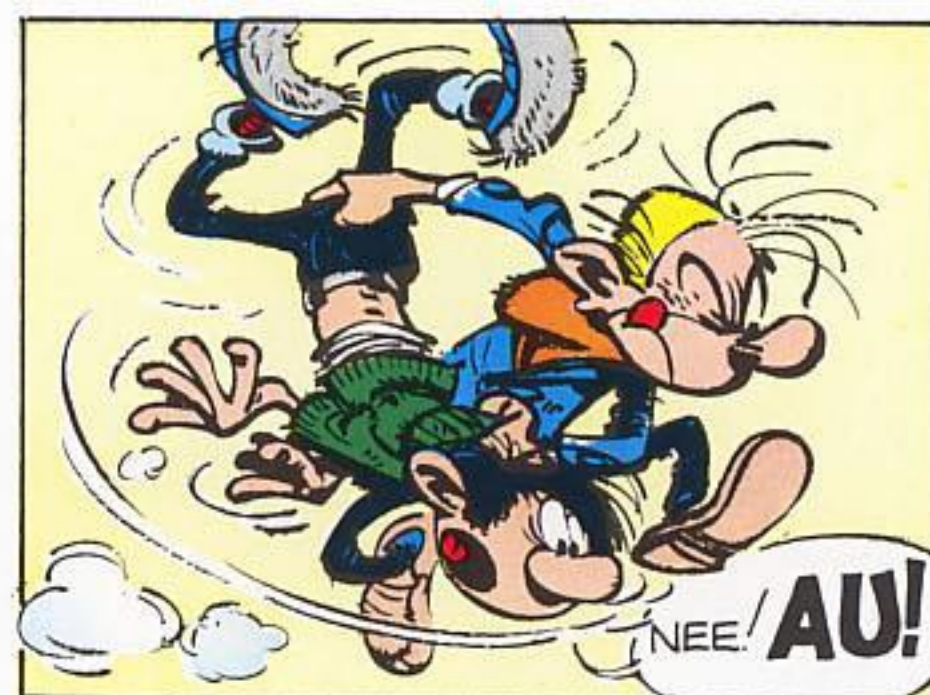
451A

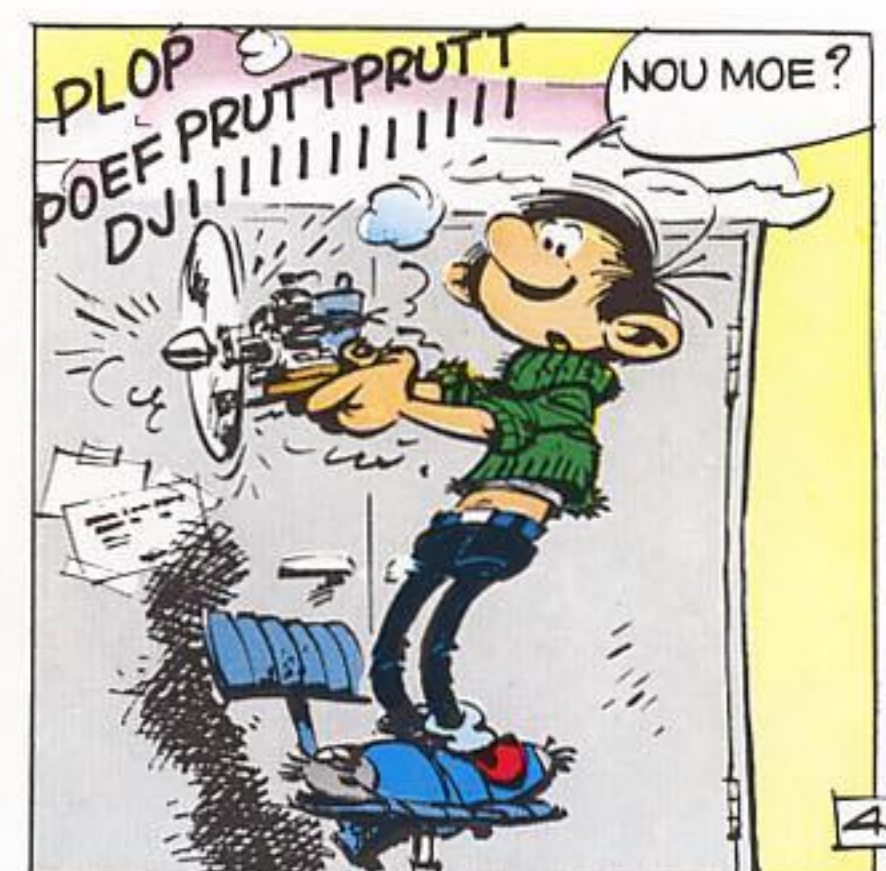
451B

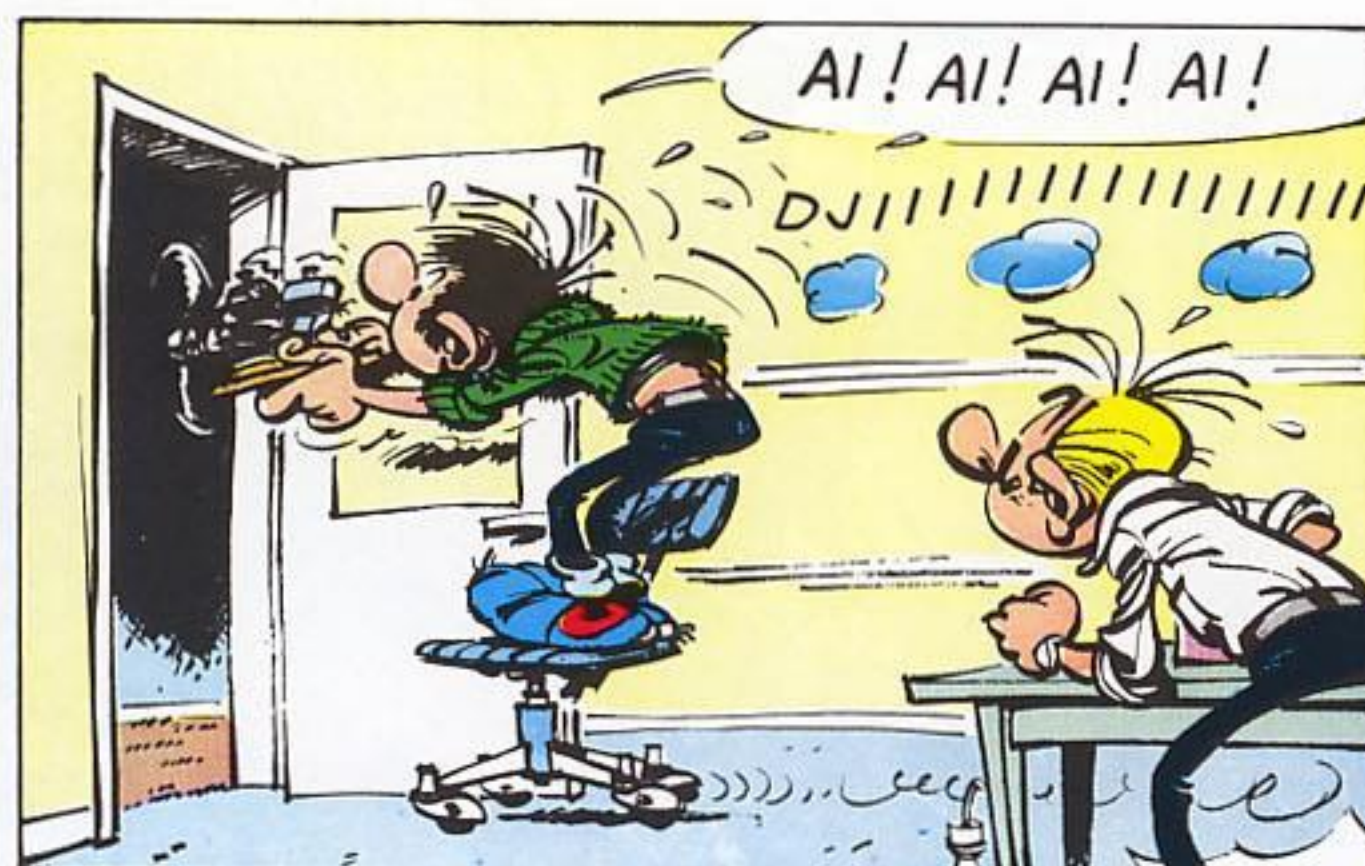
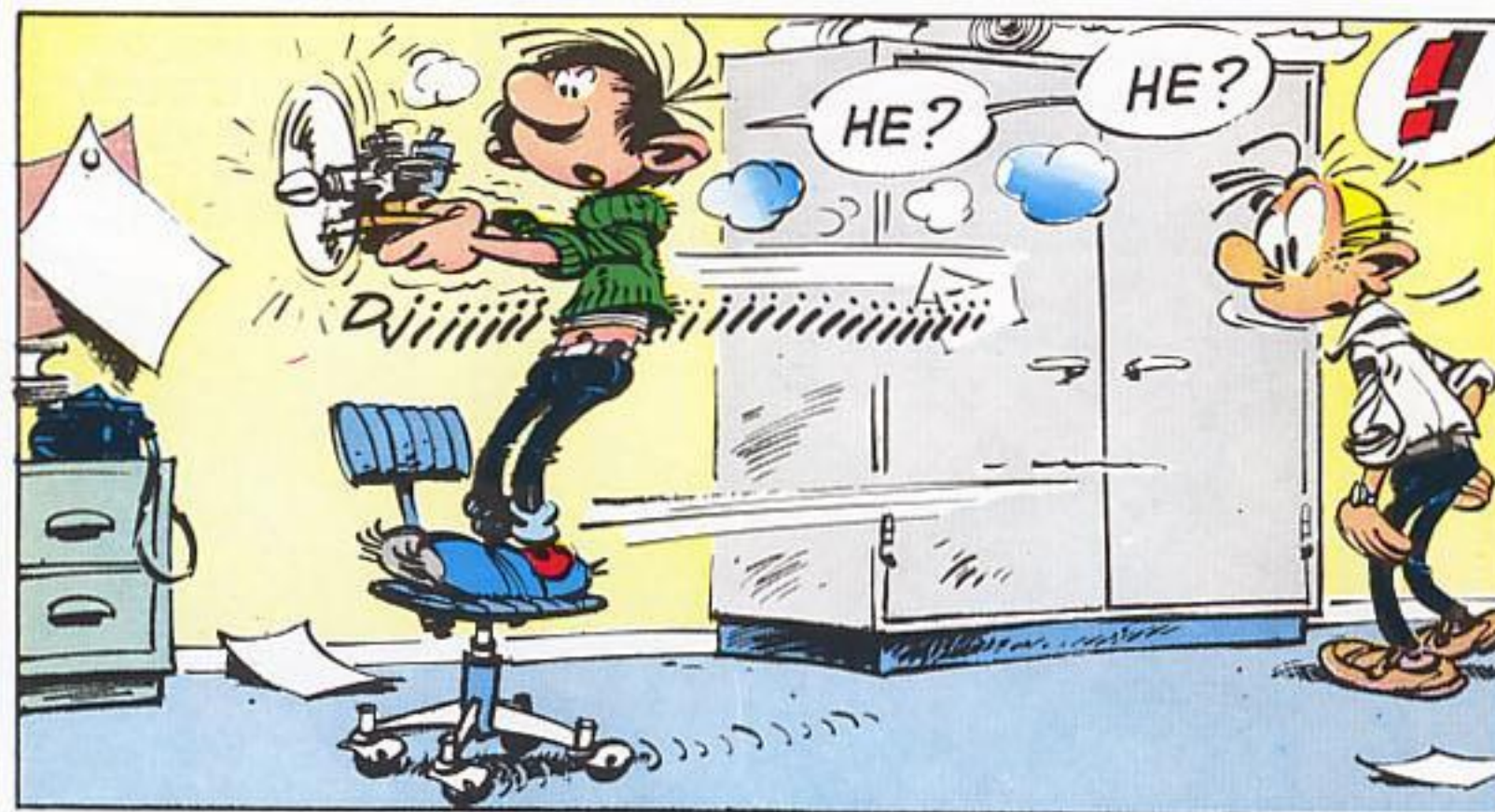
452A

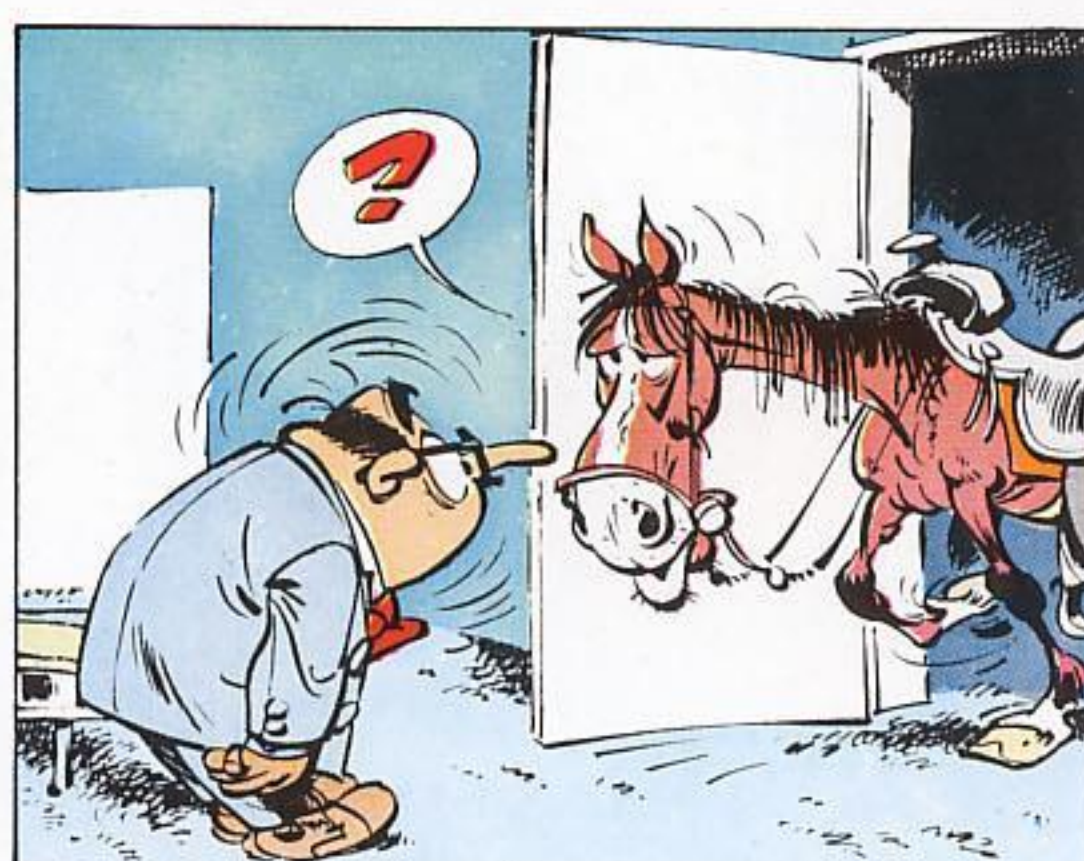
452B

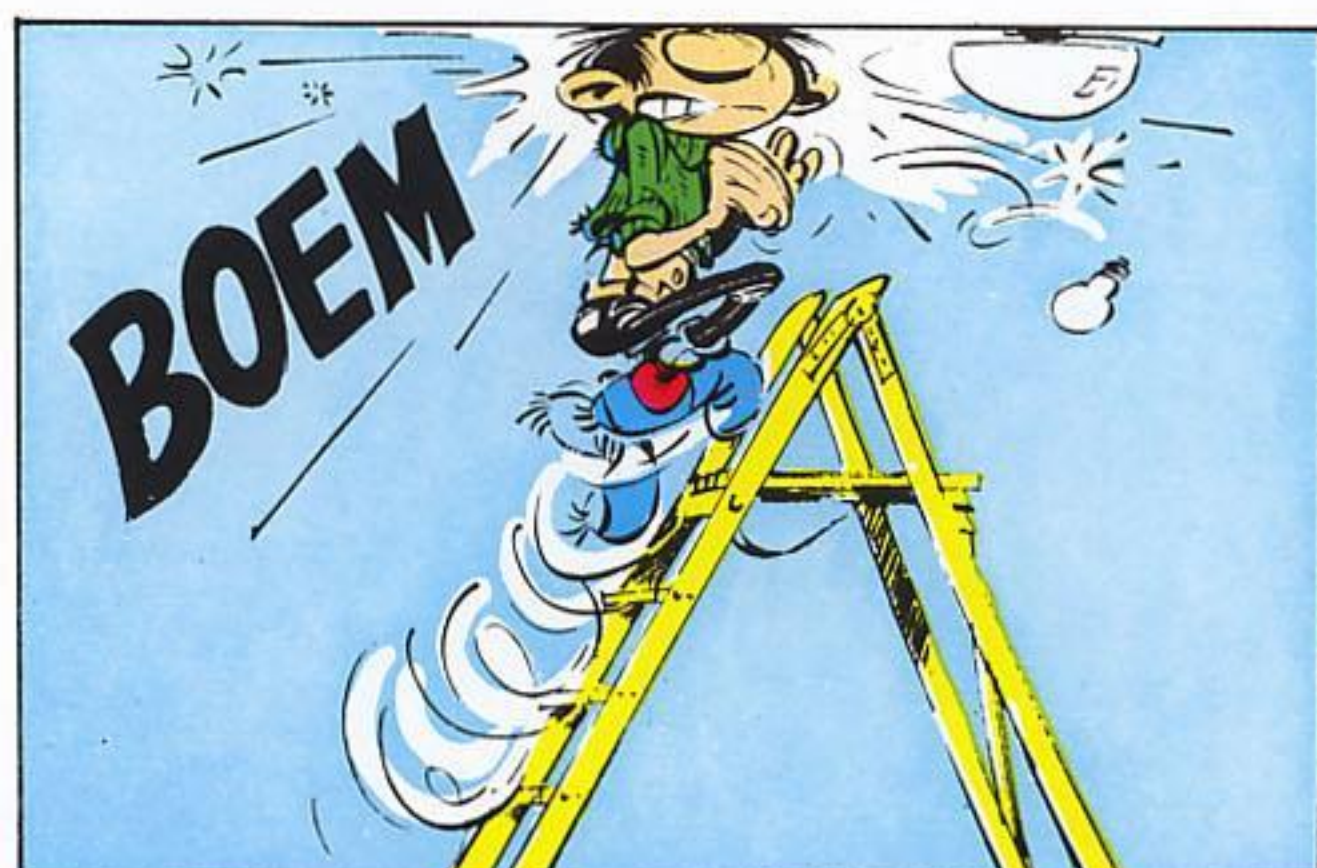
453A

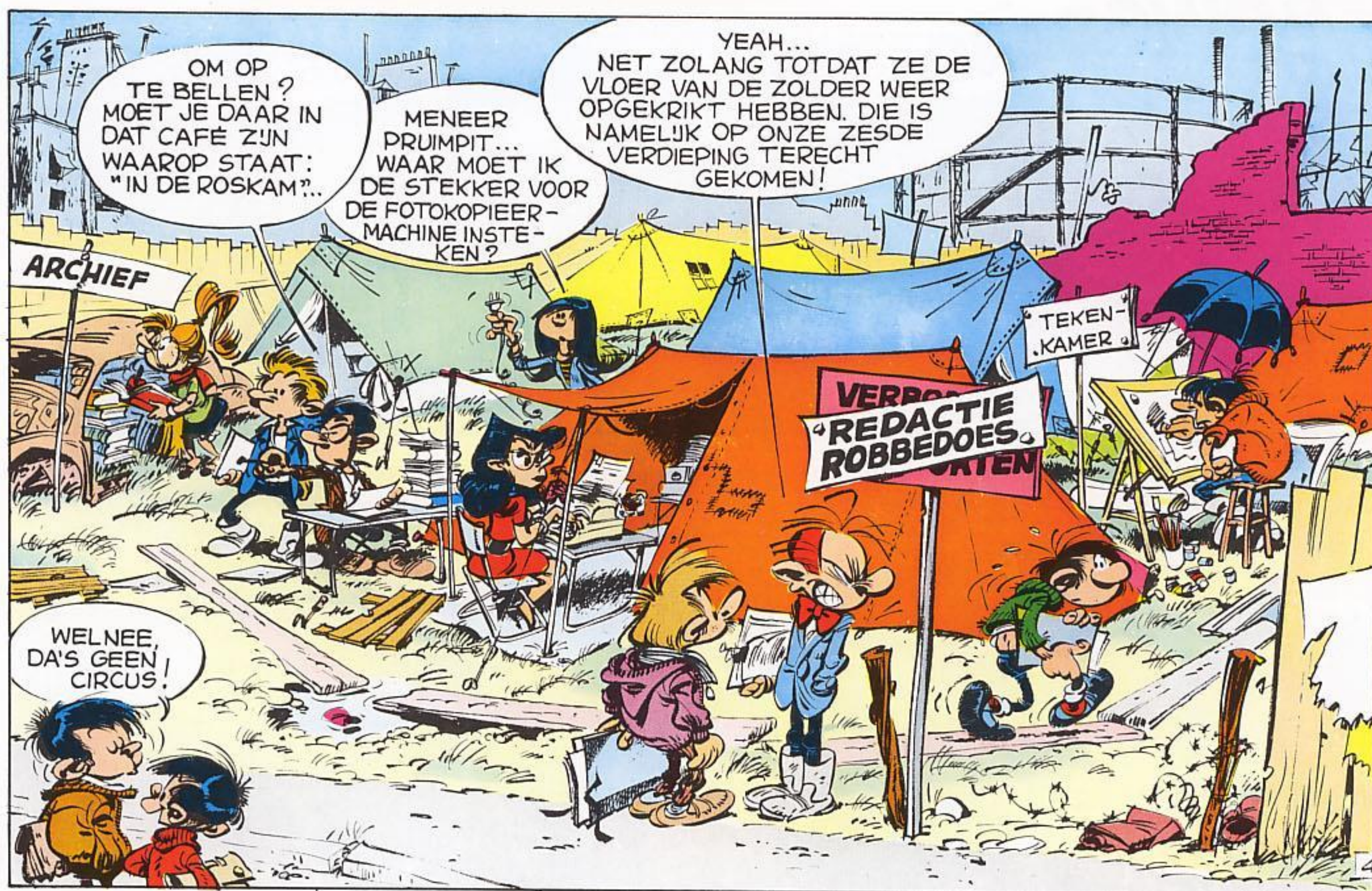
453B

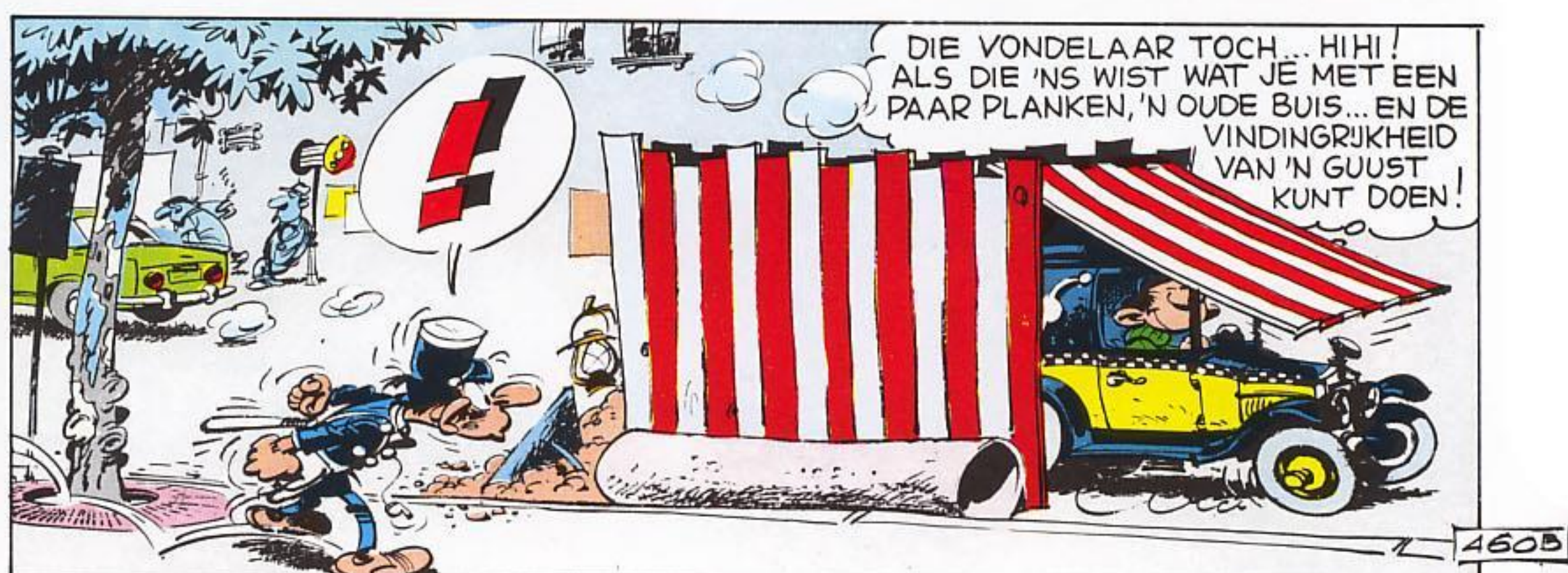

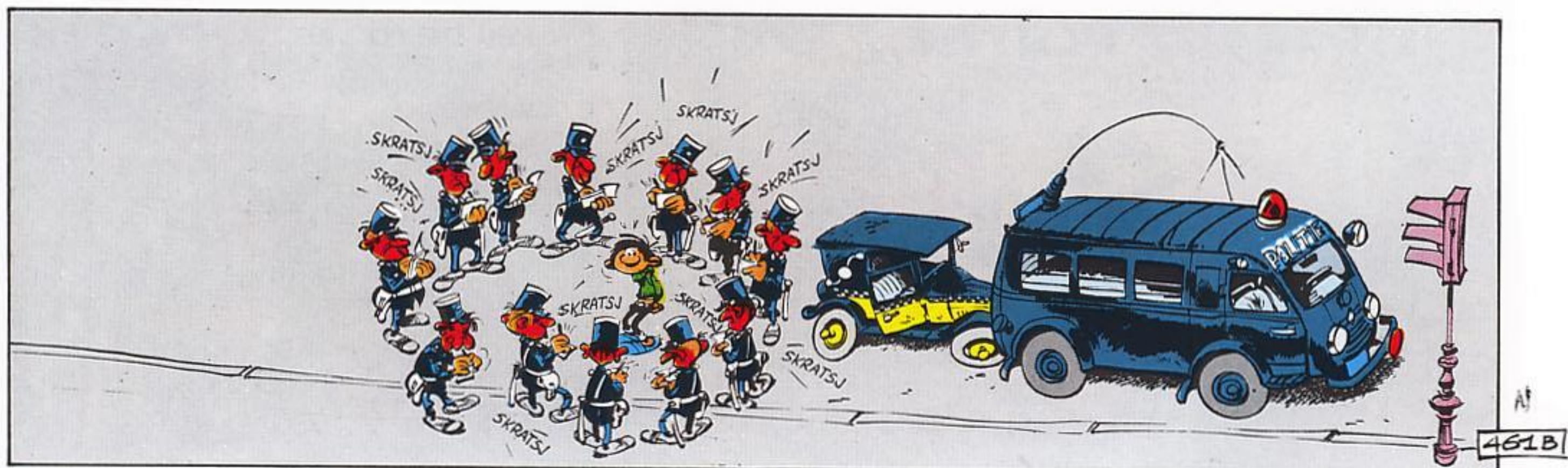
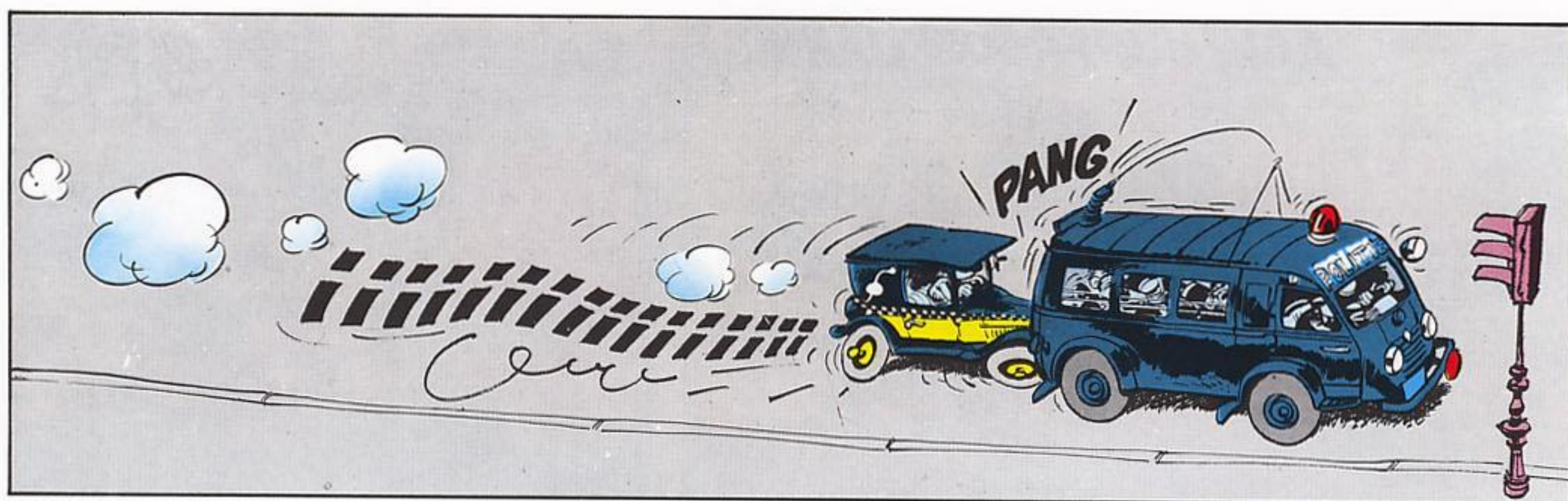
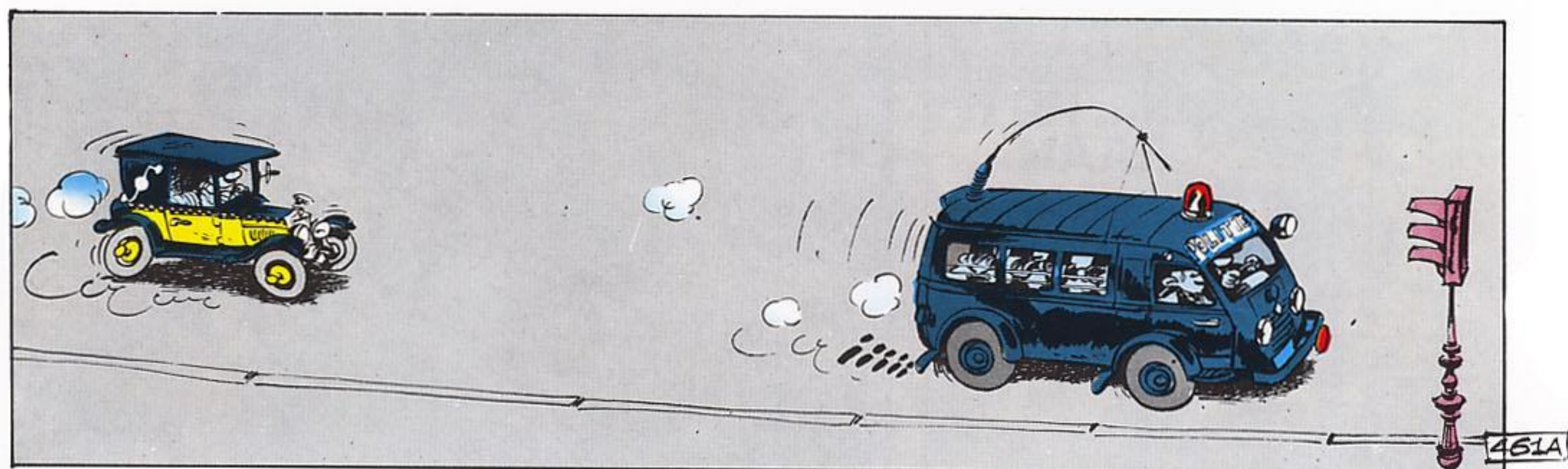
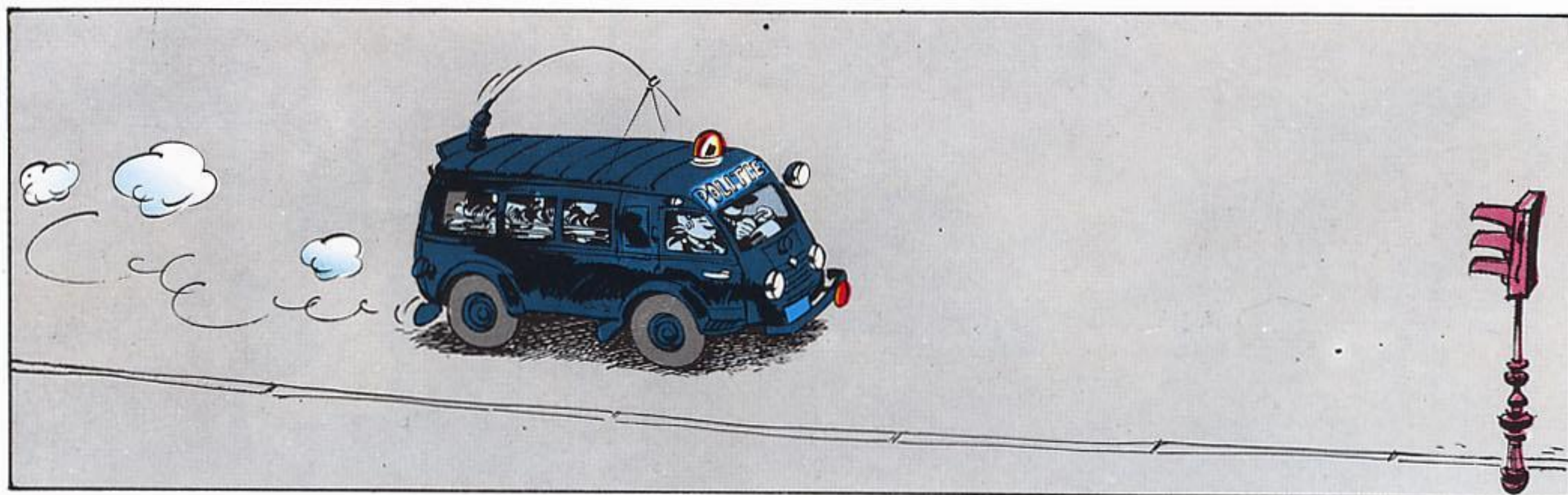

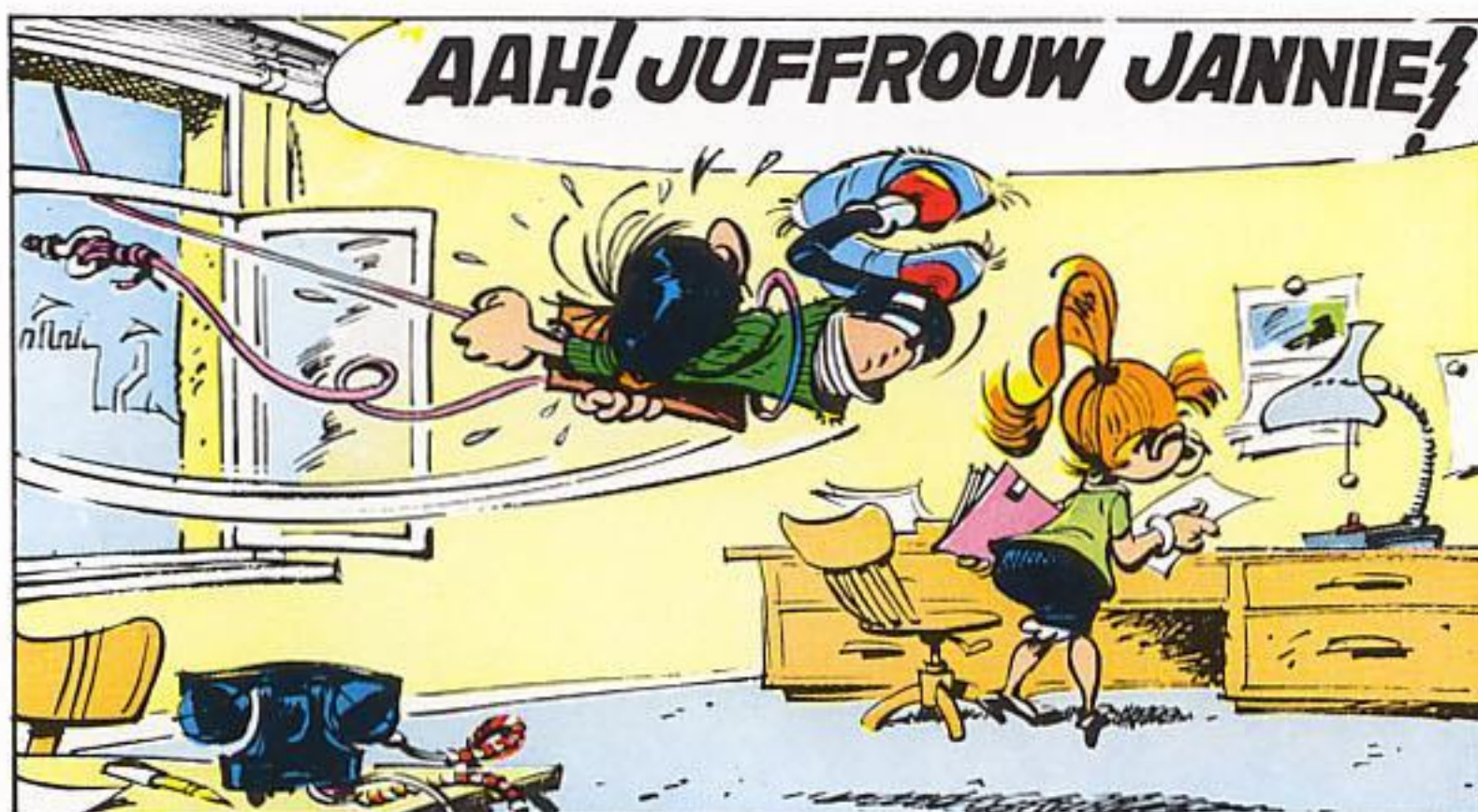

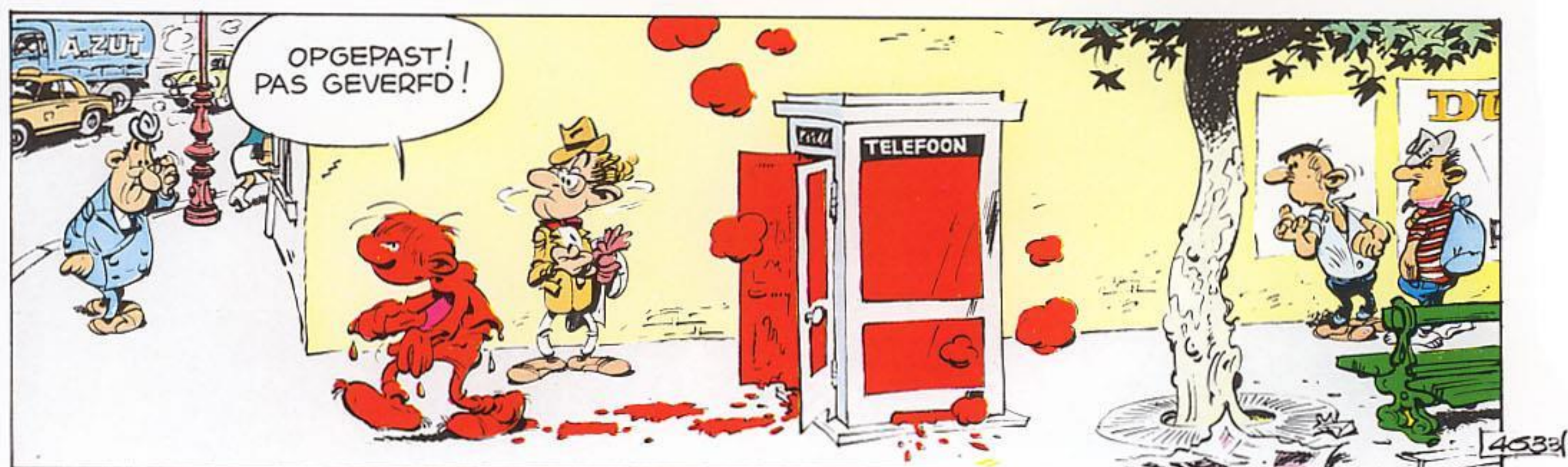

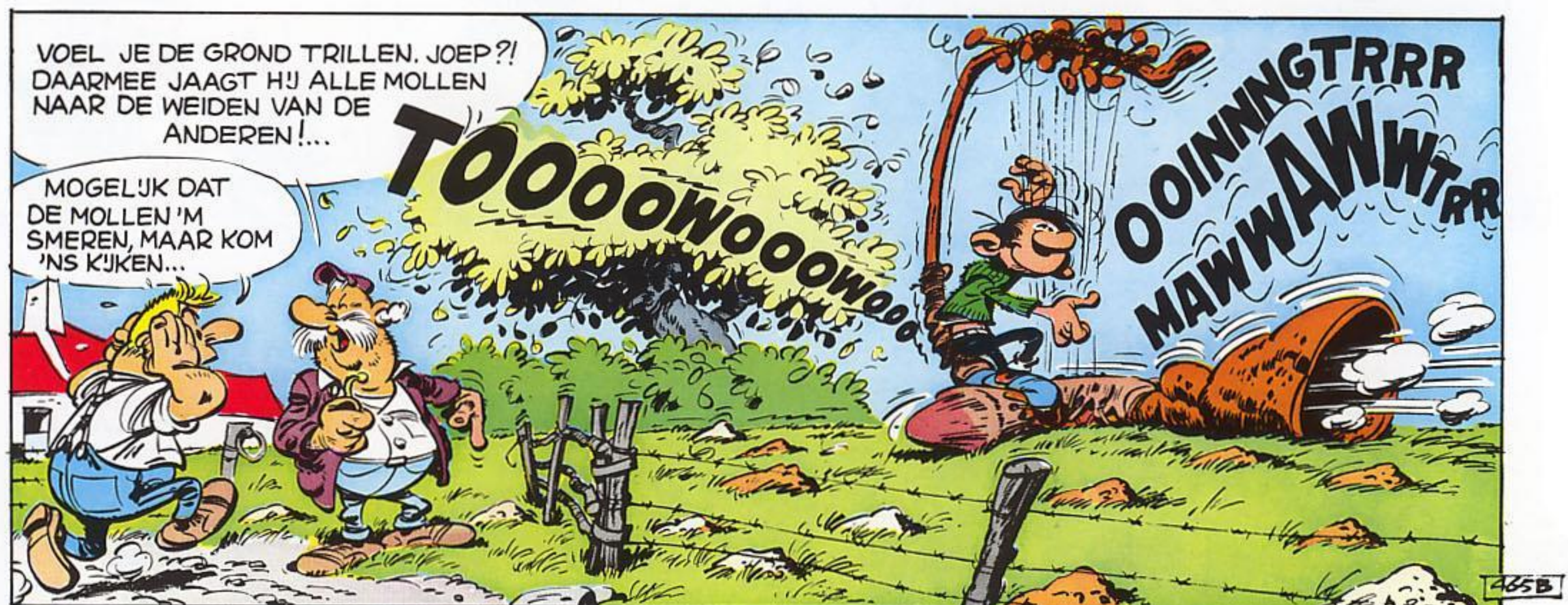
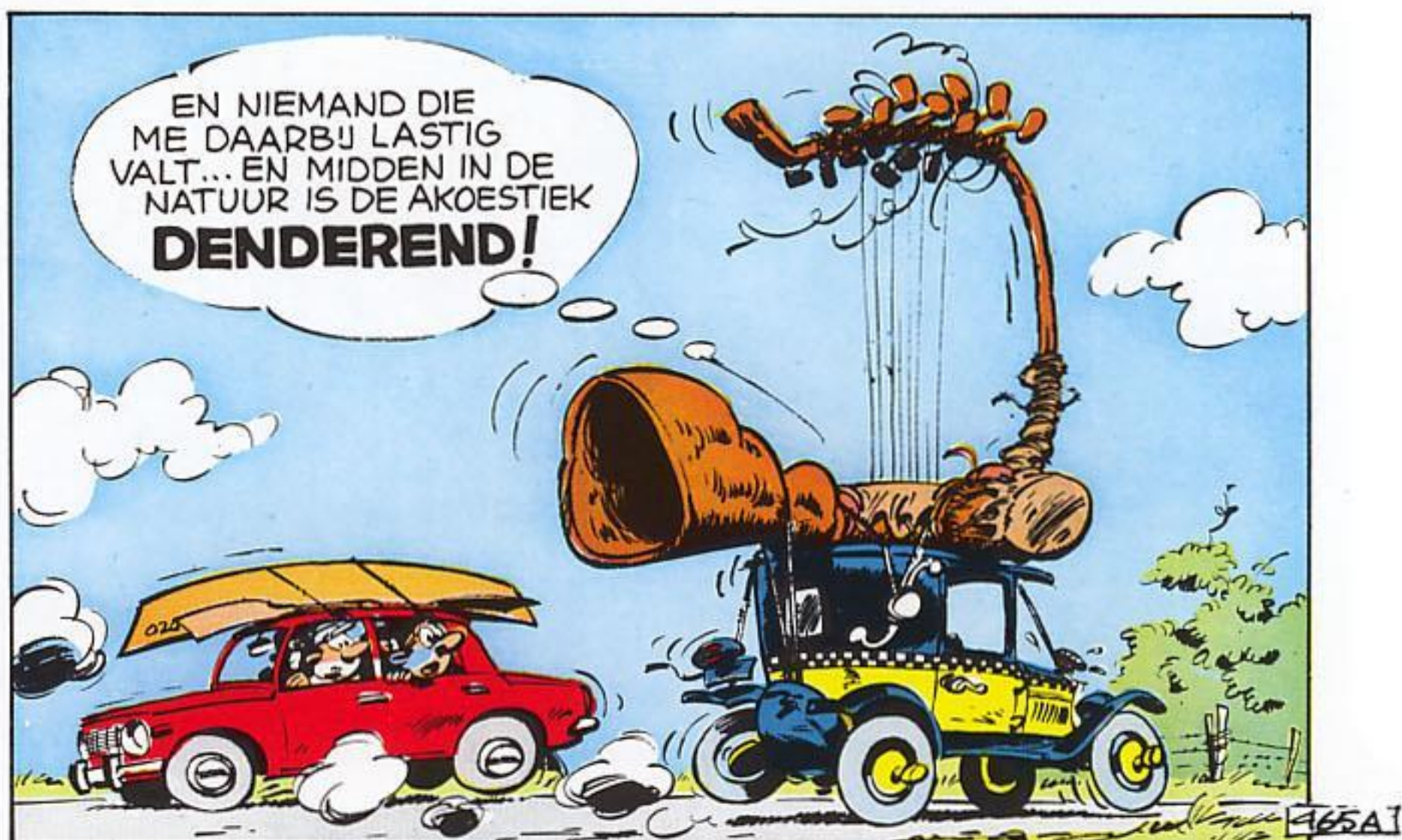

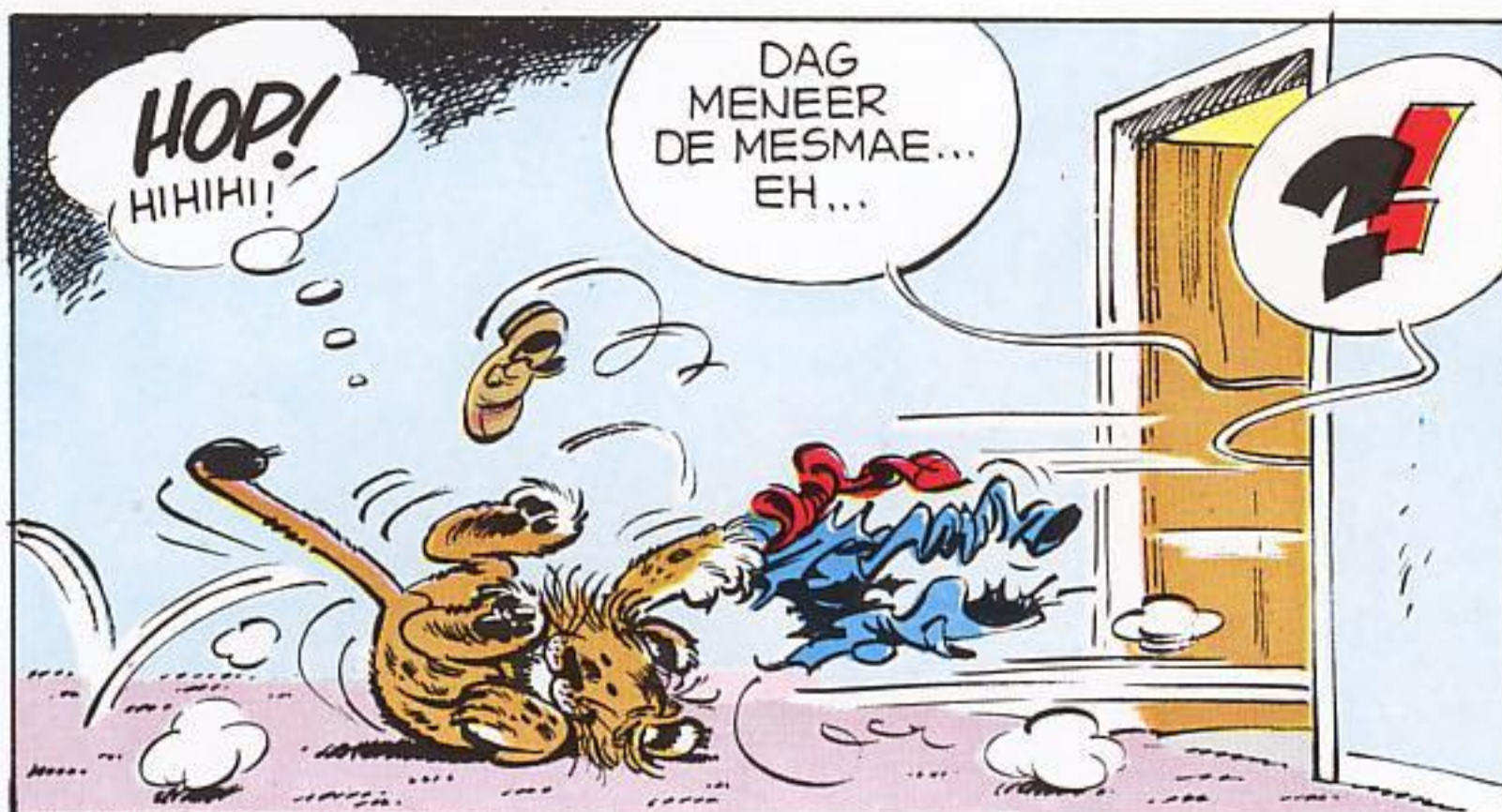

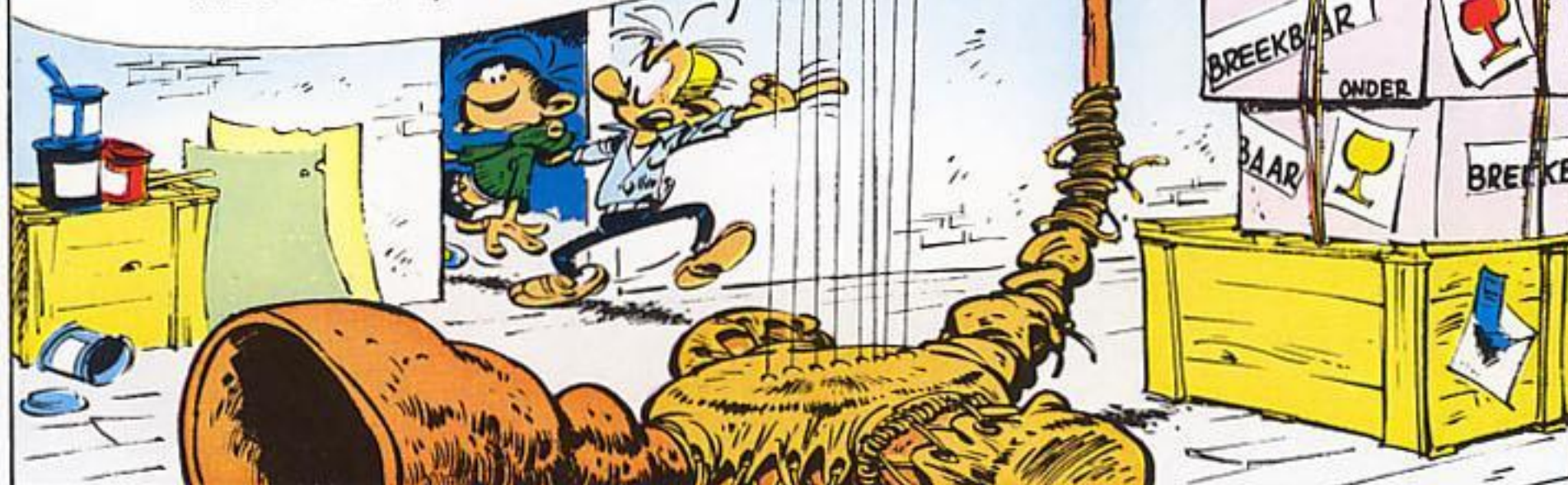

JJ HEBT EEN **GAVE!**...
HET TALENT OM RAMPEN
TE VEROOZAKEN...

JJ HEBT DIE STOMME
FLATERFOON JUIST NAAST DEZE
DOZEN NEERGEZET. WEET JE WEL
WAT ER IN DIE DOZEN ZIT,
WEEKDIER?

EEN 118-DELIG MEISSENER-
SERVIES. MENEER DUPUIS HEEFT
HET HIER NEERGEZET VOOR DE
EEN OF ANDERE VERJAARDAG...

MOET HIJ OOK MAAR
NIET VAN DIE DWAZE
VOORWERPEN OP DE ZOL-
DER NEERZETTEN...

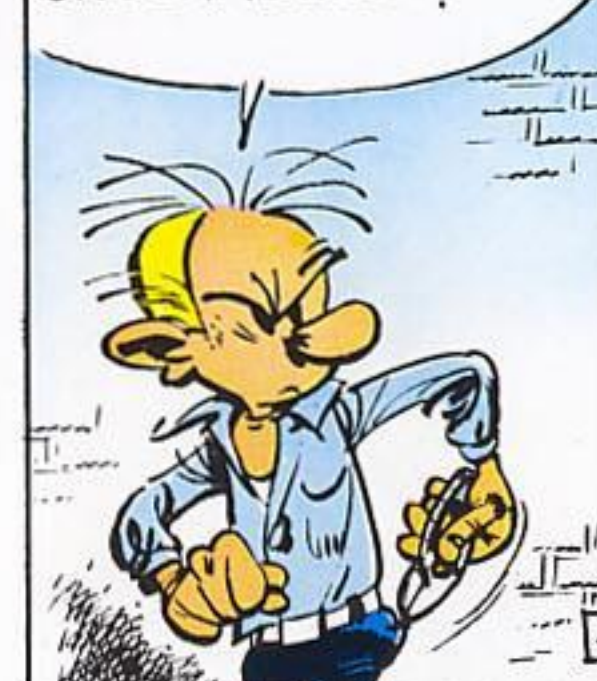

UIT DE WEG! ALS
IEMAND DE KOORDEN
AANRAAKT VLIEGT AL
HET PORSELEIN DOOR
DE TRILLINGEN AAN
DIGGELN!

WELLNNEEEE!

DAAROM MAAK IK
DAT MONSTER MAAR
ONSCHADELJK!

467A

... MET DE UITERSTE
VOORZICHTIGHEID!

**NOU MOE!
BEN JIJ
GEK?**

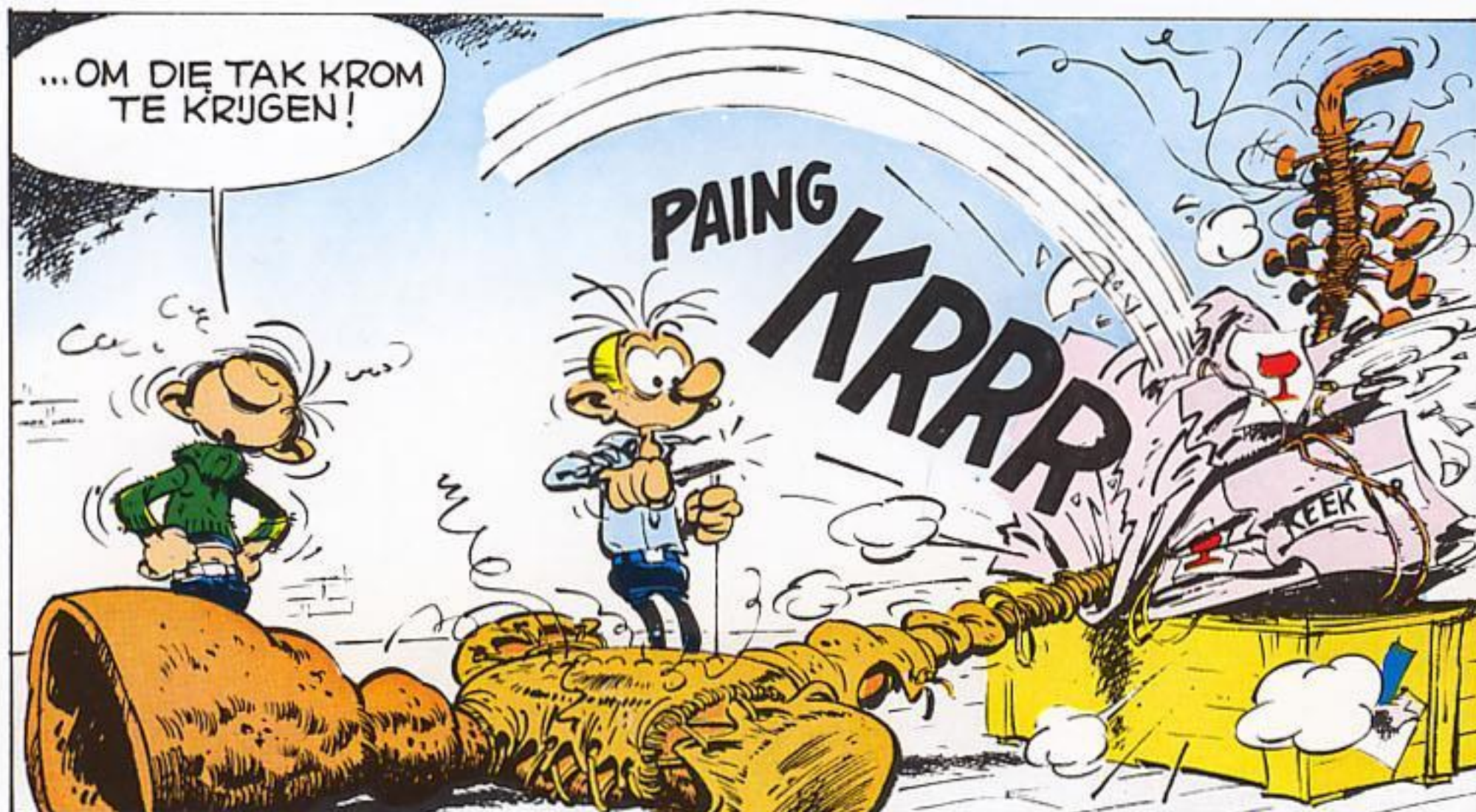
DE LAATSTE ... WAT 'N
OPLUCHTING!

EN IK HEB
ME NOG WEL
'N BEROERTE
GEWERKT...

... OM DIE TAK KROM
TE KRIJGEN!

**PAING
KRRR**

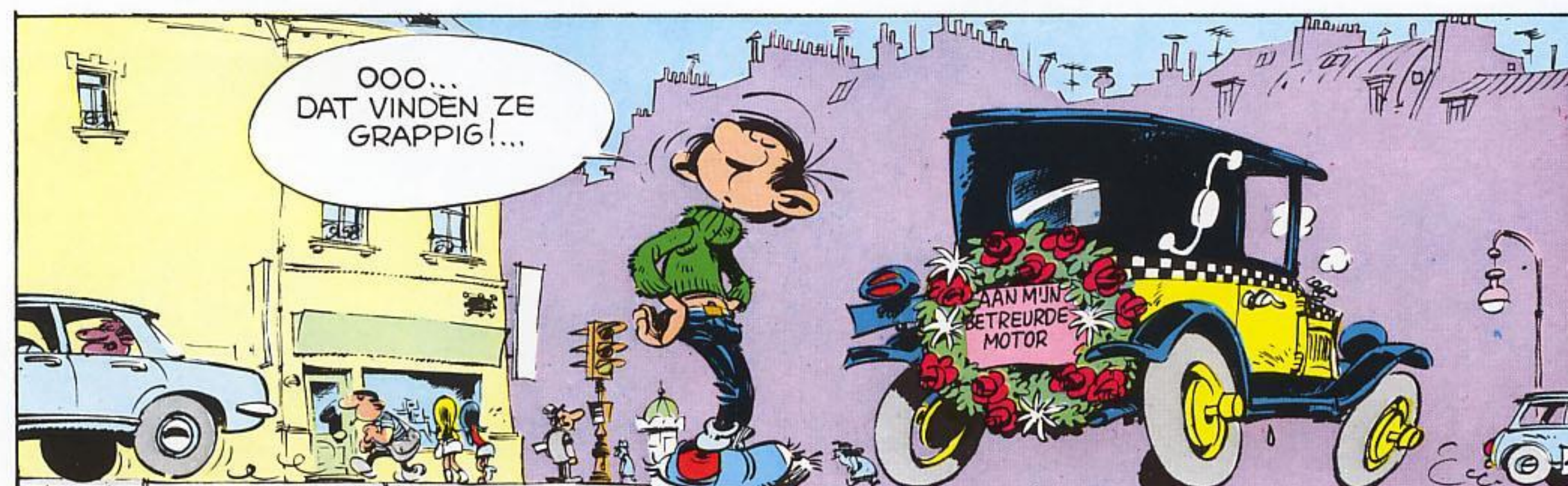
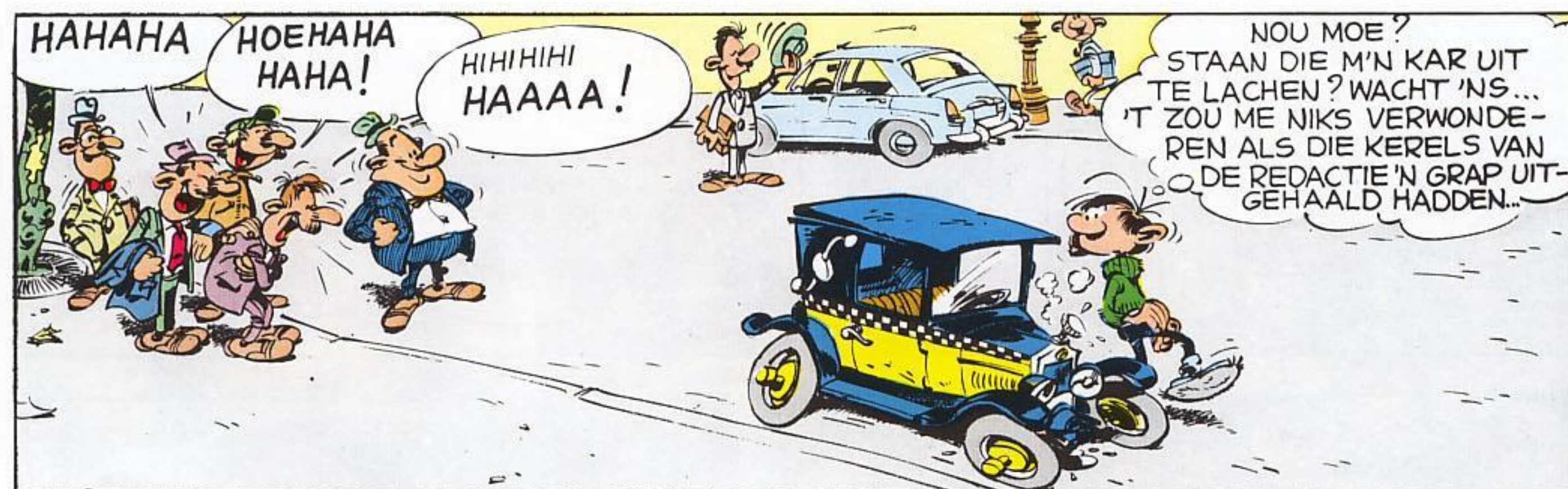
HAHA, 'N GROENTJE
IN 'T ZWERVERS-
LEVEN, HEE?

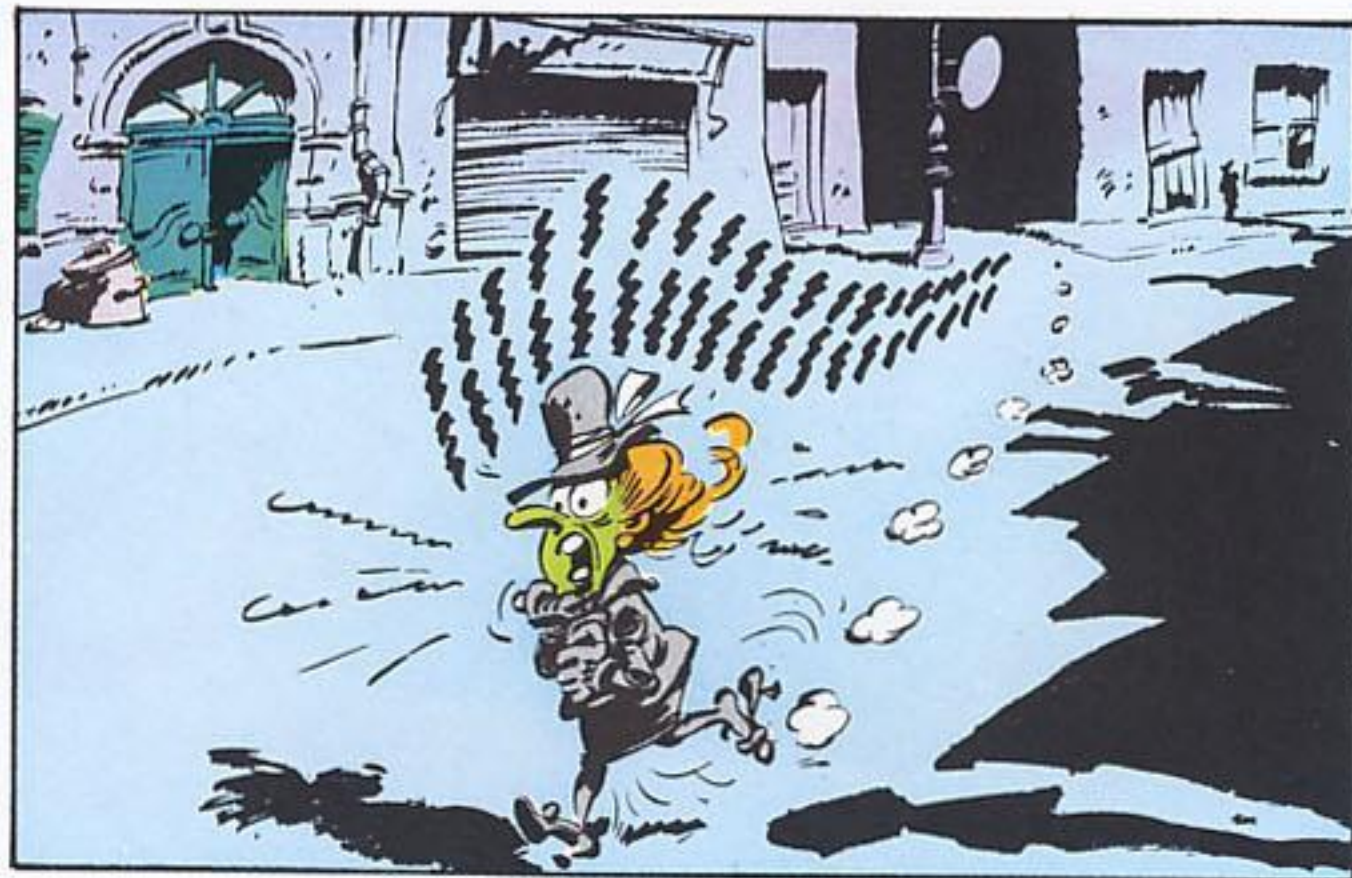
467B

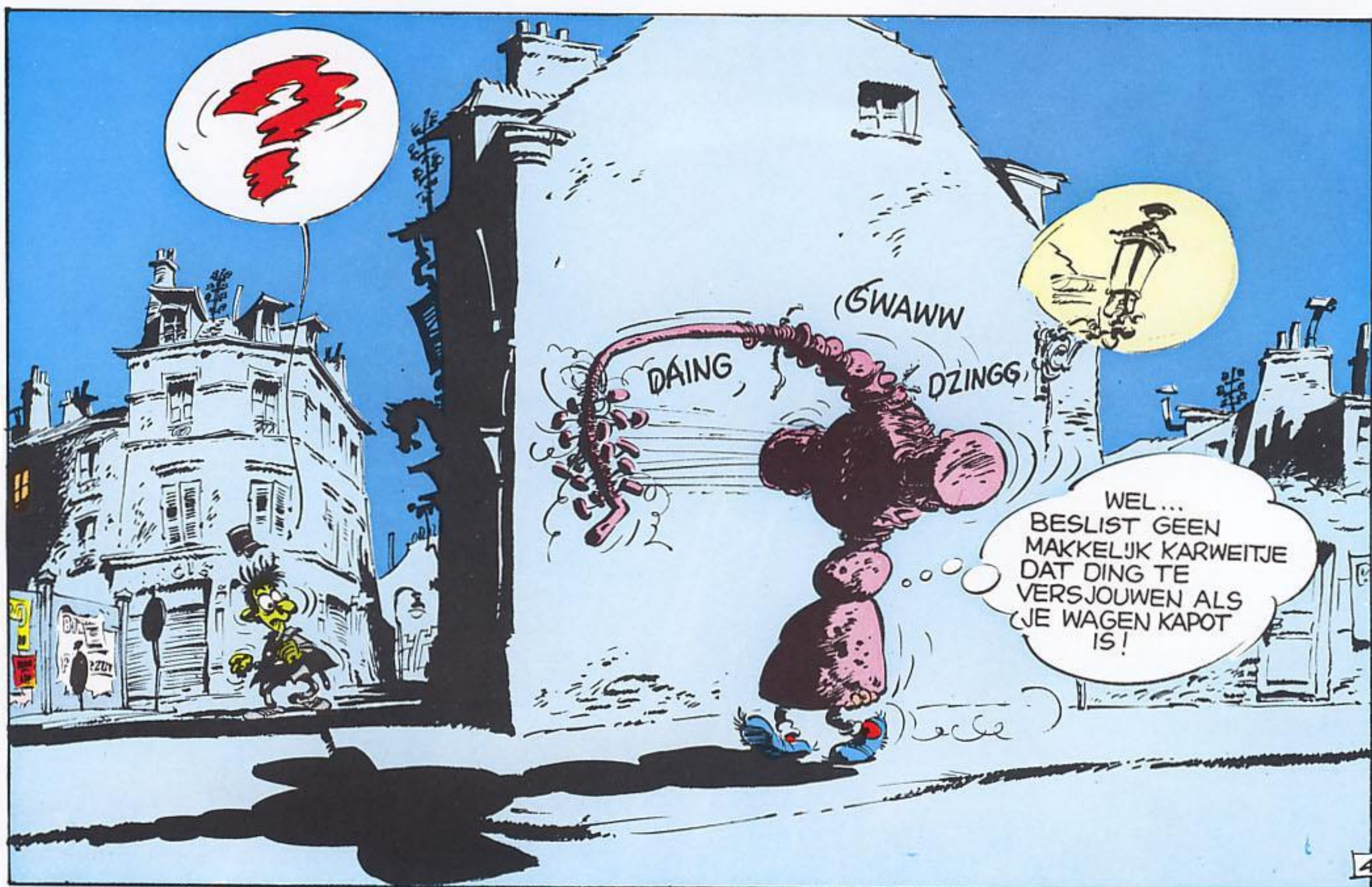
468 A

468 B

469 A

469 B

